

FÖRSTAINSTANSRÄTTENS DOM (tredje avdelningen)
den 7 november 2002 *

I de förenade målen T-141/99, T-142/99, T-150/99 och T-151/99,

Vela Srl, Milano (Italien),

Tecnagrind SL, Barcelona (Spanien),

företrädna av advokaten G. M. Scarpellini, med delgivningsadress i Luxemburg,

sökande,

mot

Europeiska gemenskapernas kommission, företrädd av C. Cattabriga, i egenskap av ombud, biträdd av advokaten M. Moretto, med delgivningsadress i Luxemburg,

svarande,

angående en talan om, i mål T-141/99, ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (1999) 540 av den 9 mars 1999 om upphävande av stöd till Vela Srl enligt kommissionens beslut K (92) 1494 av den 30 juni 1992 om beviljande av bidrag ur Europeiska utvecklings- och garantifonden för jordbruket (EUGFJ), utveck-

* Rättegångsspråk: italienska.

lingssektionen, enligt rådets förordning (EEG) nr 4256/88 av den 19 december 1988 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT L 374, s. 25; svensk specialutgåva, område 14, volym 2, s. 3) inom ramen för projekt nr 92.IT.06.001, kallat "Åtgärder i form av ett demonstrationsprojekt för att införa och främja *Luffa cylindrica* i mindre gynnade europeiska områden"; i mål T-142/99, om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (1999) 541 av den 4 mars 1999 om upphävande av bidrag till Sonda Srl enligt kommissionens beslut K (93) 3401 av den 26 november 1993 om beviljande av bidrag ur EUGFJ, utvecklingssektionen, enligt förordning (EEG) nr 4256/88 inom ramen för pilotprojekt nr 93.IT.06.057, kallat "Pilot- och demonstrationsprojekt för att minska produktionskostnaderna och kostnaderna för gödningsmedel vid odling av solrosor"; i mål T-150/99, om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (1999) 532 av den 4 mars 1999 om upphävande av bidrag till Tecnagrind SL enligt kommissionens beslut K (93) 3395 av den 26 november 1993 om beviljande av bidrag ur EUGFJ, utvecklingssektionen, enligt förordning (EEG) nr 4256/88 inom ramen för pilotprojekt nr 93.ES.06.031, kallat "Pilotprojekt för att i flera avseenden optimera *Vetiveria (Vetiveria Zizanoides)* i medelhavsområdet"; i mål T-151/99, om ogiltigförklaring av kommissionens beslut K (1999) 533 av den 4 mars 1999 om upphävande av bidrag till Tecnagrind SL enligt kommissionens beslut K (96) 2235 av den 13 september 1996 om beviljande av bidrag ur EUGFJ, utvecklingssektionen, enligt förordning (EEG) nr 4256/88 inom ramen för pilotprojekt nr 95.ES.06.005, kallat "Demonstrationsprojekt för bearbetning av ricin (*Ricinus Communis*) i jordbruksföretag i syfte att utvinna naturliga aromer",

meddelar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

sammansatt av ordföranden M. Jaeger samt domarna K. Lenaerts och J. Azizi,
justitiesekreterare: byrådirektören J. Palacio González,

med hänsyn till det skriftliga förfarandet och efter förhandlingen
den 20 februari 2002,

följande

Dom

Tillämpliga bestämmelser

- 1 För att stärka den ekonomiska och sociala sammanhållningen i den mening som avses i artikel 158 EG har strukturfonderna genom rådets förordning (EEG) nr 2052/88 av den 24 juni 1988 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 185, s. 9) fått till uppgift bland annat att främja utvecklingen och den strukturella anpassningen av regioner som utvecklas långsammare, liksom att påskynda anpassningen av jordbruksstrukturerna och underlätta landsbygdens utveckling inom ramen för reformen av den gemensamma jordbrukspolitiken (artikel 1.1 och 1.5 a och b). Denna förordning har ändrats genom rådets förordning nr 2081/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 5; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 17).

- 2 I artikel 5.2 e i förordning nr 2052/88 i dess ursprungliga lydelse föreskrevs att bidrag ur strukturfonderna fick ges i form av stöd till tekniskt bistånd och förberedande studier. I dess lydelse enligt förordning nr 2081/93 föreskrivs att stöd får lämnas till tekniskt bistånd, inklusive åtgärder för att förbereda, uppskatta, övervaka och utvärdera verksamheter, samt pilot- och demonstrationsprojekt.

- 3 Rådet antog den 19 december 1988 förordning (EEG) nr 4256/88 om bestämmelser för tillämpningen av förordning (EEG) nr 2052/88 i fråga om EUGFJ:s utvecklingssektion (EGT L 374, s. 25; svensk specialutgåva, område 14, volym 2, s. 3). Denna förordning har ändrats genom rådets förordning (EEG) nr 2085/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 44).

- 4 I artikel 8 i förordning nr 4256/88 i dess ursprungliga lydelse föreskrevs att för genomförandet av EUGFJ:s del av det stöd som avses i artikel 5.2 e i förordning nr 2052/88 får fonden ge stöd till bland annat pilotprojekt avsedda att främja landsbygdsutvecklingen, däribland utveckling och förädling av skog (första strecksatsen), och demonstrationsprojekt som visar jordbrukare de faktiska möjligheterna med system, metoder och tekniker för produktionen som är förenliga med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken (fjärde strecksatsen). I dess nya lydelse enligt förordning nr 2085/93 föreskrivs i samma artikel att EUGFJ för genomförandet av sina uppgifter får ge stöd med totalt högst 1 procent av den årliga budgeten till bland annat pilotprojekt avsedda att förändra jord- och skogsbrukets struktur samt främja landsbygdsutvecklingen, och demonstrationsprojekt, inklusive projekt för att utveckla och tillvarata skog och projekt för bearbetning och saluföring av jordbruksprodukter, som visar de faktiska möjligheterna med system, metoder och tekniker för produktion och drift som är förenliga med målen för den gemensamma jordbrukspolitiken.

- 5 Rådet antog den 19 december 1988 förordning nr 4253/88 om tillämpningsföreskrifter för förordning (EEG) nr 2052/88 om strukturfondernas uppgifter och effektivitet och om samordningen av deras verksamhet dels inbördes, dels med Europeiska investeringsbankens och andra befintliga finansieringsorgans verksamhet (EGT L 374, s. 1). Denna förordning har ändrats genom rådets förordning (EEG) nr 2082/93 av den 20 juli 1993 (EGT L 193, s. 20; svensk specialutgåva, område 14, volym 1, s. 30).

- 6 Det framgår av tolfte skälet i förordning nr 4253/88 att gemenskapens stöd inom ramen för strukturfonderna huvudsakligen skall lämnas genom samfinansiering

av verksamhetsprogram. De närmare villkoren för genomförande av sådant stöd föreskrivs i artikel 17 i samma förordning i ändrad lydelse.

- 7 I förordning nr 4253/88 i dess ändrade lydelse återfinns vidare bestämmelser om betalningar av finansiellt stöd (artikel 21), finansiell kontroll (artikel 23) och reduktion, suspension och upphävande av stöd (artikel 24).

- 8 I artikel 23.2 i förordning nr 4253/88 i ändrad lydelse föreskrivs följande avseende den finansiella kontrollen:

”Utan att det påverkar de kontroller som utförs av medlemsstaterna i enlighet med nationell lagstiftning och administrativa bestämmelser och utan att det påverkar bestämmelserna i artikel 206 i fördraget eller någon inspektion som utförs enligt artikel 209c i fördraget får kommissionens tjänstemän eller andra företrädare utföra kontroller på platsen, inklusive stickprovskontroller, beträffande verksamheter som finansieras av strukturfonderna och av deras förvaltnings- och kontrollsystem.

Innan kommissionen genomför kontroller på platsen skall den underrätta den berörda medlemsstaten i syfte att få all nödvändig hjälp. Om kommissionen utför kontroller på platsen utan att varsla om det skall dessa följa de överenskommelser som sluts i enlighet med bestämmelserna i finansförordningen inom ramen för partnerskapet. Medlemsstatens tjänstemän eller andra företrädare får delta i sådana kontroller.

Kommissionen får begära att den berörda medlemsstaten utför en kontroll på platsen för att kontrollera att ansökan om utbetalning är formellt riktig. Kommissionens tjänstemän eller andra företrädare får delta i sådana kontroller på platsen och skall delta om den berörda medlemsstaten begär det.

Kommissionen skall se till att varje kontroll som den utför genomförs på ett samordnat sätt för att undvika upprepade kontroller av en verksamhet under samma period. Den berörda medlemsstaten och kommissionen skall omedelbart utbyta all relevant information om resultaten av de utförda kontrollerna.”

- 9 I artikel 24 i förordning nr 4253/88 i ändrad lydelse föreskrivs följande angående reduktion, suspension och upphävande av stöd:

- ”1. Om en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet skall kommissionen genomföra en lämplig granskning av fallet inom ramen för partnerskapet och särskilt begära att medlemsstaten eller de myndigheter som den utser att genomföra åtgärden framlägger sina kommentarer inom en fastställd tidsgräns.

2. Efter granskningen får kommissionen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar någon överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande.

3. Varje belopp som erhållits felaktigt och återtas skall återbetalas till kommissionen. Dröjsmålsränta skall tas ut på belopp som inte återbetalas i enlighet med bestämmelserna i finansförordningen och i enlighet med de förfaranden som fastställs av kommissionen enligt det förfarande som avses i avdelning VIII.”

Omständigheter

- 10 Förevarande mål rör fyra av fem projekt som genomförts enligt artikel 8 i förordning nr 4256/88 och för vilka stöd söktes under perioden från januari 1992 till mars 1995 av ett antal bolag som ägdes av en liten grupp fysiska personer.
- 11 Mål T-141/99 rör det italienska bolaget Vela Srl:s (nedan kallat Vela) projekt för att införa och främja *Luffa cylindrica* i mindre gynnade europeiska områden. Mål T-142/99 rör det italienska bolaget Sonda Srl:s (nedan kallat Sonda), vars talan förs av Vela, projekt i syfte att minska produktionskostnaderna samt kostnaderna för gödningsmedel vid odling av solrosor. Mål T-150/99 rör det spanska bolaget Tecnagrind SL:s (nedan kallat Tecnagrind) projekt för att i flera avseenden optimera *Vetiveria* (*Vetiveria Zizanoides*) i medelhavsområdet. Mål T-151/99 rör Tecnagrinds projekt för bearbetning av ricin (*Ricinus Communis*) i jordbruksföretag i syfte att utvinna naturliga aromer. Under den ovan angivna perioden ansökte också det italienska bolaget Faretra Srl (nedan kallat Faretra) om stöd för ett projekt för trädplantering på betesmark.

Luffaprojektet

- 12 Vela ansökte den 17 januari 1992 hos kommissionen om gemenskapsstöd för ett demonstrationsprojekt för jordbruket och för industriell förädling i samband med

införandet och främjandet i mindre gynnade europeiska områden av *Luffa cylindrica*, som tillhör växtfamiljen gurkväxter och vars frukter i moget tillstånd är fiberrika och synnerligen motståndskraftiga (projekt nr 92.IT.06.001, nedan kallat Luffaprojektet).

- 13 Enligt ansökan skulle detta projekt genomföras på Marco Troglias jordbruk i Alghero i provinsen Sassari (Italien). Syftet med projektet var att ersätta kemiska och syntetiska produkter med biologiskt nedbrytbara produkter inom tillämpningar utanför livsmedelssektorn. Vela uppgav att det hade utmärkta kunskaper i materialfrågor och att det bedrev forskning på detta område. Det uppgav att det hade kontakter med jordbruksvetenskapliga fakulteten vid universitetet i Sassari och med den regionala myndigheten för tillsyn över jordbruk och skogsmark i Sassari, vilka båda hade visat intresse för projektet.
- 14 För genomförandet av Luffaprojektet krävdes det, vad avser personal, en projektansvarig i 26 månader, en produktansvarig i 28 månader, en teknikansvarig i 28 månader, en agronom i 24 månader och jordbruksarbetare i motsvarande 140 månader. Luffaprojektets totala budget uppgick till 2 310 000 ecu. Vela ansökte om gemenskapsfinansiering med 75 procent, det vill säga 1 732 500 ecu. Bolaget avsåg att tillsammans med Marco Troglias jordbruk finansiera 10 procent av projektet eller 231 000 ecu, och att erhålla medel från regionala fonder för återstående 15 procent. Vela angav vidare att det försäkrats om att det italienska bolaget SoFIM (nedan kallat SoFIM) skulle garantera 25 procent av det samfinansierade beloppet för Luffaprojektet i form av en bankgaranti, för det fall att betalningarna från de regionala kollektiven på Sardinien skulle försenas.
- 15 I beslut K (92) 1494 av den 30 juni 1992 (nedan kallat beslutet om beviljande av Luffaprojektet) beviljade kommissionen Vela stöd ur EUGFJ, utvecklingssektionen, för Luffaprojektet (artikel 1).

- 16 Enligt artikel 2 i detta beslut skulle Luffaprojektet genomföras under 45 månader från det att beslutet fattades, det vill säga mellan den 30 juni 1992 och den 31 mars 1996.
- 17 Enligt artikel 3 i beslutet skulle hela kostnaden för Luffaprojektet, beräknad till 2 310 000 ecu, medföra rätt till stöd. Gemenskapens maximala finansiering bestämdes till 1 470 000 ecu. För det fall att kostnaderna till slut skulle visa sig bli lägre än vad som förutsetts skulle stödet minskas i motsvarande mån vid den slutliga betalningen av detsamma.
- 18 Enligt finansieringsplanen i bilaga I till beslutet om beviljande av Luffaprojektet skulle återstoden av finansieringen för Luffaprojektet erläggas av den regionala lantbruksmyndigheten i Sassari med 350 000 ecu och av Vela med 490 000 ecu.
- 19 Enligt de finansiella villkoren i bilaga II till samma beslut gavs kommissionen rätt att i syfte att verifiera uppgifter om utgifter granska alla verifikat i original eller kopia direkt på platsen eller genom att begära att dokumenten skulle sändas till den (punkt 5). Om något av de villkor som angavs i bilagan inte uppfylldes eller om åtgärder som inte föreskrivits i bilaga I skulle ha vidtagits hade gemenskapen rätt att innehålla, minska eller upphäva stödet och återkräva det stöd som utbetalats (punkt 10).
- 20 Den 24 september 1992 genomförde kommissionen en första utbetalning till Vela med 584 000 ecu.

- 21 Den 3 maj 1993 begärde Vela en andra utbetalning med 483 000 ecu: Kommissionen genomförde den 19 till den 23 juli 1993 en finansiell kontroll på platsen och besökte demonstrationsområdet. Den anförde inga anmärkningar utan betalade detta belopp.
- 22 I skrivelser av den 11 och den 23 mars 1994 underrättade Vela kommissionen om att den regionala lantbruksmyndigheten i Sassari inte hade betalat de 350 000 ecu som förutsatts i beslutet om beviljande av Luffaprojektet och att det belopp som ställts till dess förfogande av SoFIM ökats från 580 000 till 840 000 ecu.
- 23 Den 11 juni 1996 mottog kommissionen Velas begäran om utbetalning av det återstående beloppet för gemenskapens finansiering, 438 000 ecu.
- 24 Kommissionen genomförde mellan den 22 och den 26 juli 1996 en ny kontroll på platsen. Med undantag för att vissa utgifter inte berättigade till stöd anförde kommissionen inga anmärkningar vid detta tillfälle.
- 25 Den 17 december 1996 betalade kommissionen återstoden av gemenskapens stöd till Vela.

Girasoleprojektet

- 26 Sonda ansökte den 8 september 1993 hos kommissionen om gemenskapsstöd för ett demonstrationsprojekt i syfte att minska produktionskostnaderna och kost-

naderna för gödningsmedel vid odling av solrosor (projekt nr 93.IT.06.057, nedan kallat Girasoleprojektet).

- 27 Enligt ansökan skulle Girasoleprojektet genomföras på jordbruket Santa Margherita i regionen Sassari (Italien). Dess syfte var att minska kostnader för teknik och energi vid odling av solrosor genom "täckning" med täta presenningar på fälten, vilka förhindrar ogräs samtidigt som det medför betydande besparingar vid bevattningen. Det krävdes åtminstone fjorton medarbetare för att genomföra projektet.
- 28 I beslut K (93) 3401 av den 26 november 1993 (nedan kallat beslutet att bevilja Girasoleprojektet) beviljade kommissionen Sonda stöd ur EUGFJ, utvecklingssektionen, för Girasoleprojektet (artikel 1).
- 29 Enligt artikel 2 i detta beslut skulle Girasoleprojektet genomföras under 26 månader, eller mellan den 1 november 1993 och den 31 december 1995.
- 30 Girasoleprojektets totala budget uppgick till 1 235 000 ecu. Enligt artikel 3 i beslutet uppgick den stödgrundande kostnaden till 1 036 000 ecu. Gemenskapens maximala finansiering bestämdes till 777 000 ecu. För det fall att kostnaderna till slut skulle visa sig bli lägre än förutsett skulle stödet minskas i motsvarande mån vid den slutliga betalningen av detsamma.

- 31 Enligt finansieringsplanen i bilaga I till beslutet att bevilja Girasoleprojektet skulle återstoden av finansieringen, 458 000 ecu, erläggas av Sonda.
- 32 Enligt de finansiella villkoren i bilaga II till samma beslut gavs kommissionen rätt att i syfte att verifiera uppgifter om utgifter granska alla verifikat i original eller styrkt kopia direkt på platsen eller genom att begära att dokumenten skulle sändas till den (punkt 5). Om något av de villkor som angavs i bilagan inte uppfylldes eller om åtgärder som inte föreskrivits i bilaga I skulle vidtas hade gemenskapen rätt att innehålla, minska eller upphäva stödet och återkräva det stöd som utbetalats (punkt 10).
- 33 Den 11 januari 1994 genomförde kommissionen en första utbetalning till Sonda med 310 800 ecu eller 40 procent av gemenskapens stöd. Den 11 januari 1995 genomförde kommissionen en andra utbetalning med 233 100 ecu. Den 31 maj 1996 betalade kommissionen ut det återstående stödet från gemenskapen.
- 34 Sonda uppgick år 1997 i Vela genom en fusion.

Vetiveriaprojektet

- 35 Tecnagrind ansökte den 15 september 1993 hos kommissionen om gemenskapsstöd för ett demonstrationsprojekt avseende möjligheterna att optimera vetiveria, en växt med synnerligen fiberrika och sega rötter, i medelhavsområdet (projekt nr 93.ES.06.031, nedan kallat Vetiveriprojektet).

- 36 Enligt ansökan var syftet med Vetiveriprojektet att utveckla odlingen av vetiveria för att motverka jorderosion, och kravet på självfinansiering skulle uppfyllas genom försäljning av extrakt av denna växt till parfymindustrin.
- 37 För genomförande av Vetiveriprojektet krävdes att ett markområde på 10 hektar skulle arrenderas i 30 månader, att denna mark skulle förberedas för odling av vetiver, arvoden för råd och teknisk kontroll motsvarande 10 månader, att en mobil turbodestillator för utvinnande av extrakt skulle hyras, att nödvändiga instrument och nödvändig utrustning för kontroll av plantor och färdiga produkter skulle köpas, att personalkostnader motsvarande 10 månader skulle betalas, och att externa laboratorier, certifiering samt specialiserade tekniker och forskare skulle medföra vissa extra kostnader.
- 38 I beslut K (93) 3395 av den 26 november 1993 (nedan kallat beslutet att bevilja Vetiveriprojektet) beviljade kommissionen Tecnagrind stöd ur EUGFJ, utvecklingssektionen, för Vetiveriprojektet (artikel 1).
- 39 Enligt artikel 2 i detta beslut skulle Vetiveriprojektet genomföras under 30 månader eller mellan januari 1994 och juni 1996.
- 40 Vetiveriprojektets totala budget uppgick till 1 261 131 ecu. Enligt artikel 3 i beslutet uppgick den stödgrundande kostnaden till 1 237 125 ecu. Gemenskapens maximala finansiering bestämdes till 927 843 ecu. För det fall att kostnaderna till slut skulle visa sig bli lägre än förutsett skulle stödet minskas i motsvarande mån vid den slutliga betalningen av detta.

41 Enligt finansieringsplanen i bilaga I till beslutet att bevilja Vetiveriaprojektet skulle Tecnagrind ansvara för återstoden av finansieringen, 333 288 ecu.

5

42 Enligt de finansiella villkoren i bilaga II till samma beslut gavs kommissionen rätt att, i syfte att verifiera uppgifter om utgifter, granska alla verifikat i original eller styrkt kopia direkt på platsen eller genom att begära att dokumenten skulle sändas till den (punkt 5). Om något av de villkor som angavs i bilagan inte uppfylldes eller om åtgärder som inte föreskrivits i bilaga I skulle vidtas hade gemenskapen rätt att innehålla, minska eller upphäva stödet och återkräva det stöd som utbetalats (punkt 10).

43 Den 13 januari 1994 genomförde kommissionen en första utbetalning till Tecnagrind med 371 137 ecu, vilket motsvarade 40 procent av gemenskapens stöd till Vetiveriaprojektet.

44 Den 19 januari 1995 genomförde kommissionen en andra utbetalning med 278 352 ecu, motsvarande 30 procent av stödet från gemenskapen.

45 Den 24 december 1996 lämnade Tecnagrind sin slutliga rapport angående Vetiveriaprojektet till kommissionen. Bolaget lämnade kompletterande uppgifter i ämnet den 12 februari och den 27 mars 1997.

46 Tecnagrind begärde den 20 mars 1997 att kommissionen skulle betala ut det återstående beloppet, 278 353 ecu. Bolaget upprepade denna begäran den 5 juni samma år.

- 47 Kommissionen underrättade den 12 juni 1997 Tecnagrind om att den hade inlett en allmän kontroll av teknik och räkenskaper för samtliga projekt som enligt beslut av kommissionen finansierats med stöd av artikel 8 i förordning nr 4256/88, och att den mot bakgrund av omfattningen av denna kontroll inte skulle kunna genomföra denna utbetalning förrän om cirka fem månader.

Ricinprojektet

- 48 Tecnagrind ansökte den 31 mars 1995 hos kommissionen om gemenskapsstöd för ett demonstrationsprojekt för bearbetning av ricin i jordbruksföretag i syfte att utvinna naturliga aromer (projekt nr 95.ES.06.005, nedan kallat Ricinprojektet).
- 49 Enligt ansökan var syftet med Ricinprojektet att odla och förädla ricin för att genom naturlig jäsning utvinna persikoarom, vilket visat sig dyrt att utvinna från själva frukten. Ricinprojektet skulle visa att en sådan produktion var lönsam och skulle skapa arbetstillfällen. Genomförandet hade anförtrots det andalusiska kooperativa företaget Campo de Paterna. Två andra spanska bolag, Codema SA (nedan kallat Codema) och Genforsa SA (nedan kallat Genforsa) skulle delta i Ricinprojektet genom att bidra med finansiering uppgående till maximalt 5 procent för vart och ett av dem.
- 50 I beslut K (96) 2235 av den 13 september 1996 (nedan kallat beslutet att bevilja Ricinprojektet) beviljade kommissionen Tecnagrind stöd ur EUGFJ, utvecklingssektionen, för Ricinprojektet (artikel 1).

- 51 Enligt artikel 2 i detta beslut skulle stöd till Ricinprojektet utgå mellan den 1 september 1996 och den 30 juni 1999.
- 52 Genomförandet av Ricinprojektet skulle pågå i 28 månader mellan september 1996 och december 1998. Totalkostnaden för projektet beräknades till 1 264 674 ecu. Enligt artikel 3 i beslutet uppgick den stödgrundande kostnaden till 1 262 674 ecu. Gemenskapens maximala finansiering bestämdes till 947 005 ecu. För det fall att kostnaderna till slut skulle visa sig bli lägre än förutsett skulle stödet minskas i motsvarande mån vid den slutliga betalningen av detsamma.
- 53 Enligt finansieringsplanen i bilaga I till beslutet att bevilja Ricinprojektet skulle återstoden av finansieringen erläggas av Tecnagrind med 191 401 ecu, av Codema med 63 134 ecu och av Genforsa med 63 134 ecu.
- 54 Enligt de finansiella villkoren i bilaga II till samma beslut gavs kommissionen rätt att, i syfte att verifiera uppgifter om utgifter, granska alla verifikat i original eller styrkt kopia direkt på platsen eller genom att begära att dokumenten skulle sändas till den (punkt 5). Om något av de villkor som angavs i bilagan inte uppfylldes eller om åtgärder som inte föreskrivits i bilaga I skulle vidtas hade gemenskapen rätt att innehålla, minska eller upphäva stödet och återkräva det stöd som utbetalats (punkt 10).
- 55 Den 20 januari 1997 genomförde kommissionen en första utbetalning till Tecnagrind med 378 802 ecu, vilket motsvarade 40 procent av gemenskapens stöd till Ricinprojektet.

- 56 Tecnagrind överlämnade den 15 maj 1997 en preliminär teknisk rapport angående Ricinprojektets fortskridande till kommissionen.
- 57 Tecnagrind begärde den 7 juli 1997 att kommissionen skulle genomföra den andra utbetalningen av gemenskapens stöd.

Projektet Pascolo Arboreo

- 58 Faretra ansökte den 8 september 1993 hos kommissionen om gemenskapsstöd för ett pilot- och demonstrationsprojekt för att utveckla en extensiv metod för boskapsuppfödning vid medelhavet som var förenlig med miljökrav, kallad "trädplantering på betesmark" (projekt nr 93.IT.06.058, nedan kallat projektet Pascolo Arboreo).

Kontroller på plats i juli och i november 1997

- 59 Till följd av en kontroll som Europeiska gemenskapernas revisionsrätt (nedan kallad revisionsrätten) genomfört angående ett irländskt projekt beslutade kommissionen att genomföra en rad kontroller av ett antal projekt för vilka stöd beviljats enligt artikel 8 i förordning nr 4256/88 eftersom den misstänkte att det fanns ett organiserat nätverk med syfte att bedrägligen erhålla gemenskapsstöd. Luffaprojektet, Girasoleprojektet, Vetiveriaprojektet, Ricinprojektet och projektet Pascolo Arboreo återfanns bland de projekt som omfattades av denna kontroll.

- 60 I skrivelser av den 10 juni 1997 informerade kommissionen Vela, Sonda och Tecnagrind om att den avsåg att enligt artikel 23 i förordning nr 4253/88 genomföra en kontroll på platsen för de projekt för vilka de ansvarade.
- 61 Kontrollen på platsen för Vetiveriaprojektet och Ricinprojektet ägde rum från den 22 till den 25 juli 1997. Den genomfördes av tjänstemän från generaldirektoratet (GD) Jordbruk, från generaldirektoratet (GD) Ekonomistyrning vid kommissionen och från enheten för samordning av åtgärder för bekämpning av bedrägeri (UCLAF). Tjänstemännen från GD Ekonomistyrning och från UCLAF har senare sammanställt rapporter med angivande av deras bedömning. En tjänsteman vid Intervención General del Estado (en avdelning vid det spanska finansministeriet) har varit behjälplig vid gemenskapstjänstemännens kontroller.
- 62 På grundval av de bedömningar som de i föregående punkt nämnda rapporterna innehöll har kommissionen ansett sig ha tillräckliga grunder för att inleda förfarandet för avbrytande av utbetalningarna av gemenskapsstöd för Vetiveriaprojektet och Ricinprojektet, och beslutade att kontrollera de italienska projekten.
- 63 I skrivelser av den 23 september 1997 informerade kommissionen Vela och Sonda om att den avsåg att enligt artikel 23 i förordning nr 4253/88 genomföra en kontroll på platsen för Luffaprojektet respektive Girasoleprojektet med början den 10 november 1997. En likalydande skrivelse sändes till Faretra angående projektet Pascolo Arboreo.
- 64 Denna kontroll genomfördes mellan den 10 och den 14 november 1997 i Milano och Sassari. Dess syfte var att granska Luffaprojektet, Girasoleprojektet och projektet Pascolo Arboreo, samt att komplettera kontrollen från juli 1997 av Vetiveriaprojektet och Ricinprojektet. Det genomfördes av tjänstemän från direktoratet för jordbruk, från GD Ekonomistyrning vid kommissionen och från UCLAF. Tjänstemän från Ragioneria Generale dello Stato (den italienska

riksrevisionen) deltog i kontrollen. Tjänstemannen från GD Ekonomistyrning har senare sammanställt en rapport i vilken det rekommenderades att förfarandet för att avbryta utbetalningen av gemenskapsstöd skulle inledas avseende de berörda projekten och att de felaktigt utbetalda beloppen till dessa projekt skulle återkrävas. Även de italienska tjänstemännen har upprättat en rapport avseende en rad förhållanden som upptäcktes vid den kontroll som genomfördes hos Vela i Milano den 10—12 november 1997.

Det administrativa förfarandet

- 65 Kommissionen informerade i skrivelser av den 3 april 1998 Vela, Sonda och Tecnagrind att den genomförde en kontroll enligt artikel 24 i förordning nr 4253/88 av det stöd den lämnat för de projekt för vilka de ansvarade och att den, eftersom det vid kontrollen upptäckts omständigheter som tyder på att det förekommit oegentligheter, beslutat inleda det förfarande som angivits i denna artikel och i punkt 10 i bilaga II till respektive beslut om beviljande. I skrivelserna preciserades vilka dessa omständigheter var.
- 66 Kommissionen gav Vela, Sonda och Tecnagrind en frist på sex veckor för att inkomma med upplysningar, räkenskapshandlingar och andra handlingar som visade att de till fullo uppfyllt de skyldigheter de ålagts vid beviljandet av stöd från EUGFJ.
- 67 Kommissionen sände samtidigt en begäran om yttrande till Republiken Italien avseende Luffaprojektet och Girasoleprojektet, och till Konungariket Spanien avseende Vetiveriprojektet och Ricinprojektet.

- 68 I skrivelser av den 19 juni 1998 yttrade Vela och Tecnagrind sig avseende Luffaprojektet och Girasoleprojektet respektive Vetiveriprojektet och Ricinprojektet.

Det omtvistade beslutet i mål T-141/99

- 69 I beslut av den 9 mars 1999 (nedan kallat det omtvistade beslutet i mål T-141/99) har kommissionen med stöd av artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 upphävt stödet till Vela och krävt att bolaget skall återbetala 1 470 000 euro.
- 70 I beslutet har kommissionen bland annat anfört följande:

- ”1. Enligt beslutet att bevilja stöd skulle mottagaren genomföra finansieringen av den del av de godkända projektkostnaderna som inte täcktes av gemenskapens stöd till [Luffa]projektet, 840 000 ecu. Kommissionen har vid en kontroll på platsen [i november 1997] funnit omständigheter som är ägnade att väcka misstankar angående huruvida samfinansieringen av [Luffa]projektet verkligen ägt rum.

2. Granskningen av räkenskapshandlingar för detta och fyra andra projekt, vilka också erhållit stöd från gemenskapen i den mening som avses i artikel 8 i förordning nr 4256/88, visar att det förelegat ett system för intern överföring av finansiella medel mellan de bolag som mottagit stöd för dessa fem projekt, i vissa fall mellan personer med nära samband med dessa bolag och andra företag med vilka de haft förbindelser. Dessa projekt (och de därtill korresponderande bolagen) är det förevarande (mottagare Vela Srl), projekt nr 9[3].IT.06.057 (mottagare: Sonda Srl), projekt nr 93.IT.06.058

(mottagare: Faretra Srl), projekt nr 93.ES.06.031 (mottagare: Tecnagrind SL), och projekt nr 95.ES.06.005 (mottagare: Tecnagrind SL). De ifrågavarande personerna är Claudio Zarotti och Marco Troglia. De andra företag med vilka de haft nära förbindelser är AITEC Srl, Noesi Sas och Azienda agricola Barrank. De överföringar av finansiella medel som ägt rum mellan dessa bolag, personer och andra nära anknutna bolag har uppgått till närmare tio miljarder italienska lire (ITL), eller omkring 65 procent av de kostnader som uppgivits till kommissionen (eller som beräknats uppkomma, vad gäller icke avslutade projekt) för de fem projekten tillsammans. Kommissionen har rekonstruerat dessa interna överföringar, och det framgår att de ifrågavarande bolagen och företagen huvudsakligen ingår i en grupp bolag som kontrolleras av en begränsad grupp enskilda personer. De systematiska underentreprenadavtalen mellan de mottagande bolagen och de nära anknutna företagen har skapat en intäkt vars ekonomiska grund inte har visats, och som på ett orättmätigt sätt har utgjort mottagarnas del i samfinansieringen.

3. De kostnader som fakturerats mottagarna av Faretra Srl, Sonda Srl, AITEC Srl, Baldassar[r]e, Azienda agricola Barrank och av Claudio Zarotti till ett belopp (på omkring 3 000 000 000 ITL) motsvarande 60 procent av de totala projektkostnader som uppgivits har inte motiverats. Enligt avtalen med de fyra underentreprenörerna (Faretra Srl, Sonda Srl, AITEC Srl och Baldassar[r]e) skulle dessa tillhandahålla personal, utrustning och specialistkompetens. Vid kontroller på platsen av dessa underentreprenörers räkenskaper och inventarieförteckning har det visats att dessa varken hade personal eller utrustning. De saknade således också specialistkompetens, och det finns inget som motiverar deras inblandning i genomförandet av [Luffa]projektet. Dessa företag har heller inte haft kostnader som kan motivera dessa fakturor.

4. Ett stort antal fakturor från övriga bolag har inte motiverats tillräckligt eller förefaller vara oproportionerligt höga jämfört med den tjänst som tillhandahållits. Härvid avses särskilt följande fakturor:
 - a) Fakturan från bolaget Magenta Finance på 61 882 002 ITL (motsvarande ca 29 000 ecu) för en 'Lättfattlig handbok för jordbrukare'. Denna

handbok har inte förevisats kommissionens kontrollanter.

- b) Fakturan från bolaget Detentor på 20 939 ecu för 'arvoden avseende en genomförbarhetsstudie' och för utkast och en prototyp till press för komprimering av 'Luffabollar' vid låg temperatur.

- c) Fakturan från Cedarcliff på 133 057 ecu för bland annat ett register över 160 företag vilka mottagaren hade att utbilda. Mottagaren har inte kunnat visa att det fakturerade priset motsvarade värdet på den tjänst som utförts."

Det omtvistade beslutet i mål T-142/99

71 I beslut av den 4 mars 1999 (nedan kallat det omtvistade beslutet i mål T-142/99) har kommissionen med stöd av artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 upphävt stödet till Sonda och krävt att bolaget skall återbetala 770 000 euro.

72 I beslutet har kommissionen bland annat anfört följande:

"1. Enligt beslutet att bevilja stöd skulle mottagaren finansiera den del av de godkända projektkostnaderna som inte täcktes av gemenskapens stöd till [Girasole]projektet, 458 000 ecu. Kommissionen har vid en kontroll på

platsen [i november 1997]... funnit omständigheter som är ägnade att väcka misstankar angående huruvida samfinansieringen av [Girasole]projektet ägt rum.

2. Granskningen av räkenskapshandlingar för detta och fyra andra projekt, vilka också erhållit stöd från gemenskapen i den mening som avses i artikel 8 i förordning nr 4256/88, visar att det förelegat ett system för intern överföring av finansiella medel mellan de bolag som mottagit stöd för dessa fem projekt, i vissa fall mellan personer med nära samband med dessa bolag och andra företag med vilka de haft förbindelser. Dessa projekt (och de därtill korresponderande bolagen) är det förevarande (mottagare Sonda Srl), projekt nr 92.IT.06.001 (mottagare: Vela Srl), projekt nr 93.IT.06.058 (mottagare: Faretra Srl), projekt nr 93.ES.06.031 (mottagare: Tecnagrind SL), och projekt nr 95.ES.06.005 (mottagare: Tecnagrind SL). De ifrågavarande personerna är Claudio Zarotti och Marco Troglia. De andra företag med vilka de haft nära förbindelser är AITEC Srl, Noesi Sas och Azienda agricola Barrank. De överföringar av finansiella medel som ägt rum mellan dessa bolag, personer och andra nära anknutna bolag har uppgått till närmare tio miljarder italienska lire (ITL), eller omkring 65 procent av de kostnader som uppgivits till kommissionen (eller som beräknats uppkomma, vad gäller icke avslutade projekt) för de fem projekten tillsammans. Kommissionen har rekonstruerat dessa interna överföringar, och det framgår att de ifrågavarande bolagen och företagen huvudsakligen ingår i en grupp bolag som kontrolleras av en begränsad grupp enskilda personer. De systematiska underentreprenadavtalen mellan de mottagande bolagen och de nära anknutna företagen har skapat en intäkt vars ekonomiska grund inte har visats, och som på ett orättmätigt sätt har utgjort mottagarnas del i samfinansieringen.
3. De kostnader som fakturerats av två bolag (Faretra Srl på 1 155 000 000 ITL och Noesi Sas på omkring 830 000 000 ITL) motsvarande 90 procent av de totala projektkostnader som uppgivits (2 255 934 354 ITL) är inte motiverad.

Enligt avtalen med de två bolagen skulle dessa tillhandahålla personal, utrustning och specialistkompetens. Vid kontroller på platsen av dessa bolags räkenskaper och inventarieförteckning har det visats att dessa varken hade

personal eller utrustning. De saknade således också specialistkompetens, och det finns inget som motiverar deras inblandning i genomförandet av [Girasole]projektet. Dessa företag har heller inte haft kostnader som kan motivera dessa fakturor.”

Det omtvistade beslutet i mål T-150/99

73 I beslut av den 4 mars 1999 (nedan kallat det omtvistade beslutet i mål T-150/99) har kommissionen med stöd av artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 upphävt stödet till Tecnagrind för Vetiveriaprojektet och krävt att bolaget skall återbetala 649 490 euro.

74 I beslutet har kommissionen bland annat anfört följande:

”1. Granskningen av räkenskapshandlingar för detta och fyra andra projekt, vilka också erhållit stöd från gemenskapen i den mening som avses i artikel 8 i förordning nr 4256/88, visar att det förelegat ett system för intern överföring av finansiella medel mellan de bolag som mottagit stöd för dessa fem projekt, i vissa fall mellan personer med nära samband med dessa bolag och andra företag med vilka de haft förbindelser. Dessa projekt (och de därtill korresponderande bolagen) är det förevarande (mottagare Tecnagrind SL), projekt nr 92.IT.06.001 (mottagare: Vela Srl), projekt nr 93.IT.06.057 (mottagare: Sonda Srl), projekt nr 9[5].ES.06.005 (mottagare: Tecnagrind SL), och projekt nr 93.IT.06.058 (mottagare: Faretra Srl). De ifrågavarande personerna är Claudio Zarotti och Marco Troglia. De andra företag med vilka de haft nära förbindelser är AITEC Srl, Noesi Sas och Azienda agricola Barrank. De överföringar av finansiella medel som ägt rum mellan dessa bolag, personer och andra nära anknutna bolag har uppgått till närmare tio miljarder italienska lire (ITL), eller omkring 65 procent av de kostnader som uppgivits till kommissionen (eller som beräknats uppkomma, vad gäller icke

avslutade projekt) för de fem projekten tillsammans. Kommissionen har rekonstruerat dessa interna överföringar, och det framgår att de ifrågavarande bolagen och företagen huvudsakligen ingår i en grupp bolag som kontrolleras av en begränsad grupp enskilda personer. De systematiska underentreprenadavtalen mellan de mottagande bolagen och de nära anknutna företagen har skapat en intäkt vars ekonomiska grund inte har visats, och som på ett orättmätigt sätt har utgjort mottagarnas del i samfinansieringen.

2. Följande uppgifter i ansökan om stöd överensstämmer inte med de faktiska förhållandena:
 - a) I ansökan uppgavs att '[Tecnagrind] tillhandahåller jordbrukstjänster'. Bolaget bildades emellertid den 25 januari 1993, och ansökan gjordes den 15 september 1993. Bolaget har inte bedrivit någon verksamhet.
 - b) I ansökan uppgavs vidare att ett antal forskningsprojekt och försök hade genomförts i regionen tillsammans med institutionen för geofysik vid universitetet i Murcia och med institutet La Alberca som är knutet till regionen Murcias jordbruksforskningsenhet. Marco Troglia, som var handläggare och projektchef, uppgav vid kontrollen [i juli 1997] att forskningsarbetet och försöken uteslutande hade genomförts av dessa institutioner, utan att stödmottagaren deltagit.
3. [Tecnagrind] kunde vid kontrollen inte visa några som helst dokument till stöd för att det fullgjort sin samfinansieringsskyldighet med 25 procent enligt punkt 7 i bilaga 1 till beslutet att bevilja stöd.

4. I den slutliga rapporten har det uppgivits att den yta som använts för odling av vetiver, för utvinning av destillat från dess stam, uppgick till 2 hektar. Vid kontrollen på platsen konstaterade kommissionen att endast en halv hektar hade odlats med vetiver.

5. Enligt fakturan från ägaren till det arrenderade markområdet är dess yta 4 hektar och inte 10 hektar såsom angivits i ansökan och i den slutliga rapporten. Dessutom har enligt de fakturor som uppvisats vid kontrollen på platsen arrendet endast uppgått till 712 000 spanska pesetas (ESP) och inte till 10 934 772 ESP som reserverats i projektbudgeten. Mellanskillnaden har använts till att betala andra utgifter utan att kommissionens förhandsgodkännande inhämtats enligt punkt 1 i bilaga 2 till beslutet.

6. Vissa allmänna rörelsekostnader, såsom arvode till bolaget Asedem (skatte- och bokföringskonsult) och telefonräkningar (italiensk mobiltelefon för Marco Troglia), har bokförts som projektkostnader utan att detta varit motiverat. Dessutom har fakturor för tjänster som utförts efter att projektet avslutats hänförts till projektet, trots att dessa inte skulle beaktas för samfinansiering.”

Det omtvistade beslutet i mål T-151/99

75 I beslut av den 4 mars 1999 (nedan kallat det omtvistade beslutet i mål T-151/99) har kommissionen med stöd av artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 upphävt stödet till Tecnagrind för Ricinprojektet och krävt att bolaget skall återbetala 378 802 euro.

76 I beslutet har kommissionen bland annat anfört följande:

- ”1. Granskningen av räkenskapshandlingar för detta och fyra andra projekt, vilka också erhållit stöd från gemenskapen i den mening som avses i artikel 8 i förordning nr 4256/88, visar att det förelegat ett system för intern överföring av finansiella medel mellan de bolag som mottagit stöd för dessa fem projekt, i vissa fall mellan personer med nära samband med dessa bolag och andra företag med vilka de haft förbindelser. Dessa projekt (och de därtill korresponderande bolagen) är det förevarande (mottagare Tecnagrind SL), projekt nr 92.IT.06.001 (mottagare: Vela Srl), projekt nr 93.IT.06.057 (mottagare: Sonda Srl), projekt nr 93.ES.06.031 (mottagare: Tecnagrind SL), och projekt nr 93.IT.06.058 (mottagare: Faretra Srl). De ifrågavarande personerna är Claudio Zarotti och Marco Troglia. De andra bolag med vilka de haft nära förbindelser är AITEC Srl, Noesi Sas och Azienda agricola Barrank. De överföringar av finansiella medel som ägt rum mellan dessa bolag, personer och andra nära anknutna bolag har uppgått till närmare tio miljarder italienska lire (ITL), eller omkring 65 procent av de kostnader som uppgivits till kommissionen (eller som beräknats uppkomma, vad gäller icke avslutade projekt) för de fem projekten tillsammans. Kommissionen har rekonstruerat dessa interna överföringar, och det framgår att de ifrågavarande bolagen och företagen huvudsakligen ingår i en grupp bolag som kontrolleras av en begränsad grupp enskilda personer. De systematiska underentreprenadavtalen mellan de mottagande bolagen och de nära anknutna företagen har skapat en intäkt vars ekonomiska grund inte har visats, och som på ett orättmätigt sätt har utgjort mottagarnas del i samfinansieringen.

Marco Troglia, handläggare på [Tecnagrind] och projektansvarig, har uppgivit vid kontrollen på platsen [i juli 1997] att [Tecnagrind] inte självt hade de nödvändiga praktiska kunskaperna för att skapa en förenklad förädlingsanläggning som svarade mot böndernas exploateringsbehov, varför bolaget anlidade Vela för den uppgiften och, på ett mer allmänt plan, hela den industriella fasen av projektet. Vid kommissionens kontroll på platsen från den 10 till den 14 november 1997 hos [Vela], som var mottagare av stöd som beslutats enligt artikel 8 i förordning nr 4256/88, framgick det att bolaget varken hade personal eller specialutrustning. Det skall således inte anses ha haft den nödvändiga praktiska kunskapen för detta uppdrag, varför det inte varit motiverat att ta in [Vela] som underentreprenör i projektet.

2. Vissa avtal till ett värde av 155 800 ecu eller mer än 12 procent av projektets totalvärde har slutits mellan De Bartolomeis och bolaget Cedarcliff. Enligt Troglia har Cedarcliffs uppdrag rört tjänster vid spridningen av projektresultaten. Dessa fakturor skall inte anses hänförliga till projektets inledning, eftersom en sådan spridning äger rum först i slutet av projektet.

3. Vid kontrollen på platsen har inga dokument som styrker att det mottagande bolaget i projektet haft möjlighet att samfinansiera projektet med 25 procent av totalsumman enligt punkt 8.3 i bilaga 1 till beslutet att bevilja stöd kunnat uppvisas.

4. Vissa allmänna rörelsekostnader, såsom arvode till bolaget Asedem (skatte- och redovisningskonsult) och telefonräkningar (italiensk mobiltelefon för Marco Troglia) har till 50 procent upptagits inom projekten utan att det varit motiverat.”

Förfarandet

77 Vela har, genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 10 juni 1999, väckt talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet i mål T-141/99 och det omtvistade beslutet i mål T-142/99.

78 Tecnagrind har, genom ansökningar som inkom till förstainstansrättens kansli den 21 juni 1999, väckt talan om ogiltigförklaring av det omtvistade beslutet i mål T-150/99 och det omtvistade beslutet i mål T-151/99.

- 79 På parternas begäran har ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning vid två tillfällen beslutat vilandeförklara målet enligt artikel 77 c i förstainstansrättens rättegångsregler, den första gången till den 12 januari 2000 genom beslut av den 12 november 1999, och den andra gången till den 12 april 2000 genom beslut av den 10 januari 2000. Det skriftliga förfarandet avslutades den 14 mars 2001.
- 80 Efter att ha hört parterna beslutade ordföranden på förstainstansrättens tredje avdelning den 29 november 2001 att, enligt artikel 50 i förstainstansrättens rättegångsregler, förena målen vad gäller det skriftliga förfarandet samt domen.
- 81 På grundval av referentens rapport beslutade förstainstansrätten (tredje avdelningen) att inleda det muntliga förfarandet. Den har ålagt parterna att inkomma med visst material och att besvara vissa frågor. Parterna har efterkommit dessa ålägganden.
- 82 Förhandlingen, som först var planerad att äga rum den 10 januari 2002, flyttades till den 20 februari 2002 på begäran av sökandena som gjort gällande att meddelandet från förstainstansrättens justitiesekreterare, som innehöll skriftliga frågor från förstainstansrätten och uppgift om tidpunkten för förhandlingen, inte kommit dem till handa i rimlig tid.
- 83 Parterna utvecklade sin talan och svarade på förstainstansrättens frågor vid offentligt sammanträde den 20 februari 2002.

Parternas yrkanden

84 I vart och ett av målen har sökanden yrkat att förstainstansrätten skall

— ogiltigförklara det omtvistade beslutet eller, i andra hand, minska det belopp som skall återbetalas till kommissionen till ett belopp som skall anges under förfarandet,

— förordna om ytterligare bevisupptagning enligt ansökan, och

— förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

85 Kommissionen har i vart och ett av målen yrkat att förstainstansrätten skall

— ogilla talan, och

— förplikta sökanden att ersätta rättegångskostnaderna.

Prövning i sak

- 86 Vid förhandlingen uppgav sökandena att, såsom också framgår av deras inlagor, föremålet för deras talan endast är att få de omtvistade besluten ogiltigförklarade. De har upplyst om att de omständigheter som sammanfattningsvis redovisats i denna del endast har anförts i syfte att bevara rätten att senare åberopa dessa, utan att de inom ramen för förevarande mål svarar mot något skadeståndskrav som förstainstansrätten skulle ha att pröva.
- 87 Dessutom har sökandena, vilka företräds av samma advokat, och kommissionen, som också företräds av samma advokat i de fyra målen, efter att dessa mål förenats vad avser det muntliga förfarandet och domen, haft tillgång till samtliga uppgifter i akterna i dessa mål. Dessa akter skall således anses utgöra en enda akt för de fyra målen.
- 88 Sökandena har till stöd för sin talan i de fyra målen åberopat fyra identiska grunder. Den första grunden är att fördraget och sekundärrätten tillämpats på ett felaktigt sätt, och att kommissionen därvid gjort sig skyldig till maktmissbruk. Den andra grunden är att kommissionen inte uppfyllt sin motiveringsskyldighet och att den gjort en felaktig bedömning. Den tredje grunden är att principerna om rättssäkerhet och om skydd för berättigade förväntningar har åsidosatts. Den fjärde grunden är att proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

I — Den första grunden: Felaktig tillämpning av fördraget och sekundärrätten samt maktmissbruk

- 89 I de fyra målen kan denna grund delas upp i två delar. Den första innefattar ett påstående att kommissionen felaktigt har åberopat artikel 23 i förordning

nr 4253/88 som stöd för att utföra kontrollerna i juli och i november 1997 och felaktigt har grundat sina skrivelser av den 3 april 1998 och de omtvistade besluten på artikel 24 i samma förordning, och att den dessutom gjort sig skyldig till maktmissbruk. Den andra delen, som har åberopats i andra hand, innefattar ett påstående om att kommissionens tillämpning av de ovannämnda artiklarna i förordning nr 4253/88 varit felaktig.

Grundens första del

- 90 Sökandena har för det första gjort gällande att kommissionen inte kunnat åberopa artiklarna 23 och 24 i förordning nr 4253/88 som rättslig grund för kontrollerna i juli och i november 1997 och för de omtvistade besluten. Punkterna 5 och 10 i bilaga II till besluten att bevilja stöd medförde nämligen att dessa allmänna bestämmelser inte var tillämpliga. I mål T-141/99 har Vela gjort gällande att kommissionen genom de kontroller som ägde rum i juli 1993 och i juli 1996, före den andra utbetalningen respektive slutbetalningen av stödet till Luffaprojektet, har uttömt sina kontrollmöjligheter enligt punkt 5 i bilaga II till beslutet att bevilja stöd till Luffaprojektet.
- 91 Sökandena har gjort gällande att kontrollerna i juli och i november 1997 inte har syftat till att kontrollera huruvida projekten genomförts enligt artikel 8 i förordning nr 4256/88. Dessa kontroller ingick i en allmän undersökning i syfte att avslöja bedrägerier. Syftet med kontrollerna har varit att kontrollera de finansiella banden mellan de bolag som varit inblandade i olika projekt, och de har varit koncentrerade till att avse administrativa och bokföringsmässiga aspekter av projekten, huvudsakligen sådant som har samband med samfinansieringen. De borde således ha genomförts med stöd av rådets förordning (EG, Euratom) nr 2988/95 av den 18 december 1995 om skydd av Europeiska gemenskapernas finansiella intressen (EGT L 312, s. 1) och av rådets förordning (Euratom, EG) nr 2185/96 av den 11 november 1996 om de kontroller och inspektioner på platsen som kommissionen utför för att skydda Europeiska gemenskapernas finansiella intressen mot bedrägerier och andra oegentligheter (EGT L 292, s. 2).

- 92 Förstainstansrätten framhåller att det är ostridigt mellan parterna att kontrollerna i juli och i november 1997 har genomförts med stöd av artikel 23 i förordning nr 4253/88.
- 93 Det framgår vidare av kommissionens ovan i punkterna 60 och 63 nämnda skrivelser av den 10 juni och av den 23 september 1997 och av rapporterna, vilka kommissionen inkommit med, av den 30 september 1997, upprättade av UCLAF efter kontrollen i juli 1997 (nedan kallad UCLAF:s rapport av den 30 september 1997) och av den 18 december 1997, upprättad av GD Ekonomistyrning efter kontrollen i november 1997 (nedan kallad GD Ekonomistyrnings rapport av den 18 december 1997), att kontrollerna består i en granskning av huruvida de aktuella projekten genomförts och av projektens administration, ekonomi och bokföring, särskilt vad avser huruvida bokförda utgifter varit riktiga och huruvida de mottagande bolagen iakttagit villkoret om samfinansiering i besluten att bevilja stöd. I GD Ekonomistyrnings rapport av den 18 december 1997 framhålls bland annat att "[m]ed utgångspunkt i konstaterandet att de kontroller som tidigare genomförts av vissa isolerade projekt inte kunnat visa att det förekommit oegentligheter eller bedrägerier har kontrollgruppen valt ett mer allomfattande tillvägagångssätt, med korsvisa kontroller mellan olika projekt, mottagare och andra inblandade" (sidan 4 i rapporten).
- 94 Kommissionen informerade i de ovan i punkt 65 nämnda skrivelserna av den 3 april 1998 Vela, Sonda och Tecnagrind om att den genomfört en granskning enligt artikel 24 i förordning nr 4253/88 av det stöd som de erhållit från EUGFJ. Den upplyste om att denna granskning gav anledning att anta att det förekommit oegentligheter, och att den därför beslutat inleda det förfarande som föreskrivits i artikel 24 i nämnda förordning och i punkt 10 i bilaga II till vart och ett av besluten om stöd.
- 95 Kommissionen fattade, efter att genomgången av handlingarna i målet bekräftat att det förekommit oegentligheter, enligt artikel 24.2 och 24.3 i förordning nr 4253/88 de omtvistade besluten om upphävande av stödet enligt besluten om

beviljande och krävde att de mottagande bolagen skulle återbetala vad de erhållit från EUGFJ.

- 96 Förstainstansrätten skall pröva huruvida kommissionen kunde haft rätt att vidta dessa kontrollåtgärder och fatta dessa beslut med stöd av artiklarna 23 och 24 i förordning nr 4253/88.
- 97 Enligt artikel 23.2 i förordning nr 4253/88 i ändrad lydelse får kommissionens tjänstemän eller andra företrädare utföra kontroller på plats, inklusive stickprovskontroller, beträffande verksamheter som finansieras av strukturfonderna.
- 98 Den allmänt hållna uppbyggnaden av artikel 23.2 i förordning nr 4253/88 i ändrad lydelse ger tjänstemän och andra anställda hos kommissionen rättsligt stöd för att kontrollera projekt som åtnjuter eller har åtnjutit stöd från strukturfonderna. I avsaknad av omständigheter som tyder på motsatsen skall det antas att dessa fonder kan vara vilka strukturfonder som helst, bland annat utvecklingssektionen vid EUGFJ. Det finns inget stöd för att, vilket sökandena förefallit göra gällande i sina inlagor, denna bestämmelse endast skulle vara tillämplig på åtgärder som vidtagits på grund av ett ekonomiskt stöd som beviljats av den berörda medlemsstaten eller av den utsedda myndigheten och som den medlemsstaten underrättat kommissionen om, och inte på sådana projekt som omfattas av de omtvistade besluten, där stödet beslutats av kommissionen.
- 99 I avsaknad av precisa bestämmelser om motsatsen skall en kontroll på plats, som genomförs med stöd av artikel 23.2 i förordning nr 4253/88, anses kunna genomföras av vilken tjänsteman eller annan anställd hos kommissionen som helst. Dessa skall anses ha rätt att ingripa under genomförandefasen, till exempel

efter en begäran om delutbetalning av stödet, eller efter genomförandet, och de skall ha rätt att kontrollera såväl huruvida genomförandet av projektet i sak överensstämmer med gemenskapsrättsliga bestämmelser och med beslutet om stöd som huruvida projektet genomförts på ett rättsenligt sätt, särskilt i ekonomiskt och bokföringsmässigt hänseende.

- 100 Det finns inte någonting i artikel 23.2 i förordning nr 4253/88 som hindrar kommissionen från att med stöd av denna bestämmelse genomföra ytterligare en kontroll på platsen, efter att projektet genomförts, även om den tidigare genomfört ett flertal kontroller av samma slag, till exempel i anledning av begäran om utbetalning av stöd. Det finns inte heller någonting som hindrar kommissionens tjänstemän eller anställda från att med stöd av denna bestämmelse genomföra samtidiga och korsvisa kontroller av flera projekt som erhållit stöd från EUGFJ.
- 101 Varje annan tolkning av artikel 23.2 i förordning nr 4253/88 än den som redovisats i de tre föregående punkterna skulle medföra att kommissionens skyldighet, enligt förordning nr 2052/88, att bidra till att de åtgärder som gemenskapen vidtar med hjälp av strukturfonderna för att förverkliga målsättningen om ekonomisk och social sammanhållning enligt artikel 158 EG blir effektiva, skulle förlora sin ändamålsenliga verkan.
- 102 Kommissionen skall således anses ha varit berättigad att, genomföra de ifrågasvarande kontrollerna på platsen av de projekt som omfattas av de omtvistade besluten i juli och i november 1997 med stöd av artikel 23 i förordning nr 4253/88.
- 103 I artikel 24.1 i förordning nr 4253/88 i ändrad lydelse föreskrivs att, när en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till vare sig en del av eller hela det tilldelade stödet, kommissionen skall genomföra en lämplig granskning av

fallet och särskilt begära att medlemsstaten eller de myndigheter som den utser att genomföra åtgärden inkommer med synpunkter inom en fastställd tidsgräns.

- 104 Förstainstansrätten fastslår således att kommissionen, som efter kontrollerna på platsen i juli och i november 1997 misstänkte att det förelåg oegentligheter, var berättigad att inleda förfarandet enligt artikel 24.1 i förordning nr 4253/88 enligt vad den uppgav i sina skrivelser av den 3 april 1998 till Vela, Sonda och Tecnagrind.
- 105 Enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 får kommissionen efter granskningen reducera eller suspendera stödet till den berörda verksamheten eller åtgärden om granskningen visar att det förekommit en överträdelse eller väsentlig förändring som påverkar villkoren för att genomföra verksamheten eller åtgärden och för vilken man inte ansökt om kommissionens godkännande. Såsom domstolen fastslagit (i dom av den 24 januari 2002 i mål C-500/99 P, Conserve Italia mot kommissionen, REG 2002, s. I-867, punkterna 85—91), ger den bestämmelsen kommissionen rätt att dra in stödet om det skulle visas att det förelegat någon sådan oegentlighet som avses i artikel 24.1 i förordning nr 4253/88.
- 106 I artikel 24.3 i förordning nr 4253/88 föreskrivs att varje belopp som erhållits felaktigt och återtas skall återbetalas till kommissionen, och att dröjsmålsränta skall utgå.
- 107 Förstainstansrätten fastslår således att kommissionen, som i förevarande fall bedömt att granskningsförfarandet bekräftat de misstankar om oegentligheter den hyst efter kontrollerna på platsen i juli och i november 1997, varit berättigad att fatta de omtvistade besluten med stöd av artikel 24 i förordning nr 4253/88 efter att denna granskning avslutats.

- 108 Sökandenas påstående om att punkterna 5 och 10 i bilaga II till besluten om stöd medför att förordning nr 4253/88 inte skall tillämpas föranleder inte någon annan bedömning.
- 109 I punkt 5 i bilaga II till stödbesluten föreskrivs nämligen följande: ”I syfte att verifiera uppgifter om utgifter har kommissionen rätt att granska alla verifikat i original eller kopia. Denna undersökning kan ske direkt på platsen eller genom att kommissionen begär att dokumenten skall sändas till den...” En sådan föreskrift utgör bara en förklaring av den befogenhet kommissionen har enligt artikel 23.2 i förordning nr 4253/88 att vid varje tillfälle kontrollera den finansiella och bokföringsmässiga skötseln av berörda projekt, vilket innefattar tiden efter att projektet genomförts i materiellt hänseende, och som föreligger även om kontroller på platsen skett i ett tidigare skede.
- 110 I punkt 10 i bilaga II till stödbesluten föreskrivs följande: ”Om något av de villkor som angavs i bilagan inte uppfyllts eller om åtgärder som inte föreskrivits i bilaga I vidtas får gemenskapen innehålla, minska eller upphäva stödet och återkräva det stöd som utbetalats. Om en sådan återbetalningsskyldighet skulle föreligga får kommissionen kräva ränta på beloppet. Vid sådant förhållande kommer mottagaren att ges tillfälle att lägga fram sina synpunkter inom den tidsfrist som kommissionen fastställer, innan kommissionen beslutar att upphäva, minska eller återkräva stödet.” Såsom sökandena själva har uppgivit i sina ansökningar motsvarar den bestämmelsen lydelsen av artikel 24.2 och 24.3 i förordning nr 4253/88.
- 111 Vad som föreskrivits i punkterna 5 och 10 i bilaga II till stödbesluten skall således inte anses utgöra en självständig behörighetsgrund som träder i stället för de allmänna bestämmelserna i artiklarna 23 och 24 i förordning nr 4253/88. De ger endast kommissionen en kompletterande behörighet att fatta de beslut den fattat i förevarande mål. Kommissionen har i sina skrivelser av den 3 april 1998 således

kunnat åberopa såväl artikel 24 i förordning nr 4253/88 som punkt 10 i bilaga II till stödbesluten som grund för sina beslut att inleda granskningsförfaranden angående Luffaprojektet, Girasoleprojektet, Vetiveriprojektet och Ricinprojektet.

- 112 Vad sökandena anfört om att kontrollerna i juli och i november 1997 borde ha skett med stöd av förordningarna nr 2988/95 och nr 2185/96 föranleder heller inte någon annan bedömning.
- 113 Förutom att det som sökandena gjort gällande är motstridigt, genom att de å ena sidan hävdar att kommissionen inte haft rätt att stödja sina beslut på punkterna 5 och 10 i bilaga II till stödbesluten, och å andra sidan anfört att den skulle ha åberopat de bestämmelser som nämnts i föregående punkt, framhåller förstainstansrätten att det i trettonde skälet i förordning nr 2988/95 anges att där föreskrivna bestämmelser "kan komplettera de nuvarande reglerna". Enligt artikel 9.2 i den förordningen "kan kommissionen utföra kontroll på platsen enligt de villkor som anges i reglerna för varje sektor", och i artikel 10 anges att "[y]tterligare allmänna bestämmelser om kontroll på platsen kommer att antas senare".
- 114 Sådana ytterligare allmänna bestämmelser har antagits genom förordning nr 2185/96. Av sjätte skälet i den förordningen framgår att dessa "inte påverkar tillämpningen av de gemenskapsregler för olika sektorer som avses i artikel 9.2 i... förordning [nr 2988/95]". I artikel 1 i samma förordning föreskrivs att "[i] denna förordning fastställs de ytterligare allmänna bestämmelser som avses i artikel 10 i förordning... nr 2988/95" och att "[u]tan att det påverkar tillämpningen av gemenskapsbestämmelserna för särskilda sektorer är denna förordning tillämplig på gemenskapens samtliga verksamhetsområden".

- 115 De i de två föregående punkterna återgivna uttalandena visar att bestämmelserna i förordningarna nr 2988/95 och nr 2185/96 om behörighet att genomföra kontroller på platsen är avsedda att komplettera, utan att påverka tillämpningen av befintliga bestämmelser för särskilda sektorer. De upphäver således inte de bestämmelser om behörighet för kommissionen att genomföra kontroller på platsen för att säkerställa skyddet för gemenskapens ekonomiska intressen som föreskrivits i sådana bestämmelser.
- 116 Således medförde i förevarande fall artikel 23 i förordning nr 4253/88 — vilken sökandena inte gjort gällande att den inte skulle innehålla gemenskapsbestämmelser för särskilda sektorer i den mening som avses i förordningarna nr 2988/95 och nr 2185/96 — en behörighet för kommissionen att genomföra kontrollerna på platsen i juli och i november 1997. Det var således inte nödvändigt att kommissionen åberopade bestämmelserna i dessa förordningar för detta ändamål.
- 117 Mot bakgrund av vad som ovan (i punkterna 92 till 116) anförts fastslår förstainstansrätten att artiklarna 23 och 24 i förordning nr 4253/88 ger kommissionen tillräcklig och lämplig behörighet att genomföra de kontroller på platsen som den genomförde i juli och i november 1997 av de projekt som avses i de omtvistade besluten, att inleda ett granskningsförfarande avseende dessa projekt, och att anta de omtvistade besluten. Vad sökandena anført, återgivet ovan i punkterna 90 och 91, kan således inte medföra att deras talan vinner bifall på denna grund.
- 118 Sökandena har i andra hand gjort gällande att kommissionen har varit skyldig att på ett korrekt sätt informera dem om dess rättsliga stöd för att genomföra kontrollerna i juli och i november 1997, syftet med och bakgrunden till dessa samt vilka bestämmelser den avsåg åberopa till stöd för de omtvistade besluten. På så sätt skulle sökandena kunna pröva huruvida de åtgärder kommissionen avsåg att vidta var lagenliga, och kunna förbereda sitt försvar. De har gjort gällande att de inte haft möjlighet att kontakta revisorer eller jurister som skulle ha kunnat hjälpa dem att lämna de förklaringar som krävs, eftersom de inte visste att kontrollerna avsåg metoderna för samfinansiering av projekten.

- 119 Förstainstansrätten framhåller angående informationen till Vela, Sonda och Tecnagrind angående det rättsliga stöd och syftet med samt bakgrunden till kontrollerna i juli och i november 1997 att kommissionen, såvitt avser målen T-141/99 och T-142/99, i sina skrivelser till Vela och Sonda av den 10 juni 1997 om att den avsåg att genomföra kontroller på platsen för Luffaprojektet och för Girasoleprojektet (se punkt 60 ovan), uppgav att den enligt artikel 23 i förordning nr 4253/88 var behörig att genomföra dessa kontroller. Den begärde att dess tjänstemän skulle ha tillgång till alla dokument hos Vela respektive Sonda, och särskilt räkenskapshandlingar, fakturor och kvitton avseende projektet, och att de skulle ha möjlighet att ställa frågor till dem som kunde tänkas ge upplysningar och förklaringar angående dessa.
- 120 I sina skrivelser till samma bolag av den 23 september 1997 (se punkt 63 ovan) informerade kommissionen dem om att den, enligt artikel 23 i förordning nr 4253/88, skulle genomföra en kontroll på platsen för Luffaprojektet och för Girasoleprojektet från den 10 november 1997. Den angav att den då önskade att dess tjänstemän kunde sammanträffa med bolagens ställföreträdare och med dem som var administrativt och tekniskt ansvariga för projektets genomförande. Kommissionen begärde också att den under besöket skulle ha tillgång till en rad handlingar som förtecknats i en bilaga angående projektet och det bolag som ansvarade för detta, liksom varje annan handling med anknytning till dessa handlingar som det var nödvändigt att kontrollera. Kommissionen upplyste också om att den skulle representeras av, i synnerhet, tjänstemän från GD Ekonomistyrning och från UCLAF, och att företrädare för Ragioneria Generale dello Stato skulle närvara vid kontrollerna. Kommissionen anmodade slutligen bolagen att omgående ge in en kopia av deras bokslutshandlingar för åren 1992 till 1996 såvitt avsåg Vela och för åren 1993 till 1996 för Sondas del, en detaljerad förteckning över utgifter som i enlighet med besluten om stöd fördelats på Luffaprojektet respektive Girasoleprojektet, en förteckning över de avtal som Vela slutit med Tecnagrind, Sonda och Faretra angående Luffaprojektet och en förteckning över de avtal som Sonda slutit med Tecnagrind, Vela och Faretra angående Girasoleprojektet.
- 121 Vad avser målen T-150/99 och T-151/99 framhåller förstainstansrätten att kommissionen i sin skrivelse till Tecnagrind av den 10 juni 1997, där den

informerade bolaget om sin avsikt att genomföra kontroller på platsen för Vetiveriaprojektet och för Ricinprojektet (se ovan punkt 60), upplyste bolaget om att denna kontroll, som skulle äga rum den 22 och 23 juli 1997, skulle ske med stöd av artikel 23 i förordning nr 4253/88. Den angav att den då önskade att dess tjänstemän kunde sammanträffa med bolagens ställföreträdare och med dem som var administrativt, finansiellt och tekniskt ansvariga för projektens genomförande. Kommissionen begärde också att den under besöket skulle ha tillgång till en rad handlingar, vilka förtecknats i en bilaga, angående projektet och det bolag som ansvarade för detta, liksom varje annan handling med anknytning till dessa handlingar som det var nödvändigt att kontrollera. Kommissionen upplyste också om att den skulle representeras av, i synnerhet, tjänstemän från GD Ekonomistyrning och från UCLAF, och att företrädare för Intervención General de la Administración del Estado skulle närvara vid kontrollerna.

- 122 Såvitt avser mål T-150/99 har Tecnagrind lämnat en kopia av dess skrivelse från kommissionen av den 12 juni 1997 till förstainstansrätten. Av denna framgår det att kommissionen till svar på en begäran om utbetalning av stöd från EUGFJ till Vetiveriaprojektet uppgivit att den genomfört en allmän kontroll av teknik och bokföring i de projekt som finansierats med stöd av artikel 8 i förordning nr 4256/88 och därför inte skulle betala ut beloppet (se ovan punkt 47).
- 123 Av vad som anförts i de fyra föregående punkterna framgår det att Vela, Sonda och Tecnagrind har fått tillräckligt klar och tydlig information om att de kontroller på platsen som kommissionen avsåg genomföra skulle ske med stöd av artikel 23 i förordning nr 4253/88 och om att dessa kontroller skulle avse projektets finanser och bokföring i dess helhet, bland annat för att kontrollera att villkoret om samfinansiering i stödbesluten uppfyllts. Genom denna information har bolagen också kunnat inse att kommissionen avsett att genomföra korsvisa kontroller av de projekt som den lämnat stöd till.
- 124 Den omständigheten att kommissionen först i sina skrivelser av den 3 april 1998, mot bakgrund av vad den kunnat konstatera under kontrollerna i juli och i

november 1997, har preciserat sina invändningar rörande den metod för samfinansiering som de mottagande bolagen tillämpat, och då gett dessa tillfälle att inkomma med yttranden angående detta, innebär inte att kommissionens skrivelser av den 10 juni och den 23 september 1997 har brutit i klarhet vad gäller syftet med de kontroller som företaget förvarnades om i dessa skrivelser.

- 125 Vad gäller informationen till Vela, Sonda och Tecnagrind angående det rättsliga stödet för kommissionen att anta de omtvistade besluten framhåller förstainstansrätten, såvitt avser målen T-141/99 och T-142/99, att kommissionen i sina skrivelser till Vela och Sonda av den 10 juni 1997 (se ovan punkt 60) har uppmärksammat dessa bolag på de åtgärder som den sannolikt skulle vidta enligt artikel 24 i förordning nr 4253/88 när granskningsförfarandet hade avslutats.
- 126 Dessutom framgår det av kommissionens skrivelse till Vela, Sonda och Tecnagrind av den 3 april 1998 (se ovan punkt 65) att den genomförde en granskning i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88 och att den, eftersom det vid kontrollen upptäckts omständigheter som tydde på att det förekommit oegentligheter, beslutat inleda det förfarande som angivits i denna bestämmelse och i punkt 10 i bilaga II till respektive stödbeslut. Efter att den redogjort för sina invändningar framhöll den att omständigheten i fråga kunde anses utgöra överträdelse eller väsentliga förändringar i den mening som avses i denna bestämmelse i förordning nr 4253/88. Den påpekade även för bolagen de åtgärder som den kunde komma att vidta med stöd av artikel 24.2 och 24.3 för det fall att dessa överträdelse skulle bekräftas vid avslutningen av granskningsförfarandet.
- 127 De påpekanden som återgivits i de två föregående punkterna i denna dom var tillräckligt klara och tydliga för att ge Vela, Sonda och Tecnagrind möjlighet att förstå med stöd av vilka bestämmelser kommissionen inlett granskningsförfarandet och vilka beslut den skulle kunna komma att fatta när granskningen avslutats. Förstainstansrätten framhåller vidare att sökandena i sin skrivelse av den 19 juni 1998, i vilken de yttrade sig angående kommissionens påståenden i

dess skrivelser av den 3 april 1998 (se ovan punkt 68), gjorde gällande att kommissionen inte kunde åberopa artiklarna 23 och 24 i förordning nr 4253/88, vilket visar att de varit väl medvetna om vilka bestämmelser kommissionen åberopat till stöd för dess åtgärder.

- 128 Sökandens talan skall således, med hänvisning till vad förstainstansrätten anfört ovan (i punkterna 119—127), inte vinna bifall på den grund som återgivits ovan i punkt 118.
- 129 Sökandena har i tredje hand gjort gällande att skillnaden mellan det föregivna och det verkliga rättsliga stödet för, liksom det föregivna och det verkliga ändamålet med, kontrollerna i juli och i november 1997 visar att det förekommit ett sådant maktmissbruk att de omtvistade besluten skall upphävas.
- 130 Förstainstansrätten framhåller att maktmissbruk definieras klart och tydligt i gemenskapsrätten, och föreligger när en gemenskapsinstitution antagit en rättsakt uteslutande eller åtminstone huvudsakligen för att uppnå andra mål än dem som angivits eller för att kringgå ett för de aktuella omständigheterna särskilt i fördraget föreskrivet förfarande (se, bland annat, domstolens dom av den 20 juni 1991 i mål C-248/89, Cargill mot kommissionen, REG 1991, s. I-2987, punkt 26, och av den 25 juni 1997 i mål C-285/94, Italien mot kommissionen, REG 1997, s. I-3519, punkt 52, samt förstainstansrättens dom av den 6 april 1995 i mål T-143/89, Ferriere Nord mot kommissionen, REG 1995, s. II-917, punkt 68, och dom av den 24 april 1996 i de förenade målen T-551/93, T-231/94—T-234/94, Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen, REG 1996, s. II-247, punkt 168).
- 131 I förevarande mål framgår det klart att de kontroller på platsen som kommissionen genomfört i juli och i november 1997 har skett med stöd av artikel 23 i förordning nr 4253/88 och syftat till att i enlighet med den bestämmelsen kontrollera huruvida skötseln av ekonomi och bokföring i berörda projekt varit riktig, vilket kommissionen också angivit för Vela, Sonda och Tecnagrind i sina skrivelser till dessa.

132 Vad sökandena anfört angående maktmissbruk medför således inte att deras talan skall vinna bifall.

133 Talan skall således inte vinna bifall med stöd av den första delen av den första grunden.

Den första grundens andra del

134 Sökandena har gjort gällande att kommissionen tillämpat artiklarna 23 och 24 i förordning nr 4253/88 på ett felaktigt sätt i förevarande mål.

135 Vela har i mål T-141/99 och T-142/99 i första hand gjort gällande att kommissionen i strid med vad som föreskrivs i artikel 23 i förordning nr 4253/88 inte har genomfört någon stickprovskontroll vid kontrollen i november 1997. Kontrollerna var dessutom en upprepning av de kontroller som genomfördes i juli 1993 och i juli 1996.

136 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att det i artikel 23.2 första stycket i förordning nr 4253/88 föreskrivs att kommissionens tjänstemän eller andra företrädare får utföra kontroller på platsen, "inklusive stickprovskontroller", beträffande verksamheter som finansieras av strukturfonderna. Metoden med stickprovskontroller nämns således i exemplifierande syfte, och bestämmelsen utesluter inte att en mer grundlig kontroll än en stickprovskontroll sker när omständigheterna så påkallar.

- 137 Vidare anges i artikel 23.2 fjärde stycket i förordning nr 4253/88 att kommissionen skall se till att varje kontroll som den utför genomförs på ett samordnat sätt för att undvika upprepade kontroller ”av en verksamhet under samma period”.
- 138 Utan att undersöka huruvida en eventuell upprepning av kommissionens kontroller av en verksamhet under samma period i sig skulle påverka kontrollernas och beslutens giltighet, framhåller förstainstansrätten att det i förevarande mål inte finns något i akten som tyder på att Luffaprojektet och Girasoleprojektet skulle ha varit föremål för andra kontroller under november 1997 än dem som genomförts på platsen av tjänstemän för GD Jordbruk, GD Ekonomistyrning och av UCLAF.
- 139 De kontroller på platsen som genomförts under juli 1993 och juli 1996 har ägt rum under en annan period än kontrollen i november 1997.
- 140 De har vidare, såsom Vela självt framhållit i sin ansökan i mål T-141/99, syftat till att kontrollera huruvida de villkor som föreskrivits i bilaga II till beslutet att bevilja stöd för Luffaprojektet iakttagits, vilket såvitt gäller kontrollen i juli 1993 var en förutsättning för att den andra utbetalningen av stöd till det projektet skulle genomföras, och vad gäller kontrollen i juli 1996 var en förutsättning för slutbetalning av stödet till detta projekt. Kontrollen i november 1997 syftade däremot till att mot bakgrund av nya omständigheter granska huruvida skötseln av ekonomi och bokföring i Luffaprojektet och Girasoleprojektet varit korrekt. Det var mot bakgrund av en kontroll som revisionsrätten genomfört i januari 1997 avseende ett irländskt projekt och kommissionens kontroll av Tecnagrind i juli 1997 avseende Vetiveriaprojektet och Ricinprojektet sannolikt att denna granskning skulle avslöja att oegentligheter förekommit.

- 141 Slutligen har kontrollerna i juli 1993 och i juli 1996 endast rört Luffaprojektet. Vad Vela gjort gällande om upprepning genom kontrollen i november 1997 är således felaktigt avseende mål T-142/99.
- 142 Talan kan således inte bifallas på grund av vad Vela anfört enligt punkt 135 ovan.
- 143 Sökandena har i andra hand gjort gällande att kommissionen inte vid tillfället uppgivit för dem att den sänt en kopia av skrivelserna till dem till de berörda nationella myndigheterna och att dessa givits en frist inom vilken de skulle ange sina synpunkter i anledning av vad kommissionen påtalade i dessa skrivelser. Det var först genom de omtvistade besluten som de förstod att kommissionen hade berett de nationella myndigheterna tillfälle att yttra sig.
- 144 Sökandena har, med hänvisning till den grundläggande vikten av att enligt artikel 23 i förordning nr 4253/88 och rättspraxis konsultera medlemsstaterna under det administrativa förfarandet, gjort gällande att kommissionen, genom att inte underrätta de nationella myndigheterna förrän den skulle ta ställning till de föregivna oegentligheterna och genom att inte under detta förfarande informera sökandena om att den berett dessa myndigheter tillfälle att inkomma med synpunkter, har underlåtit att uppfylla sin skyldighet att tillse att sökandena erbjuds tillfälle att bemöta dessa myndigheters uppgifter.
- 145 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att det samstämmigt framgår av skrivelserna från kommissionen till Tecnagrind av den 10 juni 1997 (se ovan punkt 60) och till Vela och Sonda av den 23 september 1997 (se ovan punkt 63) liksom av UCLAF:s rapport av den 30 september 1997 och av GD Ekonomistyrnings rapport av den 18 december 1997 att representanter för de spanska myndigheterna — tjänstemännen vid Intervención General de la Administración

del Estado — och för de italienska myndigheterna — tjänstemännen vid Ragioneria Generale dello Stato — har deltagit i kontrollerna i juli 1997 respektive i november 1997.

- 146 Kommissionen har således i enlighet med artikel 23.2 andra stycket i förordning nr 4253/88 underrättat den berörda medlemsstaten innan den genomfört kontroller på platsen. Dessa har också kunnat representeras av egna tjänstemän vid dessa kontroller. Vad sökandena anfört om att dessa medlemsstater inte underrättats förrän kommissionen skulle ta ställning till de eventuella oegentligheterna efter att kontrollerna genomförts är således felaktigt.
- 147 Förstainstansrätten framhåller vidare att kommissionen enligt artikel 24.1 första stycket i förordning nr 4253/88 skall begära att den berörda medlemsstaten framlägger sina kommentarer inom en fastställd tidsgräns när den genomfört en lämplig granskning och en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättigad till det tilldelade stödet. Det föreskrivs däremot i artikel 24 i denna förordning ingen skyldighet för kommissionen att underrätta stödmottagaren om hur den skyldigheten fullgörs. Vad sökandena gjort gällande om att kommissionen åsidosatt artikel 24 i förordning nr 4253/88 genom att inte i sina skrivelser av den 3 april 1998 underrätta dem om att den berett de nationella myndigheterna tillfälle att yttra sig inom en fastställd tidsgräns angående de i dess skrivelser påstådda oegentligheterna är således inte riktigt, och skall därför lämnas utan avseende.
- 148 Förstainstansrätten framhåller dessutom att kommissionen i sina skrivelser av den 3 april 1998 underrättat Vela, Sonda och Tecnagrind om att den skulle genomföra en granskning av stödet enligt artikel 24 i förordning nr 4253/88 (se ovan punkt 65). Sökandena har i sina skrivelser av den 19 juni 1998 återgivit innehållet i artikel 24.1 i denna förordning. De har således inte varit okunniga om kommissionens skyldighet att bereda de berörda medlemsstaterna tillfälle att

ytra sig inom en föreskriven tidsfrist. Det hade varit möjligt för dem att ta kontakt med de behöriga myndigheterna i sin medlemsstat för att undersöka hur denna skyldighet efterlevts och att, om de så skulle önska, bemöta vad dessa myndigheter uppgivit innan den av kommissionen fastställda tidsfristen för att ytra sig angående de i dess skrivelser av den 3 april 1998 påstådda oegentligheterna löpte ut.

- 149 Sökandena har i sin replik gjort gällande att de dokument kommissionen åberopat i sin svarsinlaga till styrkande av att den, den 3 april 1998, berett de nationella myndigheterna tillfälle att ytra sig angående innehållet i skrivelserna samma dag till Vela, Sonda och Tecnagrind.
- 150 Vela har, i mål T-141/99 och T-142/99, för det första gjort gällande att det dokument kommissionen fogat till sitt svaromål i dessa två mål varken är daterat eller undertecknat.
- 151 Förstainstansrätten framhåller emellertid att kommissionen till sitt svaromål i de båda målen har fogat en kopia av en skrivelse daterad den 3 april 1998 och undertecknad av G. Legras, generaldirektör för GD Jordbruk, till Republiken Italiens ständiga representant vid Europeiska unionen, och att denna i skrivelsen ombetts ytra sig över de påstådda oegentligheterna avseende Luffaprojektet och Girasoleprojektet. Vad Vela anfört skall således lämnas utan avseende.
- 152 Sökandena har i samtliga fyra mål gjort gällande att de dokument som kommissionen fogat till sina skrivelser av den 3 april 1998 till Republiken Italiens och Konungariket Spaniens ständiga representanter inte åtföljts av något mottagningsbevis som visar att dessa representanter verkligen mottagit doku-

menten. Enligt sökandena har kommissionen således inte visat att den uppfyllt sin skyldighet enligt artikel 24.1 i förordning nr 4253/88.

- 153 Kommissionen har emellertid ingett en kopia av ett telefaxmeddelande den erhållit från Republiken Italiens ständiga representant den 18 februari 2002, i vilket den bekräftat att den mottagit kommissionens skrivelse av den 3 april 1998 med en uppmaning att yttra sig angående de påstådda oegentligheterna avseende Luffaprojektet och Girasoleprojektet den 9 april 1998, och att den registrerats med nummer 1781. Kommissionen har likaledes ingett en kopia av en skrivelse av den 12 februari 2002 från Konungariket Spaniens ständiga representant, i vilken den bekräftat, och fogat dokument till styrkande av detta, att den mottagit kommissionens skrivelse av den 3 april 1998 med en uppmaning att yttra sig angående de påstådda oegentligheterna avseende Vetiveriprojektet och Ricinprojektet den 7 april 1998, och att den registrerades med nummer A 14-13535.
- 154 Sökandenas påstående att det inte har visats att de ständiga representanterna verkligen mottagit kommissionens skrivelse av den 3 april 1998 skall således lämnas utan avseende.
- 155 Sökandena har för det tredje gjort gällande att det i de omtvistade besluten inte har angivits huruvida kommissionen i förekommande fall har beaktat de nationella myndigheternas yttranden.
- 156 Förstainstansrätten framhåller i detta avseende att det i artikel 24.1 i förordning nr 4253/88 föreskrivs en skyldighet för kommissionen att, när genomförandet av en verksamhet eller åtgärd inte förefaller berättiga till varken hela eller delar av

det tilldelade stödet och den föranleder genomförandet av en lämplig granskning, begära att medlemsstaten yttrar sig inom en föreskriven tidsfrist.

- 157 Denna bestämmelse är endast meningsfull om den tolkas så, att den medför en skyldighet för kommissionen att bereda medlemsstaten tillfälle att yttra sig inom en bestämd tidsfrist och att avhålla sig från att fatta beslut under den tid som denna frist löper. När fristen väl löpt ut har kommissionen däremot, om granskningen skulle bekräfta att det förekommit oegentligheter, rätt att vidta någon av de åtgärder som angivits i artikel 24 i förordningen, även om medlemsstaten i fråga inte har använt sig av sin möjlighet att yttra sig inom den föreskrivna tidsfristen. Varje annan tolkning skulle göra det möjligt för en medlemsstat att utan tidsmässig begränsning förhindra att kommissionen antar ett beslut genom att avstå ifrån att yttra sig i anledning av kommissionens skrivelse.
- 158 Det är vidare visserligen så att den motiveringskyldighet som åligger kommissionen medför att den i förekommande fall i beslutet om att upphäva, minska eller suspendera stödet skall besvara eventuella synpunkter från den berörda medlemsstaten under det administrativa förfarandet, men varken bestämmelserna i artiklarna 23 och 24 i förordning nr 4253/88, vilka sökandena i detta sammanhang har gjort gällande att de har åsidosatts, eller motiveringskyldigheten medför någon skyldighet för kommissionen att redovisa att de nationella myndigheterna inte har yttrat sig under det administrativa förfarandet.
- 159 Kommissionen har i sitt svaromål, utan att motsägas av sökandena, gjort gällande att varken Republiken Italien eller Konungariket Spanien har inkommit med något yttrande efter kommissionens skrivelser av den 3 april 1998. Detta förklarar varför de omtvistade besluten inte innehåller någon beskrivning av de berörda medlemsstaternas inställning.

- 160 Vad sökandena anfört inom ramen för den första grundens andra del medför således inte att talan skall bifallas. Sökandenas första grund skall således lämnas utan avseende i sin helhet.

II — *Den andra grunden: Bristande motivering och felaktig bedömning*

- 161 Den andra grunden kan i samtliga fyra mål delas upp i två delar. Sökandena har för det första gjort gällande att motiveringen i de omtvistade besluten är bristfällig, och för det andra bestridit att de oegentligheter kommissionen åberopat har förekommit.

Den andra grundens första del

- 162 Sökandena har gjort gällande att de omtvistade besluten endast grundats på allvarliga misstankar om att samfinansieringsskyldigheten inte uppfyllts eller andra omständigheter som kunde anses vara oegentligheter, och inte på säkra bevis. Kommissionen har heller inte preciserat hur den fastslagit förekomsten av de påstådda ekonomiska transaktionerna mellan företagen i fråga eller varför dessa skulle anses vara otillåtna, och heller inte visat något orsakssamband mellan dessa transaktioner och den påstådda frånvaron av samfinansiering. Det går heller inte att förstå uttrycket ”vars ekonomiska grund inte har visats” som använts i besluten. I målen T-141/99 och T-142/99 har Vela gjort gällande att kommissionen hävdade att det förelegat en avvikelse mellan bokförda utgifter och mottagna tjänster i projekten utan att den angivit vilka utgifter som skulle svara mot de tjänster den påstått inte har erhållits.

- 163 Sökandena har vidare anfört att motiveringen i de omtvistade besluten är motstridig på så sätt att i delar av dessa avses endast sambanden mellan de stödmottagande bolagen, mellan vissa personer med anknytning till dessa bolag och mellan dessa och de bolag till vilka de har anknytning, medan det i andra delar hänvisas till att inblandade bolag huvudsakligen förefaller tillhöra samma begränsade grupp av enskilda personer.
- 164 Tecnagrind har i mål T-150/99 gjort gällande att kommissionen i sina skrivelser av den 3 april 1998 påstått att transaktionerna uppgått till 10 783 284 972 ITL eller 71 procent av de berörda projektens totalkostnader, medan den i det omtvistade beslutet i det målet hävdar att de uppgått till 10 miljarder ITL eller 56 procent av denna kostnad. Det är således inte möjligt att förstå vilken metod kommissionen använt sig av för att beräkna det stöd som skall återbetalas, och det finns skäl att misstänka att denna beräkning inte varit tillräckligt precis.
- 165 Tecnagrind har i mål T-151/99 gjort gällande att kommissionens uppgifter är inbördes motstridiga genom att den å ena sidan påstått att systematiska underentreprenadavtal mellan de mottagande bolagen och de nära anknutna företagen har skapat en intäkt vars ekonomiska grund inte har visats, och som på ett orättmätigt sätt har utgjort mottagarnas del i samfinansieringen, och å andra sidan gjort gällande att Tecnagrind inte vid kontrollen på platsen företett några dokument till styrkande av att den samfinansierat Ricinprojektet med 25 procent, såsom föreskrivs i stödbeslutet avseende detta projekt.
- 166 Vad vidare avser de specifika oegentligheterna för varje projekt som kommissionen anfört i de omtvistade besluten har sökandena gjort gällande att de i sin skrivelse av den 19 juni 1998 lämnat en ingående förklaring till hur de fakturor som kommissionen haft invändningar emot motsvarar tjänster som utförts inom ramen för de berörda projekten. Kommissionen har i alla händelser inte bemött deras förklaring i de omtvistade besluten, utan endast hänvisat till att de

mottagande företagen i sina skrivelser av den 3 april 1998 inte har anfört något som föranlett den att ompröva sina invändningar. Kommissionen har således inte uppfyllt sin motiveringsskyldighet.

- 167 Tecnagrind har i mål T-150/99 dessutom gjort gällande att kommissionen i det omtvistade beslutet i det målet trots begäran i skrivelsen av den 19 juni 1991 inte tillhandahållit någon information som gör det möjligt att identifiera vilka fakturor som omfattas av dess påstående att fakturor upptagits i budgeten för Vetiveriprojektet trots att de avsett tiden efter att detta projekt avslutats.
- 168 Förstainstansrätten erinrar om att enligt domstolens fasta rättspraxis skall den motiveringsskyldighet som föreskrivs i artikel 253 EG anpassas till rättsakten i det enskilda fallet (dom av den 2 februari 1988 i de förenade målen 67/85, 68/85 och 70/85, Van der Kooy m.fl. mot kommissionen, REG 1988, s. 219, punkt 71; svensk specialutgåva, volym 9, s. 305). Det skall av beslut som medför allvarliga konsekvenser för sökanden, såsom de omtvistade besluten (se, för ett motsvarande synsätt, dom av den 6 december 1994 i mål T-450/93, Lisrestal m.fl. mot kommissionen, REG 1994, s. II-1177, punkt 52), klart och tydligt framgå hur den gemenskapsinstitution som beslutat om rättsakten har resonerat, så att de berörda kan få kännedom om skälen för åtgärden och kan göra gällande sina rättigheter, och så att gemenskapsdomstolarna ges möjlighet att utöva sin prövningsrätt (domen i det ovannämnda målet Van der Kooy m.fl. mot kommissionen, punkt 71, och i det ovannämnda målet Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen, punkt 140).
- 169 Kravet på motivering skall dessutom bedömas med hänsyn till omständigheterna i det enskilda fallet, särskilt rättsaktens innehåll och de anförda skälens karaktär (domstolens dom av den 13 mars 1985 i de förenade målen 296/82 och 318/82, Nederländerna och Leeuwarder Papierwarenfabriek mot kommissionen, REG 1985, s. 809, punkt 19; svensk specialutgåva, volym 8, s. 103).
- 170 Det krävs inte att alla relevanta faktiska och rättsliga omständigheter anges i motiveringen, eftersom bedömningen av om motiveringen av ett beslut uppfyller

kraven i artikel 253 EG inte skall ske endast utifrån rättsaktens ordalydelse utan även utifrån sammanhanget och reglerna på det ifrågavarande området (dom av den 2 april 1998 i mål C-367/95 P, kommissionen mot Sytraval et Brink's France, REG 1998, s. I-1719, punkt 63).

- 171 Förstainstansrätten skall mot bakgrund av denna rättspraxis pröva huruvida kommissionen motiverat de omtvistade besluten på ett korrekt sätt.
- 172 Kommissionen har i vart och ett av de omtvistade besluten hänfört sig till beslutet att bevilja stöd till ifrågavarande projekt och till olika skeden i det administrativa förfarandet, särskilt till att det vid de kontroller på platsen som genomförts under juli eller november 1997 framkommit omständigheter som tyder på att det förekommit oegentligheter. Kommissionen har vidare påmint om den samfinansieringsskyldighet som åligger de mottagande företagen enligt stödbeslutet i fråga, och understrukit att det vid kontrollerna på platsen framkommit allvarliga skäl att ifrågasätta huruvida den skyldigheten uppfyllts. Den har också anfört att undersökningen av dessa omständigheter och av omständigheterna i målet bekräftat att det förekommit oegentligheter i den mening som avses i artikel 24.2 i förordning nr 4253/88.
- 173 Vidare har kommissionen ingående beskrivit dessa oegentligheter. Den har i de omtvistade besluten angivit att den gemensamma undersökning som genomförts av räkenskaperna i Luffaprojektet, Girasoleprojektet, projektet Pascolo Arboreo, Vetiveriaprojektet och Ricinprojektet har visat att det förekommit interna överföringar på omkring 10 000 000 000 ITL mellan de mottagande bolagen, det vill säga Vela, Sonda, Faretra och Tecnagrind, personer med anknytning till dessa, det vill säga Claudio Zarotti och Marco Troglia, och andra bolag med anknytning till dem, det vill säga bolaget AITEC Srl (nedan kallat AITEC) bolaget Noesi Sas (nedan kallat Noesi) och Azienda agricola Barrank. Kommissionens tjänstemän har efter det att kommissionen rekonstruerat dessa interna överföringar konstaterat att en stor del av de ifrågavarande företagen ingår i en grupp bolag som kontrolleras av en begränsad grupp enskilda personer, och att

de systematiska underentreprenadavtalen mellan de mottagande bolagen och de nära anknutna företagen har skapat en intäkt vars ekonomiska grund inte har visats, och som på ett orättmätigt sätt har utgjort mottagarnas del i samfinansieringen.

- 174 Kommissionen har dessutom i vart och ett av de omtvistade besluten redogjort för specifika oegentligheter inom respektive projekt. I det omtvistade beslutet i mål T-141/99 har en rad kostnader fakturerats Vela av Faretra, Sonda, AITEC, Azienda agricola Barrank, Claudio Zarotti, Baldassarre, bolaget Magenta Finance (nedan kallat Magenta Finance), bolaget Detentor (nedan kallat Detentor) och bolaget Cedarcliff (nedan kallat Cedarcliff). Dessa kostnader har antingen inte alls eller endast bristfälligt motiverats, eller varit oproportionerligt höga i förhållande till den tillhandahållna tjänsten. I det omtvistade beslutet i mål T-142/99 har kommissionen anmärkt att fakturor utställda av Faretra och Noesi inom ramen för Girasoleprojektet, vilka motsvarade 90 procent av kostnaderna för projektet, inte motiverats. I det omtvistade beslutet i mål T-150/99 har kommissionen pekat på en rad oegentligheter, avseende att Tecnagrind lämnat oriktiga uppgifter i samband med stödansökan, avseende Tecnagrinds oförmåga att vid kontrollen i juli 1997 visa att det uppfyllt samfinansieringsskyldigheten, avseende skillnader mellan å ena sidan uppgifter i stödansökan eller den slutliga rapporten för Vetiveriaprojektet och, å andra sidan, vad kommissionens tjänstemän konstaterat vid kontrollen på platsen eller på grundval av vissa fakturor, avseende att medel som upptagits i projektets budget utan föregående godkännande från kommissionen använts till utgifter som inte ursprungligen förutsetts, och avseende vissa icke ersättningsgilla kostnader som upptagits i projektet. I det omtvistade beslutet i mål T-151/99 har kommissionen anmärkt att det inte angivits på vilket sätt kostnader som upptagits i Ricinprojektet avseende skapandet av en mindre förädlingsanläggning svarade mot böndernas behov, att fakturor som avsåg spridningen av projektet upptagits i dess inledningsfas, att Tecnagrind vid kontrollen i juli 1997 inte kunde visa att bolaget uppfyllt samfinansieringsskyldigheten eller motivera varför icke ersättningsgilla kostnader hänförts till projektet.

- 175 Kommissionen har i de omtvistade besluten fastslagit att dessa konstaterade oegentligheter enligt artikel 24.2 och 24.3 i förordning nr 4253/88 motiverade att

det beviljade stödet avbröts och att de stödbelopp som utgetts av EUGFJ skulle återbetalas.

- 176 Förstainstansrätten framhåller att det framgår av redogörelsen i punkterna 172—175 ovan att kommissionens skäl att anta de omtvistade besluten på ett klart och tydligt sätt framgår av dessa.
- 177 Vad sökandena anfört visar dessutom att de förstått vilka skäl kommissionen haft för att fatta besluten i fråga. Det framgår särskilt att de har insett att kommissionen, då den i de omtvistade besluten hänvisade till poster som den ansåg saknade ekonomisk grund, åsyftade inkomster som de inte hade visat att de motsvarade genomförda arbeten. Sökandena har nämligen i sina skrivelser gjort gällande att förfarandet med underentreprenadavtal medför inkomster för underentreprenörerna som, även om dessa varit två nära anknutna bolag som vart och ett erhållit stöd från EUGFJ för sina respektive projekt, varit ekonomiskt motiverade och kunnat användas för att uppfylla samfinansieringsskyldigheten så snart dessa inkomster motsvarat faktiskt utförda prestationer som tillhandahållits det bolag som ansvarat för projektet i fråga. Sökandena har således avsett att visa att de interna överföringarna som kommissionen påtalat mellan de bolag som ansvarat för Luffaprojektet, Girasoleprojektet, projektet Pascolo Arboreo, Vetiveriprojektet och Ricinprojektet inte utgjort artificiella intäkter, utan motsvarat prestationer som utförts vid genomförandet av det berörda projektet.
- 178 Förstainstansrätten framhåller vidare att det av skälen i de omtvistade besluten, i strid med vad sökandena anfört, klart framgår att de misstankar som väcktes hos kommissionen vid kontrollerna i juli och i november 1997 om oegentligheter i handhavandet av de berörda projekten har bekräftats under den undersökning som den genomfört enligt artikel 24.2 i förordning nr 4253/88. Detta gäller särskilt den samlade bedömningen av räkenskaperna för dessa projekt, vilken

visat förekomsten av en mekanism för korsvisa interna överföringar av ekonomiska medel som de mottagande bolagen utnyttjat för att komma undan sin samfinansieringsskyldighet enligt stödbesluten.

- 179 Att kommissionen valt att i de omtvistade besluten ange den allmänna omfattningen av dessa överföringar snarare än de exakta beloppen, vilka angivits i dess skrivelser av den 3 april 1998, medför inte att den skall anses ha underlåtit att uppfylla sin motiveringsskyldighet. Ett sådant angivande medför nämligen inte att skälen för besluten blir svårare att förstå eller att förstainstansrättens prövning försvåras. Det framgår dessutom klart av de omtvistade besluten att det belopp som kommissionen ålagt bolagen att återbetala, i strid med vad Tecnagrind anfört i mål T-150/99, motsvarar vad Vela, Sonda och Tecnagrind mottagit från EUGFJ och på intet sätt påverkas av omfattningen av dessa interna överföringar.
- 180 Hänvisningen i de omtvistade besluten till förbindelserna mellan de mottagande bolagen, vissa personer med anknytningar till dessa och bolag med anknytning till dessa personer är inte, tvärt emot vad sökandena uppgivit, oförenligt med vad kommissionen på ett annat ställe i de omtvistade besluten uppgivit angående att dessa bolag, som deltagit i de interna överföringar av ekonomiska medel som kommissionens tjänstemän avslöjat, tillhör samma begränsade grupp av fysiska personer.
- 181 Såvitt avser mål T-151/99 finner förstainstansrätten heller ingen motsättning föreligga mellan att kommissionen å ena sidan fastslagit att förekomsten av inkomster vars ekonomiska grund inte visats inte medför att Tecnagrind skall anses ha uppfyllt sin samfinansieringsskyldighet avseende Ricinprojektet, och att den å andra sidan gjort gällande att Tecnagrind vid kontrollen i juli 1997 inte företett några handlingar som visat att bolaget uppfyllt sin samfinansieringsskyldighet.

182 Vad avser Tecnagrinds påstående om att kommissionen inte i det omtvistade beslutet i mål T-150/99 närmare angivit de fakturor som enligt vad den uppgivit har belastat Vetiveriaprojektet trots att de avsett kostnader för arbeten som genomförts efter att projektet avslutats framhåller förstainstansrätten att det är ostridigt mellan parterna att detta påstående, såsom övriga påståenden i detta beslut, grundas på en undersökning av räkenskapshandlingar som Tecnagrind tillhandahållit vid kontrollen i juli 1997. Tecnagrind har, med hänsyn till de tidsuppgifter som förekommit i dessa olika dokument, således haft tillfälle att undersöka sanningshalten i kommissionens uppgifter.

183 Det ankommer på förstainstansrätten att, om den anser att det är nödvändigt för bedömningen av en grund som sökanden har åberopat, med tillämpning av artiklarna 64 och 65 i rättegångsreglerna begära att kommissionen lämnar upplysningar om de handlingar på vilka den grundat ett påstående som sökandena har bestridit. En sådan begäran innebär dock inte att det omtvistade beslutet skall anses vara bristfälligt motiverat (se, för ett motsvarande synsätt, dom av den 15 mars 2000 i de förenade målen T-25/95, T-26/95, T-30/95—T-32/95, T-34/95—T-39/95, T-42/95—T-46/95, T-48/95, T-50/95—T-65/95, T-68/95—T-71/95, T-87/95, T-88/95, T-103/95 och T-104/95, Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen, REG 2000, s. II-491, punkterna 4734—4737).

184 I det berörda målet har förstainstansrätten genom skriftlig fråga av den 13 november 2001 begärt att kommissionen skall precisera vilka räkenskapshandlingar som avses i punkt 182 ovan. Kommissionen har den 4 december 2001 inkommit med begärda preciseringar, vilka skall behandlas i samband med prövningen i sak (se nedan, punkterna 355—357).

185 Vad sökandena anfört om att kommissionen i de omtvistade besluten inte tagit ställning till allt som de under det administrativa förfarandet anfört till bemötande av kommissionens påståenden om oegentligheter avseende ett antal

fakturor som hänförts till de berörda projekten, framhåller förstainstansrätten att kommissionen inte är skyldig att i beslutet lämna utförliga svar på alla de argument som de olika mottagarna av meddelandet om anmärkningar har framfört under det administrativa förfarandet (se den ovan i punkt 183 nämnda domen i målet Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen, punkt 846, och där angiven rättspraxis). Eftersom skälen till besluten i förevarande fall innehåller tillräckliga upplysningar för att sökandena skall kunna avgöra huruvida besluten är korrekta eller inte och för att gemenskapsdomstolarna skall kunna pröva huruvida besluten är lagenliga, kunde kommissionen vad gäller sökandenas påståenden i skrivelserna av den 3 april 1998 begränsa sig till att konstatera att de inte anfört något som kunde föranleda en annan bedömning.

186 Talan skall således inte bifallas med stöd av den andra grundens första del.

Den andra grundens andra del

187 Sökandena har gjort gällande att de oegentligheter som kommissionen åberopat avseende samfinansieringen av de projekt som omfattas av de omtvistade besluten inte förekommit. Dessutom har sökandena i vart och ett av de förevarande målen fört fram en rad synpunkter avseende att de av kommissionen åberopade specifika oegentligheterna i vart och ett av projekten inte förekommit.

De påstådda oegentligheterna avseende samfinansiering av projekten

188 Sökandena har i sak anfört fyra olika omständigheter till stöd för sitt påstående att de av kommissionen konstaterade oegentligheterna inte förekommit.

189 Sökandena har för det första gjort gällande att det inte finns några bestämmelser enligt vilka det är förbjudet för de ansvariga företagen att helt eller delvis anförtro genomförandet av dessa projekt till utomstående, vilka eventuellt kan ha anknytningar till dessa ansvariga företag. Det finns heller inget förbud mot att dessa företag samfinansierar de projekt för vilka de ansvarar med medel de erhållit för tjänster de utfört åt ett annat företag till vilket det eventuellt har anknytningar, vilka medel motsvarar vad detta andra företag erhållit från gemenskapsfonder inom ramen för ett annat projekt. Den nödvändiga och tillräckliga förutsättningen för att genomförandet av projektet skall anses korrekt är att, under ansvar av det företag som identifieras i stödbeslutet, de i detta beslut föreskrivna åtgärderna verkligen genomförts. Eftersom så skett vad avser de ifrågakvarande projekten, skall dessa anses vara genomförda på ett mycket professionellt sätt. De utbetalade beloppen motsvaras av konkreta tjänster som faktiskt har genomförts.

190 I mål T-141/99, T-142/99 och T-150/99 har sökandena med stöd av bokföringsuppgifter gjort gällande att Vela, Sonda och Tecnagrind haft tillräckligt med medel för att uppfylla sin samfinansieringsskyldighet. Tecnagrind har i mål T-150/99 uppgivit att företaget vid kontrollen år 1997 visat kommissionens representant räkenskapshandlingar och bekräftat att samtliga betalningar som gjorts inom ramen för Vetiveriaprojektet uppfyllt vad som föreskrivits om fördelning av kostnader i stödbeslutet för detta projekt, och att samtliga kostnader i projektet motsvarats av prestationer som verkligen genomförts. Tecnagrind har vidare anfört att företaget ensamt varit ansvarigt till följd av sin samfinansieringsskyldighet, för den eventuella skillnaden mellan dessa kostnader och stödet från EUGFJ.

191 Sökandena har i sina repliker gjort gällande att kommissionens påståenden om en skillnad mellan uppgivna kostnader och utförda prestationer i dessa projekt skall anses vara uppenbart oriktiga, eftersom kommissionen inte visat att det

förekommit någon sådan skillnad. De har hänvisat till de omfattande kvalifikationer och den stora yrkeskunskapen som Claudio Zarotti besitter, och vidare inkommit med meritförteckningar och skriftliga förklaringar från en rad personer, i vilka det bekräftas att dessa har arbetat ett stort antal timmar inom dessa projekt.

192 Förstainstansrätten framhåller att sökandena inte har bestridit att Vela, Sonda och Tecnagrind enligt stödbesluten, och särskilt den finansieringsplan som återfinns i bilaga I till dessa beslut, omfattas av en samfinansieringsskyldighet avseende deras respektive projekt.

193 Enligt artikel 17 i förordning nr 4253/88 i ändrad lydelse är samfinansieringsskyldigheten en av de grundläggande förutsättningarna för stöd till ett projekt. Skyldigheten att iaktta de finansiella villkoren för investeringen, såsom dessa har angivits i beslutet att bevilja stöd, utgör en förutsättning för tilldelningen av gemenskapsstöd (se domen i det i punkt 130 ovan angivna målet *Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen*, punkt 160). Om kommissionens påståenden i de omtvistade besluten om åsidosättande av samfinansieringsskyldigheten skulle visa sig korrekta skall det således anses ha förekommit oegentligheter i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.

194 Av de omtvistade besluten framgår det att de av kommissionen i de omtvistade besluten påstådda oegentligheterna i samband med samfinansieringen av projekten avser att det med hjälp av ett underentreprenadsystem förekommit omfattande överföringar av medel mellan de företag som mottagit stöd från EUGFJ, det vill säga Vela, Sonda, Faretra och Tecnagrind, vissa delägare i dessa företag, det vill säga Claudio Zarotti och Marco Troglia, och företag med anknytning till samma grupp av fysiska personer, det vill säga AITEC, Noesi och

Azienda agricola Barrank, och att de mottagande företagen, det vill säga Vela, Sonda och Tecnagrind, således inte uppfyllt sin samfinansieringsskyldighet. Enligt de omtvistade besluten har nämligen den ovannämnda mekanismen medfört att det skapats intäkter utan ekonomisk grund som på ett oriktigt sätt motsvarat den del av projektet som skulle ha finansierats av mottagaren.

195 Det framgår av parternas skrivelser under det skriftliga förfarandet vid första instansrätten att det är ostridigt att kommissionens påståenden har en dubbel betydelse i målet.

196 Kommissionen har för det första angivit att den mekanism som beskrivits i punkt 194 ovan gjort det möjligt för de bolag som varit ansvariga för projektens genomförande att samfinansiera dem med hjälp av medel de erhållit från andra bolag som erhållit stöd från EUGFJ, utan att det funnits några ekonomiska skäl därtill, och utan någon verklig motprestation. För det andra har, enligt kommissionen, denna mekanism gjort det möjligt för Vela, Sonda och Tecnagrind att på ett konstlat sätt blåsa upp de uppgivna kostnaderna för projektet och på så sätt erhålla ett högre stöd från EUGFJ än ett stöd som grundas på de verkliga kostnaderna, och även täckt kostnader motsvarande, i princip, den del av projektets finansiering som skall ske med egna medel.

197 Sökandena har i sina inlagor, under det att man successivt gått från entreprenadföretagets till underentreprenörens perspektiv, framfört en rad argument till stöd för, å ena sidan, att de transaktioner genom vilka de uppdragit åt utomstående att genomföra arbetsuppgifter för genomförande av det projekt för vilket de ansvarat varit korrekta, och, å andra sidan, att en samfinansiering som sker med hjälp av medel som erhållits från andra stödmottagande bolag för tjänster de tillhandahållits av detta bolag för genomförande av projekt som subventionerats av EUGFJ varit lagenliga.

198 Vid lagenlighetsprövningen skall de två betydelseerna av kommissionens påståenden bli föremål för samma bedömning. De förutsätter båda riktigheten av kommissionens uppgifter vid avslutandet av den gemensamma undersökningen av räkenskaperna i de berörda projekten, om att systemet med underentreprenader som använts vid genomförandet av dessa projekt mellan de mottagande bolagen och de fysiska och juridiska personer med anknytning till dessa, vilka identifierats i de omtvistade besluten, har gett upphov till fakturor som inte har visats motsvara någon ekonomisk prestation, vilket medfört att bolagen på ett oriktigt sätt fått tillgång till medel som härrör från gemenskapsstöd och på så sätt undvikit den börda som deras samfinansieringsskyldighet skulle innebära.

199 Denna prövning skall ske mot bakgrund av vad sökandena åberopat.

200 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att det inte, på grund av vad sökandena åberopat i sina repliker angående Claudio Zarottis, som grundade Vela, Sonda och Tecnagrind, omfattande professionella kompetens, vilken kommissionen inte bestridit, kan uteslutas att de oegentligheter som kommissionen har påstått förekomma i samband med projektens samfinansiering inträffat.

201 Detsamma gäller vad sökandena anfört om projektens korrekta genomförande. Förutom att kommissionen inte framfört någon kritik i detta avseende framhåller förstainstansrätten att en del av kostnaderna som upptagits i något projekt väl kan motsvara faktiskt utförda prestationer, och medföra att det ifrågasvarande projektet faktiskt genomförts korrekt enligt föreskrifterna i stödbeslutet medan en annan del av kostnaderna inte motsvarar någon verklig prestation.

- 202 Mot denna bakgrund skall förstainstansrätten pröva huruvida kommissionens påståenden är riktiga.
- 203 Det är ostridigt att anlita underentreprenörer inte i sig förbjudits vid projektens genomförande.
- 204 Kommissionen har emellertid anfört att upprättandet av ett system för underentreprenader mellan Vela, Sonda, Faretra, Tecnagrind, AITEC, Noesi och Azienda agricola Barrank har gjort det möjligt för de företag som erhållit stöd från EUGFJ att slippa undan det ekonomiska ansvar som åvilat dem enligt stödbesluten. Kommissionens påstående bygger på att dessa olika ovannämnda bolag inte haft de nödvändiga resurserna, vare sig i fråga om tillgång till personal eller materiella tillgångar, för att genomföra de underentreprenader som de åtagit sig, och de har heller inte visat att de varit skyldiga att betala fakturor som utfärdats av utomstående personer, till vilka de i sin tur vänt sig för att genomföra de prestationer som de åtagit sig att verkställa inom ramen för det berörda projektet. Detta system har gett upphov till fakturor utan ekonomisk grund, vilket gjort det möjligt för de bolag som mottagit stöd från EUGFJ att undandra sig sin samfinansieringsskyldighet för ifrågavarande projekt.
- 205 Förstainstansrätten konstaterar i detta avseende inledningsvis att det framgår av protokollet som de italienska tjänstemän upprättade, vilka den 10 och 12 november 1997 deltog i den kontroll som genomfördes vid Velas huvudkontor i Milano (nedan kallat protokollet från kontrollen i november 1997), vilket undertecknats av Claudio Zarotti, ensam styrelseledamot och delägare i Vela och Sonda, samt delägare i Faretra och Tecnagrind, och av Baldassarre, styrelseledamot i Noesi och delägare i Faretra, att Vela vid genomförandet av Luffaprojektet erhållit tjänster från Sonda och Faretra på totalt 359 659 500 ITL respektive 623 431 050 ITL (s. 4 och 5 i protokollet). Det framgick emellertid, såsom anges i samma protokoll (s. 2), att Sonda och Faretra inte hade någon egen personal.

206 Av protokollet från kontrollen i november 1997 framgår också att Vela vänt sig till AITEC, ett bolag som bildades år 1994 och upplöstes år 1996 och som enligt uppgift från Claudio Zarotti ägdes av dennes far och farbroder, för att genomföra Luffaprojektet (s. 5 i protokollet). AITEC har tillställt Vela fakturor på totalt 1 188 197 920 ITL (samma sida). Enligt protokollet från kontrollen i november 1997 framgår det av handlingar som Claudio Zarotti spontant företett vid kontrollen och av förteckningen över dess avskrivningsbara tillgångar i akten att AITEC inte någon gång under den tid bolaget existerade ägt någon annan fast eller lös egendom än en jordfräs.

207 Vad avser Girasoleprojektet visar protokollet från kontrollen i november 1997 (sidan 6) att Sonda har uppdragit åt Faretra och Noesi att genomföra prestationer avseende detta projekt, och att dessa lämnat fakturor till Sonda på totalt 1 103 500 000 ITL respektive 829 743 450 ITL. Såsom framhållits (se punkt 205 ovan) framgår det av samma protokoll att Faretra inte hade några anställda. Vad gäller Noesi uppges i protokollet (sidan 6) att det ställt fakturor till Sonda på totalt 829 743 450 ITL för tillhandahållande av tillgångar som inte funnits med i dess egen förteckning över avskrivningsbara tillgångar, vilken endast upptog en dator och annan kontorsutrustning. Det framgår vidare av protokollet från kontrollen i november 1997 att Noesi inte hade några anställda (s. 6), och att granskningen av Noesis räkenskaper visat att det mottagit två fakturor från Vela för prestationer som företaget åtagit sig att genomföra åt Sonda men uppdragit åt Vela att utföra. Det framgår emellertid av detta protokoll (s. 1) att Vela inte haft de nödvändiga medlen för att utföra dessa prestationer.

208 Det framgår även av protokollet från kontrollen i november 1997 (sidan 7) att, såvitt avser projektet Pascolo Arboreo, Faretra har samarbetat med bland andra Tecnagrind, som har lämnat fakturor på motsvarande 450 000 000 ITL, men enligt de deklARATIONER som Claudio Zarotti lämnat vid kontrollen hade Tecnagrind ingen anställd personal att tillgå (samma sida).

- 209 Såvitt avser Vetiveriprojektet och Ricinprojektet konstaterar förstainstansrätten att Tecnagrind inte har förnekat uppgifterna i UCLAF:s rapport av den 30 september 1997 om att Tecnagrind vänt sig till Vela och Sonda inom ramen för Vetiveriprojektet och till Vela inom ramen för Ricinprojektet. Tecnagrind har själv i sin replik i mål T-150/99 bekräftat att det överlämnat en del av arbetet med Vetiveriprojektet till Vela och betalat ersättning till Vela för detta arbete. I sin replik i mål T-151/99 har Tecnagrind anfört att det uppdragit åt Vela att genomföra vissa uppgifter inom ramen för Ricinprojektet, och att Tecnagrind betalat Vela 151 000 ecu för detta. Såsom angivits ovan (se punkterna 205 och 207) framgår det av protokollet från kontrollen i november 1997 att varken Vela eller Sonda haft de nödvändiga resurserna för att genomföra sådana arbeten.
- 210 Det framgår bland annat av dess skrivelser av den 19 juni 1998, vilka omnämnts i punkt 68 ovan, att Tecnagrind även anlitat Noesi inom ramen för Vetiveriprojektet och Ricinprojektet. Såsom framhållits (se punkt 207 ovan) saknade Noesi emellertid egna tillgångar.
- 211 Sökandena har, i skrivelser av den 19 juni 1998, bemött vad kommissionen anfört i sina skrivelser av den 3 april 1998 om att det systematiska bruket av underentreprenader mellan de stödmottagande bolagen och bolag med anknytning till dessa — mot bakgrund av vad som konstaterats vid kontrollerna i juli och i november 1997 — har kunnat ge upphov till intäkter utan ekonomisk grund. Sökandena har härvid framhåvt att det avsedda resultatet med projekten uppnåtts, att det inte finns något förbud mot bruket av underentreprenader vid genomförande av projekten, och att det inte finns något villkor i stödbesluten som medför ett krav på att de mottagande företagen eller deras entreprenörer själva skall ha personal eller materiella resurser att genomföra ifrågakvarande prestationer, eller som förhindrar att dessa bolag vänder sig till utomstående samarbetspartners för att genomföra dessa. De har även anfört att kommissionens tjänstemän vid kontrollerna i juli och i november 1997 haft tillgång till projektens bokföring.

- 212 Trots att sökandena såsom ansvariga för ledningen av projekten varit de bäst lämpade att lämna kommissionen de upplysningar och det underlag som den begärt (se, för ett motsvarande synsätt, dom av den 14 juli 1997 i mål T-81/95, Interhotel mot kommissionen, REG 1997, s. II-1265, punkt 47), har de inte anfört några omständigheter som visar att de bolag med anknytning till dem som de anlitat vid genomförandet av de ifrågavarande projekten förfogade över den personal och de materiella resurser som krävdes, eller att dessa bolag haft utgifter för att i sin tur anlita utomstående för att genomföra projekten som kunnat motivera de utställda fakturorna.
- 213 Under det skriftliga förfarandet vid förstainstansrätten har sökandena upprepat de skäl de anfört under det administrativa förfarandet. De har inte anfört något som kan tillbakavisa kommissionens påstående, vilket stöds av uppgifter i protokollet från kontrollen i november 1997, om att de nära anknutna bolag som de anlitat vid genomförandet av de ifrågavarande projekten saknade såväl personal som materiella resurser. De har heller inte anfört något som visar att dessa bolag haft utgifter för att i sin tur ha anlitat underentreprenörer vid genomförandet av de projekt som de av de ansvariga bolagen uppdragits att genomföra.
- 214 Vad gäller de handlingar som sökandena ingivit tillsammans med repliken angående meritförteckningar och skriftliga förklaringar från en rad personer, i vilka dessa uppgivit att de arbetat ett stort antal timmar i de ifrågavarande projekten, konstaterar förstainstansrätten att dessa handlingar på sin höjd visar att deras författare lagt ner ett stort antal timmar inom ramen för de projekt som avses i de omtvistade besluten. De innehåller däremot ingen uppgift om de belopp eller adressater som angivits i de fakturor som lämnats för de prestationer som upptagits i dessa förklaringar. Handlingarna visar således inte att dessa prestationer är desamma som de som fakturerats av bolag med anknytning till de bolag, som ansvarat för de ifrågavarande projekten, för genomförande av konkreta prestationer i anledning av dessa projekt, vilket i de omtvistade besluten uppgivits inte vara fallet. Dessa handlingar rättfärdigar således inte avsaknaden

av underlag för de fakturor som de bolag med anknytning till de bolag som mottagit stöd från EUGFJ utställt i egenskap av underentreprenörer till dessa inom ramen för de ifrågavarande projekten.

215 Sökandena har på fråga från förstainstansrätten uppgivit att varken Vela, Sonda eller Tecnagrind hade någon personal under den tid projekten genomfördes, utan att de förlitade sig på oberoende uppdragstagare. Till stöd för denna uppgift har de ingivit en rad räkenskapshandlingar och skrivelser till nationella skattemyndigheter, i vilka betalningar från Vela, Sonda och Tecnagrind till utomstående intygas.

216 Ingen av dessa handlingar innehåller emellertid något som visar att de betalningar som nämns i dessa avsett att ersätta utomstående för att de tillhandahållit de tjänster som Vela, Sonda eller Tecnagrind lämnat uppdrag att utföra inom ramen för något av de i de omtvistade besluten ifrågavarande projekten. Handlingarna visar således inte att Vela, Sonda och Tecnagrind, vilka inte förfogat över några som helst egna resurser, har haft utgifter för tjänster som utförts av utomstående som kan motivera de fakturor som de ställt till det bolag som ansvarat för det projekt som de i egenskap av underentreprenör uppdragit att utföra vissa delar av.

217 Vid sammanträdet ingav sökandena två beslut från Commissione tributaria provinciale di Milano av den 17 maj respektive den 21 juni 2001 vilka Velas talan angående de italienska skattemyndigheternas påståenden om falska fakturor inom ramen för Luffaprojektet bifölls.

- 218 Dessa handlingar föranleder ingen annan bedömning än den som framgår av bedömningen ovan (punkterna 205—216) av riktigheten av kommissionens påstående om att de fakturor som bolag med anknytning till de bolag som mottagit stöd ur EUGFJ ställt ut, bland annat inom ramen för Luffaprojektet, saknat ekonomisk grund.
- 219 Enligt protokollet från kontrollen i november 1997 har det genom denna kontroll inte gått att avgöra med hjälp av vilka medel Vela och Sonda uppfyllt sin samfinansieringsskyldighet (sidorna 6 och 7).
- 220 Det framgår av GD Ekonomistyrnings rapport av den 18 december 1997 att ”vad gäller samfinansieringsskyldigheten har Claudio Zarotti uppgivit att han varken vid tidpunkten för ansökan eller under genomförandet av projekten haft de nödvändiga medlen för att kunna uppfylla denna skyldighet” (sidan 5).
- 221 I sin replik i mål T-150/99 har Tecnagrind bestridit riktigheten av i föregående punkt angivna uppgifter, och uppmanat kommissionen att förete en av Claudio Zarotti undertecknad handling med de uppgifter han i den ifrågavarande rapporten påstås ha lämnat.
- 222 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att den uppgift som återgivits i punkt 220 ovan bekräftats, såvitt avser Vela och Sonda, genom uppgifter i protokollet från kontrollen i november 1997, vilket undertecknats av Claudio Zarotti, om att det inte varit möjligt att under kontrollen avgöra med vilka ekonomiska medel som bolagen uppfyllt sin samfinansieringsskyldighet avseende Luffaprojektet och Girasoleprojektet.

223 Vid bedömningen av ett dokumentets bevisvärde skall det bedömas om dokumentet innehåller tillförlitliga uppgifter, samt tas hänsyn till dokumentets ursprung, omständigheterna kring dess tillkomst, till vem det är ställt och huruvida dess innehåll verkar förnuftigt och trovärdigt (domen i det ovan i punkt 183 nämnda målet Cimenteries CBR m.fl. mot kommissionen, punkt 1838). I förevarande mål har GD Ekonomistyrnings rapport av den 18 december 1997 upprättats omedelbart efter den kontroll vid vilken Claudio Zarottis förklaring lämnats. Mot denna bakgrund och med hänsyn till uppgifterna i protokollet från kontrollen i november 1997 om att det vid denna kontroll inte varit möjligt att avgöra med vilka ekonomiska medel som Vela och Sonda, vilka även de finansierats av Claudio Zarotti, har kunnat uppfylla sin samfinansieringsskyldighet, skall uppgifterna i rapporten anses vara tillförlitliga.

224 I övrigt understryker förstainstansrätten att kommissionen, vilken mot bakgrund av kontrollerna i juli och i november 1997 ifrågasatt huruvida samfinansieringsskyldigheten avseende Luffaprojektet och Girasoleprojektet uppfyllts, i sina skrivelser av den 3 april 1998 till Vela, Sonda och Tecnagrind har framhållit avsaknaden av uppgifter till stöd för att Tecnagrind förmått uppfylla sin samfinansieringsskyldighet avseende Vetiveriprojektet och Ricinprojektet och uppmanat de berörda bolagen att inkomma med handlingar som visar att de har fullgjort de villkor, och i synnerhet de ekonomiska sådana, som föreskrivits i stödbesluten. Sökandena har varit de bäst lämpade att tillhandahålla kommissionen de verifikationer den begärt, och det ankommer på dem att visa att villkoren om finansiering i stödbesluten har iakttagits (se, för ett motsvarande synsätt, domen i det ovan i punkt 212 nämnda målet Interhotel mot kommissionen, punkt 47). Sökandena har i sin skrivelse av den 19 juni 1998 gjort gällande att, såvitt avser Luffaprojektet, Girasoleprojektet och Vetiveriprojektet, kommissionens tjänstemän vid de ovannämnda kontrollerna haft tillgång till verifikat för de betalningar som Vela, Sonda och Tecnagrind genomfört inom ramen för sina respektive projekt, och att skillnaden mellan de uppgivna kostnaderna i varje projekt och stödet från EUGFJ endast, med hänsyn till bolagens samfinansieringsskyldighet, kunnat vara till förfång för det bolag som erhållit detta stöd. Såvitt avser Ricinprojektet har Tecnagrind uppgett att det i stödbeslutet för detta projekt endast föreskrivits att samfinansieringsskyldigheten skall fullgöras innan projektet avslutats, och att det inte fanns någon anledning att betvivla dess förmåga att fullgöra denna skyldighet.

- 225 Sökandena har emellertid inte på något sätt under det administrativa förfarandet visat att Vela, Sonda och Tecnagrind under tiden för projektens genomförande haft viljan och förmågan att tillskjuta andra medel för samfinansieringen än sina intäkter från underentreprenadavtalen, vilka, såsom kommissionen fastslagit, saknat ekonomisk grund och således inte kunnat ligga till grund för samfinansieringen.
- 226 Tecnagrind har under förfarandet vid förstainstansrätten avseende mål T-151/99 inte visat att det under den ifrågavarande tidsperioden förfogat över tillgångar, utöver dem som avses i föregående punkt, som skulle gjort det möjligt för bolaget att samfinansiera Ricinprojektet.
- 227 Såvitt avser Luffaprojektet och Girasoleprojektet har Vela i målen T-141/99 och T-142/99 fört fram en rad uppgifter om de egna medel som Vela och Sonda förfogat över under denna tid. Tecnagrind har, avseende Vetiveriprojektet, i mål T-150/99 gjort gällande att det haft intäkter uppgående till 700 000 ecu från försäljning av odlingsteknik till Faretra.
- 228 Även om dessa uppgifter antas vara korrekta, visar de endast att Vela, Sonda och Tecnagrind haft egna medel under denna tid, men inte att de använts till samfinansiering av de ifrågavarande projekten. I alla händelser skulle även ett antagande att så verkligen skett inte föranleda någon annan bedömning än den som redovisats i punkterna 205—216 ovan om att Vela, Sonda och Tecnagrind dels har erhållit intäkter från andra mottagare av stöd från EUGFJ, vilka intäkters ekonomiska grund inte har visats, dels har tagit upp fakturor från bolag med anknytning till dem i sina respektive räkenskaper för projekten, vilka fakturor saknat ekonomisk grund och medfört att kostnaderna i projekten öktas på konstgjord väg med påföljd att deras skyldighet till samfinansiering av dessa projekt förlorat sin verkan.

- 229 Det följer av vad som anförts i punkterna 192—228 ovan att kommissionens bedömning i de omtvistade besluten av oegentligheter i samband med samfinansieringen av de projekt som avses i dess beslut varit riktig.
- 230 Sökandena har i andra hand gjort gällande att deras metoder för samfinansiering av projekten varit kända för kommissionen sedan projekten presenterades, och att dessa metoder underförstått godtagits av kommissionen vid de kontroller som föregått delutbetalningar av stödet. De har anført att förbindelserna mellan Vela, Sonda och Tecnagrind även de varit kända för kommissionen. De har i detta avseende hänfört sig till en skrivelse av den 24 maj 1995, genom vilken Vela underrättat kommissionen om att olika projekt skulle färdigställas inom kort. Tecnagrind har i mål T-150/99 anført att det i sin rapport från december 1994 angående Vetiveriaprojektets fortskridande uttryckligen informerat kommissionen om att det anlitat Vela.
- 231 I sin replik i mål T-141/99 har Vela gjort gällande att det inte förefaller rimligt att kommissionens tjänstemän, som under kontrollerna i juli 1993 och i juli 1996 funnit genomförandet av Luffaprojektet vara i sin ordning och godkänt följande delutbetalning av stödet, vid kontrollen i november 1997 kunnat komma fram till att kostnaderna i det projektet ökats på konstgjord väg, att demonstrationsaktiviteterna varit otillräckliga, och att projektet inte medfört några positiva återverkningar för bönderna.
- 232 Vela har i mål T-142/99 anført att kommissionen medgivit begäran om olika delutbetalningar av stöd som framställts av Sonda, vilket visar att den varit övertygad om att gemenskapsmedlen använts på rätt sätt, och att Girasoleprojektet genomfördes korrekt. En kontroll av revisionsrätten i januari 1997 visade att projektet genomfördes och administrerades korrekt. Vela har anført att det mot denna bakgrund inte är rimligt att kommissionens tjänstemän vid kontrollen i november 1997 kommit fram till att det förelegat en skillnad mellan

de uppgivna kostnaderna och de prestationer som utförts inom ramen för Girasoleprojektet.

- 233 Tecnagrind har i mål T-150/99 gjort gällande att handlingarna avseende Vetiveriaprojektet visar att det genomförts korrekt i alla avseenden. I mål T-151/99 har det bolaget anfört att den delrapport angående Ricinprojektets fortskridande det lämnat till kommissionen i maj 1997 visar att det, fram till att projektets genomförande avbröts genom det omtvistade beslutet, genomfört projektet på ett professionellt sätt.
- 234 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att, de skäl som angivits i punkt 201 ovan, vilka sökandena anfört för att visa att projekten genomförts på ett korrekt sätt, inte är relevanta i förhållande till kommissionens uppgifter om finansiella och bokföringsmässiga oegentligheter. Av samma skäl är också Velas uppgifter avseende Luffaprojektet, om att kommissionen vid kontrollerna på platsen i juli 1993 och i juli 1996 inte haft några invändningar mot projektets genomförande, irrelevanta.
- 235 Vad därefter gäller sökandenas uppgifter om att kommissionen varit införstådd med förbindelserna mellan Vela, Sonda och Tecnagrind och med metoderna för samfinansiering av projekten, och om att kommissionen inte gett uttryck för någon kritik med anledning av verifikationer eller under dess kontroller på platsen innan kontrollerna i juli och i november 1997, kan dessa uppgifter inte föranleda någon annan bedömning än den som angivits i punkterna 192—228 ovan om att vad som angivits i de omtvistade besluten om oegentligheter avseende samfinansieringen av projekten varit korrekt.

- 236 Såvitt avser den ändamålsenliga verkan av artikel 24 i förordning nr 4253/88 skall inte den omständigheten att dessa oegentligheter inte upptäckts av kommissionen vid dess granskning av handlingar eller vid kontroller på platsen före juli och november 1997 anses medföra att kommissionen skulle vara förhindrad att fastslå att dessa oegentligheter förelegat vid dessa sistnämnda kontroller, och att lägga dessa till grund för de omtvistade besluten.
- 237 Förstainstansrätten framhåller att, vilket sökandena inte bestridit, den granskning och de kontroller på platsen som genomförts före juli 1997 vid vart tillfälle avsett endast ett projekt för sig. Kommissionen har därför inte då kunnat inse att de bolag med anknytningar till sökandena som dessa anlitat i vart och ett av projekten saknat egna medel och inte haft några kostnader som motiverat de utställda fakturorna. Endast genom korsvisa kontroller av flera projekt samtidigt med gemensam granskning av räkenskaperna såsom vid kontrollerna i juli och i november 1997 kunde kommissionen upptäcka det fiktiva bruk av underentreprenader den påtalat i de omtvistade besluten.
- 238 Den bedömning som redovisats i de tre senaste punkterna gäller också för den kontroll, påtalad av Vela i mål T-142/99, som revisionsrätten genomförde i januari 1997 avseende Girasoleprojektet. Även om, såsom Vela har gjort gällande, revisionsrätten när kontrollen avslutades inte framförde någon invändning avseende räkenskaper eller finansiering, föranleder inte det någon annan bedömning än den som angivits i punkt 235 ovan. I likhet med den granskning som genomfördes av kommissionen före kontrollerna i juli och i november 1997 rörde revisionsrättens kontroll, vilket också framgår såväl av vad Vela anfört i sin replik i mål T-142/99 som av GD Ekonomistyrnings rapport av den 18 december 1997, endast Sonda och Girasoleprojektet. Det är inte möjligt att med hjälp av en sådan isolerad kontroll upptäcka förekomsten av ett sådant system för fiktiva underentreprenader som detta företag varit inblandat i under detta projekt.

- 239 I den skrivelse som Claudio Zarotti, på Velas brevpapper, sände kommissionen den 24 maj 1995 omtalades att Luffaprojektet, projektet Pascolo Arboreo, Girasoleprojektet och Vetiveriprojektet stod i omedelbart begrepp att avslutas, och uttrycktes en önskan om att en gemensam konferens angående dessa projekt skulle hållas i generaldirektoratet för jordbruks lokaler i Bryssel. Denna skrivelse är, även om den ger uttryck för förbindelserna mellan Vela, Sonda, Faretra och Tecnagrind, inte av sådan art att den gör kommissionen medveten om det otillåtna system som inrättats, bland annat mellan dessa bolag, för att de skulle kunna undslippa sin samfinansieringsskyldighet i dessa projekt. Detsamma gäller uppgifterna i Tecnagrinds rapport till kommissionen i december 1994, vilken rörde fortskridandet av Ricinprojektet, om Velas deltagande i genomförandet av detta projekt. Dessa uppgifter medför i alla händelser ingen annan bedömning än den som angivits i punkt 235 ovan.
- 240 För det tredje har Vela, i mål T-141/99 och T-142/99, gjort gällande att vad kommissionen anfört, om att samfinansieringen av Luffaprojektet och Girasoleprojektet varit felaktig eftersom de medel som använts till denna samfinansiering härrört från andra bolag som erhållit gemenskapsstöd, är felaktigt. Vad avser mål T-141/99 har de två första utbetalningarna från EUGFJ avseende Luffaprojektet verkställts innan något stöd betalats för de projekt som Sonda, Faretra och Tecnagrind genomfört. I mål T-142/99 har Vela anfört att stödbeslutet och utbetalning av stöd till Girasoleprojektet föregått utbetalning av stöd till de projekt som drivits av Faretra och Tecnagrind.
- 241 Såvitt avser mål T-141/99 framhåller förstainstansrätten att genomförandetiden för Luffaprojektet enligt villkoren i stödbeslutet löpte ut den 31 mars 1996. Velas samfinansieringsskyldighet enligt detta beslut har således varat till och med den tidpunkten. Denna uppgift skall jämföras med uppgifterna i repliken i mål T-150/99 om att Vela från Tecnagrind har erhållit belopp motsvarande de tjänster som utförts i Vetiveriprojektet, vilket enligt stödbeslutet skulle genomföras mellan januari 1994 och juni 1996. Vela förfogade emellertid inte över de nödvändiga medlen för detta, och har heller inte visat att det varit skyldigt att betala ersättning till utomstående samarbetspartners till vilka det överlämnat genomförandet av presentationen av Vetiveriprojektet och det har

därmed inte motiverat de fakturor det ställt till Tecnagrind (se punkterna 207 och 211—216 ovan). Kommissionens bedömning är att Vela genom systemet med underentreprenader som förklarats otillåtna i de omtvistade besluten har erhållit intäkter från en annan mottagare av stöd från EUGFJ vars ekonomiska grund inte visats, och vilka på ett otillåtet sätt utgjort dess del av finansieringen av Luffaprojektet.

242 Vad Vela anfört medför inte någon annan bedömning än att det inom ramen för Ricinprojektet skall anses ha utfärdat fakturor utan ekonomisk grund (se punkterna 209 och 211—216 ovan), vilket har medfört att de kostnader som Tecnagrind uppgivit i det projektet "blåsts upp" på ett konstgjort sätt, och därmed gjort det möjligt för det bolaget att slippa undan sin samfinansieringsskyldighet för projektet.

243 Det medför heller ingen annan bedömning av vad som angivits i protokollet från kontrollen i november 1997 om att Sonda, Faretra och AITEC har utfärdat fakturor utan ekonomisk grund till Vela inom ramen för Luffaprojektet (se punkterna 205, 206 och 211—216 ovan), vilket gjort det möjligt för Vela att slippa undan sin samfinansieringsskyldighet.

244 Sammanfattningsvis medför vad Vela anfört i mål T-141/99 ingen annan bedömning av frågan om oegentligheter avseende samfinansieringen av projekten än den kommissionen gjort i de omtvistade besluten.

245 Såvitt avser mål T-142/99 framhåller förstainstansrätten att enligt beslutet om stöd till Girasoleprojektet löpte genomförandetiden för det projektet ut den 31 december 1995. Sondas samfinansieringsskyldighet gällde således fram till den

tidpunkten. Den omständigheten skall jämföras med dels att, vilket angivits i protokollet från kontrollen i november 1997, Sonda under 1995 mottagit belopp från Vela som förefaller motsvara tjänster som utförts inom ramen för Luffa-projektet, dels att, vilket uppgivits i UCLAF:s rapport av den 30 september 1997 och inte bestridits av Sonda, bolaget lagt ut genomförandet av Vetiveriaprojektet, som genomfördes mellan januari 1994 och juni 1996, på entreprenad. Sonda disponerade emellertid inte de nödvändiga medlen för detta, och det har inte kunnat visa att det haft att utge betalning till externa medhjälpare vilka det uppdragit att utföra arbete inom ramen för Luffaprojektet och Vetiveriaprojektet, och således heller inte visat att de fakturor det ställt till Vela och Tecnagrind varit motiverade (se punkterna 205, 209 och 211—216 ovan). Kommissionen kunde därför på goda grunder anse att Sonda genom det system med underentreprenader som angivits i de omtvistade besluten mottagit inkomster vars ekonomiska grund inte visats från andra mottagare av stöd från EUGFJ, vilka inkomster på ett otillåtet sätt utgjort dess del av finansieringen av Girasoleprojektet.

246 Vad Vela anfört föranleder heller inte någon annan bedömning än den i protokollet från kontrollen i november 1997 att Faretra och Noesi har ställt fakturor vars ekonomiska grund inte visats till Sonda inom ramen för Girasoleprojektet (se punkterna 207 och 211—216 ovan), vilket på ett konstgjort sätt blåst upp kostnaderna i Girasoleprojektet och därmed gjort det möjligt för Sonda att slippa undan sin samfinansieringsskyldighet.

247 Sammanfattningsvis medför vad Vela anfört i mål T-142/99 ingen annan bedömning av frågan om oegentligheter avseende samfinansieringen av projekten än den kommissionen gjort i de omtvistade besluten.

248 För det fjärde har Tecnagrind i mål T-151/99 anfört att enligt beslutet om stöd till Ricinprojektet har det endast varit förpliktat att uppfylla samfinansierings-

skyldigheten innan projektet slutfördes. Genomförandet av projektet avbröts emellertid genom det omtvistade beslutet. Kommissionen kan därför inte klandra Tecnagrind för att inte ha uppfyllt sin samfinansieringsskyldighet.

- 249 Förstainstansrätten framhåller emellertid att det inte finns något i beslutet om stöd till Ricinprojektet som ger stöd för Tecnagrinds uppfattning angående den tid under vilken dess samfinansieringsskyldighet gällde. Tvärtom föreskrivs det i punkt 5 i bilaga II till beslutet följande: "Kommissionen har rätt att i syfte att verifiera uppgifter om utgifter granska alla verifikat i original eller vidimerad kopia genom att sända en representant till platsen eller genom att begära att dokumenten skall sändas till den." I punkt 7 i bilagan föreskrivs vidare: "Kommissionen får när som helst begära att mottagaren informerar om hur projektet fortskrider, vilka tekniska resultat som uppnåtts och om ekonomiska frågor." Detta visar att den som tar emot stöd från gemenskapen på sådana villkor att samfinansiering är en skyldighet, såsom i förevarande mål, skall uppfylla den skyldigheten allteftersom projektet fortskrider, såsom föreskrivits för gemenskapens del av finansieringen.

- 250 I dess begäran från mars 1995 om gemenskapsstöd för Ricinprojektet har Tecnagrind själv, i punkt 8.3 som rör finansieringsplanen, förutsett en fördelning av dess del av finansieringen över hela den ursprungligen avsedda genomförandeperioden, det vill säga mellan september 1995 och december 1997. Tecnagrind har dessutom uppgivit att det skulle bidra med 5 661 000 ESP under år 1995, med 14 179 500 ESP under år 1996, och med 11 449 500 ESP under år 1997. Med hänsyn till att det föreskrivits i beslutet om stöd till Ricinprojektet att genomförandeperioden skulle vara mellan september 1996 och december 1998 borde Tecnagrind, som den 15 maj 1997 lämnade en rapport om projektets fortskridande, vid kontrollen i juli 1997 ha varit i stånd att styrka att det fullgjort sin samfinansieringsskyldighet i vart fall för perioden mellan september 1996 och maj 1997. Tecnagrind har inte bestridit att bolaget inte kunnat styrka det.

- 251 I alla händelser föranleder inte vad Tecnagrind anfört, återgivet i punkt 248 ovan, att vad kommissionen konstaterat i de omtvistade besluten beträffande att Tecnagrind genom systemet med underentreprenader mottagit — antingen direkt eller genom Faretra, vilket bolag också mottagit stöd från EUGFJ — belopp motsvarande gemenskapens stöd, på grundval av fakturor utan ekonomisk grund.
- 252 Mot denna bakgrund föranleder vad parterna anfört inte någon annan bedömning av oegentligheterna rörande samfinansiering av de aktuella projekten än den som kommissionen gjort i de omtvistade besluten.

Parternas förnekande av de specifika oegentligheter kommissionen påtalat i vart och ett av projekten

— Luffaprojektet

- 253 Kommissionen har, avseende Luffaprojektet, gjort gällande att de belopp som fakturerats Vela av Faretra, Sonda, AITEC, Azienda agricola Barrank, Baldassarre och Claudio Zarotti, tillsammans omkring 3 000 000 000 ITL eller 60 procent av den totala uppgivna projektkostnaden, saknat grund. Enligt kommissionen har insatserna av Faretra, Sonda, AITEC och Baldassarre reglerats i avtal som förutsatt att dessa skulle tillhandahålla personal, utrustning och kompetens. Vid de kontroller av räkenskapshandlingar och inventarieförteckningar som genomförts hos dessa fyra underentreprenörer framgick emellertid att dessa saknade såväl personal som utrustning, och kunde således inte ha bidragit med den kunskap som skulle kunnat motivera dess inblandning i Luffaprojektet. Dessa bolag har för övrigt inte haft några kostnader som kan motivera de omtvistade fakturorna.

- 254 Kommissionen har vidare gjort gällande att en rad fakturor som ställts till Vela inom ramen för Luffaprojektet inte är tillräckligt motiverade eller uppvisar en alltför stor skillnad mellan priset och den utförda tjänsten. Detta avser den faktura på 61 882 002 ITL som utfärdats av Magenta Finance för en spridningshandbok för jordbrukare, den faktura på 20 939 ecu som utfärdats av Detentor för en genomförbarhetsstudie och för skisser och ritningar till en prototyp av en press för kompression under låg temperatur av luffabollar, och den faktura på 133 057 ecu som Cedarcliff ställt ut för bland annat ett register över jordbruksföretag till vilka Vela skulle rikta lättförståeliga handböcker.
- 255 Vela har till svar på kommissionens påståenden gjort gällande att kommissionen inte får grunda ett ifrågasättande av fakturor som den godkänt utan invändningar vid kontrollerna under år 1993 och år 1996 på vad den funnit vid kontrollen i november 1997.
- 256 Såvitt avser de kostnader som Faretra, Sonda, AITEC och Baldassarre fakturerat har Vela gjort gällande att vad kommissionen anfört om att de fyra underentreprenörerna varken haft utrustning eller särskilda nödvändiga kunskaper saknar relevans, eftersom det inte finns någon föreskrift i avtalet om att underentreprenörerna skall ha tillgång till personal och egen utrustning eller om att dessa inte fick anlita utomstående i sin tur.
- 257 Vela har hänvisat till en rad handlingar som bifogats dess skrivelser och anfört att alla de omtvistade fakturorna motsvarar prestationer som utförts inom ramen för Luffaprojektet. Det har ställt sig frågande till hur kommissionens tjänstemän vid en kontroll av räkenskaper i november 1997 kunnat komma fram till att det belopp på 573 000 000 ITL som Faretra fakturerat, som motsvarade totalkostnaden för en förädlingsanläggning för luffa, var högre än det verkliga beloppet trots att ett anbud som lämnats av Consiglio Nazionale delle Ricerche år 1993 löd på 1 000 000 000 ITL för motsvarande anläggning. Vela har vidare anfört att samtliga mål som angivits i beslutet har uppnåtts med råge, och att samtliga

åtgärder som föreskrivits har utförts enligt konstens alla regler. Vela har även hävdat att de underentreprenörer det anlitas för genomförandet av Luffaprojektet stått utanför det förhållande som etablerats mellan kommissionen och Vela vid tiden för finansieringen av projektet. Det sätt på vilket dessa underentreprenörer hanterar förhållandet mellan sina inkomster och utgifter omfattas således inte av kommissionens kontrollmöjligheter inom ramen för detta projekt.

258 Såvitt gäller vad som betalats till Claudio Zarotti (60 000 000 ITL årligen) har Vela anfört dels att dessa belopp utgör ersättning för fyra års arbete med genomförandet av Luffaprojektet, dels att det i stödbeslutet avsatts ett belopp på 170 000 ecu för ersättning till den projektansvarige.

259 Vela har, beträffande fakturorna från Magenta Finance, Detentor och Cedarcliff, i sin skrivelse av den 19 juni 1998 gjort gällande att de avser prestationer som verkligen utförts. Fakturan från Magenta Finance avsåg en lättfattlig handbok, vars slutliga version föregåtts av en rad utkast och preliminära versioner. Fakturan från Detentor avsåg en teknisk studie för att minska volymen på luffa för transportändamål och konservering. Fakturan från Cedarcliff avsåg en marknadsanalys för att peka ut de företag som vid spridningen av projektresultaten sannolikt skulle vara intresserade av en exploatering av luffa, vilket bland annat lett till upprättandet av en databas.

260 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att iakttagandet av de finansiella villkoren i beslutet att bevilja stöd, vilket utgör en förutsättning för tilldelningen av gemenskapsstöd (se punkt 193 ovan), förutsätter att de kostnader som upptas i projektet är helt och hållet motiverade. För det fall att kommissionens påståenden, återgivna i punkterna 253 och 254 ovan, skulle vara korrekta skall det således anses ha förekommit oegentligheter i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.

- 261 Av de skäl som anförts i punkt 201 ovan är vad Vela anför om att Luffaprojektet genomförts korrekt i sak inte relevant med avseende på dessa påståenden, vilka här skall prövas mot bakgrund av vad Vela anför om avseende de utgifter som Faretra, Sonda, AITEC, Baldassarre, Claudio Zarotti, Magenta Finance, Detentor och Cedarcliff har haft.
- 262 Såvitt avser fakturorna från Faretra, Sonda, AITEC och Baldassarre framhåller förstainstansrätten att Vela inte förnekat att, inom ramen för Luffaprojektet, avtalsförhållandena har bestått mellan Vela å ena sidan och dessa fysiska eller juridiska personer å den andra sidan, eller att dessa avtalsförhållanden förutsatt tillhandahållande av personella och tekniska resurser. Vela har heller inte invänt mot innehållet i de fakturor som dessa personer ställt till Vela, utan har tvärtom — i motsats till kommissionen — gjort gällande att fakturorna varit motiverade.
- 263 Det har emellertid fastslagits ovan att, såvitt avser de utgifter som fakturerats av Faretra och Sonda, dessa bolag saknade egna resurser för att själva kunna tillhandahålla de tjänster Vela uppdragit åt dem att utföra (se punkt 205 ovan). Dessutom har Vela, såväl under det administrativa förfarandet som vid denna domstol, till svar på kommissionens påståenden på ett allmänt sätt hänvisat till räkenskaperna för Luffaprojektet och gjort gällande att, såvitt avser de i föregående punkt avsedda avtalsförbindelserna, det inte varit otillåtet för underentreprenörerna att ta utomstående samarbetspartners till hjälp för att genomföra sina åtaganden. Det har emellertid inte vid någon tidpunkt framfört något som skulle kunna visa att Faretra och Sonda haft kostnader för att anlita utomstående för att kunna uppfylla sina skyldigheter gentemot Vela i Luffaprojektet.
- 264 Kommissionens bedömning att fakturorna från Faretra och Sonda rörande Luffaprojektet saknat grund var således riktig. Velas jämförelse mellan anbudet från Consiglio Nazionale delle Ricerche för en förädlingsanläggning för luffa och

det belopp som fakturerats av Faretra för en sådan anläggning inom ramen för Luffaprojektet medför ingen annan bedömning av frågan huruvida Faretra förfogat över nödvändiga resurser för att utföra vad det fått i uppdrag av Vela att utföra eller huruvida det haft sådana kostnader för anlitande av utomstående samarbetspartners att det motiverat de fakturor det ställt till Vela.

265 Vad avser fakturorna från AITEC har det ovan fastslagits att det bolaget vid kontrollen i november 1997 visat sig sakna såväl utrustning som organisation, och aldrig ha ägt någon annan fast eller lös egendom än en jordfräs (se punkt 206 ovan). Det framgår dessutom av protokollet från den kontrollen (sidan 5) att Claudio Zarotti, ensam styrelseledamot i Vela, vars far och farbror var delägare i AITEC, vid denna kontroll inte förmått visa att dessa betalningar, vilka stöddes av bolagets räkenskaper, hade haft något att göra med genomförandet av Luffaprojektet.

266 Mot denna bakgrund och då Vela inte har anfört något som talar mot bedömningen i föregående punkt var kommissionens bedömning att fakturorna från AITEC inom ramen för Luffaprojektet saknat grund således riktig.

267 Vad avser de kostnader som fakturerats av Baldassarre framgår det av kopior av dessa fakturor som kommissionen ingivit att de avsett verksamhet som ”teknikansvarig” i projektet. Enligt den presentation av Luffaprojektet som fogats till Velas ansökan om stöd till projektet skulle den teknikansvarige åta sig ansvaret för projektets ”industriella faser”, vilka bland annat bestod av utveckling av en teknik för inledande fruktförädling, separering av fruktköttet från retikulära fibrer och extrahering av vegetabiliska proteiner, kemisk, fysisk och mekanisk analys av erhållna produkter, förberedande av varuprover för industriella försök, analys av enkla system för lagring, emballage och transport, beredande av små

kvantiteter av produkterna för försäljningsprover och utformning och konstruktion av prototyper för anläggningar för förädling på platsen (sidorna 15 och 22 i ansökan).

268 Vela har inte bestridit att Baldassarre inte förfogade över sådana resurser att han själv skulle ha kunnat tillhandahålla dessa tjänster. De fakturor han sänt innehåller heller ingen information om att de avsett kostnader för att anlita utomstående samarbetspartners för att genomföra de tjänster han åtagit sig att tillhandahålla Vela inom ramen för Luffaprojektet.

269 Mot denna bakgrund var kommissionens bedömning att fakturorna från Baldassarre inom ramen för Luffaprojektet saknat grund således riktig.

270 Vad Vela anfört om att de entreprenörer det anlitat är utomstående i förhållande till Velas relation med kommissionen, och att de därför inte omfattas av dess kontroll inom ramen för Luffaprojektet, framhåller förstainstansrätten att när ett projekt såsom Luffaprojektet erhållit gemenskapsstöd har kommissionen rätt att pröva huruvida varje faktura som upptagits i projektets räkenskaper är korrekt, och att i förekommande fall påtala varje oegentlighet, oavsett om fakturan härrör från stödets mottagare eller från en fysisk eller juridisk person som mottagaren har anlitat inom ramen för genomförandet av det stödda projektet. Om kommissionen skulle berövas denna möjlighet att kontrollera underentreprenörer till en mottagare av stöd från EUGFJ skulle det medföra en risk för att EUGFJ skulle tvingas till betalningar utan grund, till följd av uppgivna kostnader vars ekonomiska grund inte skulle kunna undersökas.

- 271 Kommissionens bedömning i förevarande mål att det förekommit oegentligheter i de fakturor som Velas underentreprenörer utfärdat inom ramen för Luffaprojektet med beaktande av att de inte alls motiverats, var således riktig.
- 272 Vad avser de kostnader som Claudio Zarotti fakturerat framhåller förstainstansrätten att det framgår av såväl protokollet från kontrollen i november 1997 som av Velas inlagor att Claudio Zarotti tillställt Vela, i dess egenskap av ansvarig för Luffaprojektet, fakturor på totalt 260 000 000 ITL inom ramen för projektet.
- 273 Även om ett belopp på 170 000 ecu, eller omkring 340 000 000 ITL, enligt bilaga I till beslutet om stöd till Luffaprojektet avsatts för att täcka personliga kostnader för den projektansvarige, konstaterar förstainstansrätten att kommissionens bedömning, mot bakgrund av dess — som det verkar — välgrundade konstateranden, att vad Claudio Zarotti gjort inom ramen för Luffaprojektet huvudsakligen bestått i att skapa ett system av underentreprenader innefattande en rad anknutna bolag, vilket gjort det möjligt för Vela att felaktigt, på grundval av fakturor vars ekonomiska grund inte visats, erhålla medel från EUGFJ uppgående till 60 procent av de totala kostnader som uppgivits i projektet, och således att de fakturor som Vela erhållit från Claudio Zarotti saknat grund, inte varit oriktig.
- 274 Såvitt avser den faktura på 61 882 002 ITL som Vela betalt till Magenta Finance framhåller förstainstansrätten att det framgår av protokollet från kontrollen i november 1997 att Claudio Zarotti vid den kontrollen inte kunde visa upp den handbok som fakturan från Magenta Finance av mars 1995 avsåg för kommissionens tjänstemän. Det framgår nämligen av protokollet att ”den kopia av handboken som uppvisades av Claudio Zarotti var ett exemplar som erhållits genom att den version som fakturerats av Magenta, vilken Claudio Zarotti inte bevarat någon kopia av” ändrats ett flertal gånger (sidan 4).
- 275 Vela har dessutom i sin skrivelse av den 19 juni 1998, som svar på vad kommissionen anfört angående fakturan från Magenta Finance, gjort gällande att

det varit nödvändigt att ta fram flera versioner av handboken för att komma fram till den slutliga versionen, och att dessa versioner, vilka inte uppfyllde ställda tekniska och estetiska krav, hade förstörts för att inte riskera sammanblandning mellan olika versioner. Det framgår däremot inte av denna skrivelse att Vela sänt kommissionen den version av handboken som fakturan avsåg.

276 Kommissionen har således haft skäl för sin bedömning i det i mål T-141/99 omtvistade beslutet att den version av handboken som tillhandahållits av Magenta Finance och som avsetts i fakturan på 61 882 002 ITL från detta bolag inte uppvisats för kommissionen.

277 Under handläggningen av förevarande mål har Vela ingivit en rad handlingar på franska, engelska och italienska avseende en handbok med titeln "Luffa vid medelhavet — handbok för odling och första förädling", på vilka handlingar det angivits huruvida de publicerats av Magenta Finance. Vid sammanträdet bekräftade Vela att innehållet i dessa handlingar var detsamma som i den slutliga versionen, vilken också ingivits, av den till jordbrukare riktade lättfattliga handboken för Luffaprojektet som utgivits.

278 Vad Vela anfört under handläggningen av förevarande mål medför ingen annan bedömning än den som angivits i punkterna 274—276 ovan om att Vela varken vid kontrollen i november 1997 eller under det administrativa förfarandet kunnat uppvisa den handbok som fakturan från Magenta Finance avsåg för kommissionen.

279 Dessutom finns det inget i den slutliga version som omtalats i punkt 277 ovan som visar huruvida Magenta Finance varit delaktig i de många tekniska förbättringar som gjorts (införande av fotografier, grafik och tabeller i färg,

estetiska förbättringar) och som skiljer denna slutliga version från de handlingar som omtalats i samma punkt ovan. Tvärtom anges i denna version följande: ”Publicerad av Vela Srl” och ”Design & Pre-press: Vela srl”. Hänvisning till Magenta Finance saknas.

280 Av omständigheterna i målet framgår således att Magenta Finance på sin höjd ansvarat för utformningen av de handlingar som avses i punkt 277 ovan, vilkas utformning uppenbarligen inte motiverar en faktura på närmare 62 000 000 ITL.

281 Såvitt avser fakturan på 20 939 ecu från Detentor har Vela till sin ansökan i målet bifogat fyra handlingar som uppgivits hänföra sig till denna faktura. Efter att kommissionen i sitt svaromål påpekat att en av dessa handlingar, vilken till stor del består av dokument från olika webbplatser och vars innehåll otvetydigt visar att den sammanställts genom efterforskningar som genomförts efter Luffaprojektets genomförande, saknar samband med Luffaprojektet, har Vela uppgett att denna handling ingivits av misstag.

282 Det framgår vidare av Velas replik att av de fyra handlingar som avses i föregående punkt är det endast en som uppvisar något samband med den faktura från Detentor som avses i det i mål T-141/99 omtvistade beslutet, nämligen den som avser en studie kallad ”La pressatura dei frutti della luffa cilindrica come soluzione dei problemi connessi al loro trasporto e immagazzinamento — Valutazioni e caratteristiche delle presse per le luffe”. De tre övriga handlingarna utgörs av sådana efterforskningar på internet som omnämns i föregående punkt, och i två fall saknas helt omständigheter som kan hänföras till Detentor.

- 283 Förstainstansrätten konstaterar att den studie som omnämnts i föregående punkt omfattar ett fyrtiotal sidor och ett antal skisser av en press för luffa, och motiverar inte en faktura på 20 939 ecu.
- 284 I sin skrivelse till kommissionen av den 19 juni 1998 har Vela, till svar på vad kommissionen anfört om det belopp som Detentor fakturerat, gjort gällande att priset fastställts med beaktande av en rad faktorer, såsom den osäkerhet som rådde beträffande huruvida det med avseende på lagring och transport fanns någon möjlighet att minska volymen hos luffa, de ofruktbara försök som tidigare gjorts på detta område av en rad företag som Vela tidigare kontaktat, och den begränsade tid som Detentor hade till förfogande för att lösa problemet.
- 285 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att vad Vela anfört, i synnerhet om hur de föregivna fruktlösa försök som andra bolag gjort innan Detentor kontaktats av Vela påverkat priset, inte vinner stöd av några konkreta omständigheter. I alla händelser medför inte vad Vela anfört att 20 939 ecu skall anses vara ett rimligt pris för en sådan studie som Detentor tillhandahållit inom ramen för Luffa-projektet.
- 286 Kommissionen har således haft skäl för sin bedömning att den prestation som Detentor utfört inom ramen för Luffaprojektet inte står i rimlig proportion till det belopp som bolaget fakturerat Vela.
- 287 Vad gäller fakturan på 133 057 ecu från Cedarcliff till Vela är det ostridigt att detta bolag ägdes av De Bartholomeis, en lobbyist i Bryssel, och hade sitt säte i Dublin.

- 288 Vela har, avseende den i föregående punkt omnämnda fakturan, ingivit en rad handlingar som det uppgivit sig ha uppvisat för kommissionen under det administrativa förfarandet.
- 289 Dessa handlingar utgjordes dels av sju sidor anteckningar angående de metoder som använts för att välja ut ett antal jordbruk för spridningen av Luffaprojektet, dels av ett flertal förteckningar i vilka upptagits, enligt olika kriterier, kontaktuppgifter för ett antal jordbruk i olika europeiska länder (Tyskland, Spanien, Frankrike och Förenade kungariket).
- 290 Handlingarna innehåller dock inget som kan motivera det belopp som Cedarcliff fakturerat Vela.
- 291 I sin skrivelse till kommissionen av den 19 juni 1998 har Vela, som svar på vad kommissionen anfört om det belopp som Cedarcliff fakturerat, för att motivera förhållandet mellan den tjänst det erhållit och det fakturerade priset, betonat vidden av de aktiviteter som erfordrats (definition av kriterier för urval, kontakter och besök på platsen, efterforskningar och bedömningar av uppgifter, skapandet av en datoriserad förteckning över uppgifter) för att upprätta en förteckning över jordbruk vid vilka man kunde förväntas vara intresserad av Luffaprojektet.
- 292 Vela har emellertid varken under det administrativa förfarandet eller under handläggningen av förevarande mål tillhandahållit några uppgifter som medför någon annan bedömning än den i UCLAF:s rapport av den 30 september 1997 om att Cedarcliff, enligt upplysningar från Companies Registration Office (bolagsregistret) i Dublin, inte hade någon personal vid denna tid.

293 De olika aktiviteter som Vela räknat upp i sin skrivelse av den 19 juni 1998 för att motivera beloppet i fakturan från Cedarcliff kan således inte anses ha utförts av detta bolag. Vela har heller inte visat att Cedarcliff har haft att betala utomstående för vad det bolaget uppdragit åt dessa att utföra av ovan nämnda aktiviteter. Kommissionen har således haft skäl för sin bedömning att den faktura på 133 057 ecu som Cedarcliff tillställt Vela inom ramen för Luffaprojektet saknat grund.

294 Vad slutligen avser vad Vela anfört angående att kommissionen inte ifrågasatt de omtvistade fakturorna vid sina kontroller i juli 1993 och i juli 1996, konstaterar förstainstansrätten att denna omständighet inte föranleder någon annan bedömning än den som redovisats i punkterna 260—293 ovan om att kommissionen haft skäl för sin bedömning av huruvida det förekommit oegentligheter i samband med de fakturor som avses i mål T-141/99. Av de skäl som angivits i punkt 236 ovan kan detta heller inte medföra att kommissionen skulle vara förhindrad att påtala dessa oegentligheter vid en senare kontroll. Det skall därvid framhållas att kontrollen i november 1997, i motsats till vad Vela påstått, genomförts korrekt, och att kommissionen varit berättigad att anföra vad den funnit vid denna kontroll till stöd för dess påståenden om oegentligheter.

295 Det framgår vidare, av såväl protokollet från kontrollen i november 1997 som av fakturor från Magenta Finance, Detentor och Cedarcliff som kommissionen ingivit, att dessa fakturor upprättats efter kontrollen i juli 1993. Vad Vela anfört om att kommissionen godtagit dessa fakturor utan reservation vid den kontrollen är således felaktigt, såvitt avser fakturorna från Magenta Finance, Detentor och Cedarcliff.

296 Vad Vela anfört avseende de oegentligheter som konstaterats beträffande de fakturor som avses i det i mål T-141/99 omtvistade beslutet skall således lämnas utan avseende.

— Girasoleprojektet

- 297 Vad gäller Girasoleprojektet har kommissionen gjort gällande att fakturorna till Sonda från Faretra och från Noesi på 1 155 000 000 ITL respektive 830 000 000 ITL, tillsammans 90 procent av de uppgivna kostnaderna för Girasoleprojektet, saknat grund. Kommissionen har anfört att Faretras och Noesis insatser enligt avtalen förutsatt att dessa skulle ställa personal, utrustning och specifika kunskaper till förfogande. Enligt vad som konstaterats vid de genomförda kontrollerna av räkenskapshandlingar och inventarieförteckningar saknade dessa underentreprenörer såväl personal som specialutrustning, och således också de nödvändiga kunskaperna för att motivera deras inblandning i Girasoleprojektet. Dessa bolag har heller inte haft några utgifter som kan motivera de omtvistade fakturorna.
- 298 Vela har till svar på dessa påståenden anfört att kommissionen inte kunnat grunda sin bedömning av eventuella oegentligheter avseende fakturorna från Faretra och Noesi på vad den konstaterat vid kontrollen i november 1997.
- 299 Vela har vidare gjort gällande att vad kommissionen anfört om att Faretra och Noesi saknade såväl nödvändig utrustning som kunskap saknar betydelse eftersom det inte finns något i avtalet som föreskriver att underentreprenörer skall ha tillgång till personal och egen utrustning eller förbjuder dessa att anlita utomstående samarbetspartners.
- 300 Med hänvisning till en rad handlingar det fogat till sina skrivelser och till de förklaringar det anfört i sin skrivelse till kommissionen av den 19 juni 1998, har Vela hävdad att alla de omtvistade fakturorna avsåg arbete som faktiskt utförts inom ramen för Girasoleprojektet. Fakturan från Faretra avsåg ett komplicerat utredningsarbete och framtagning av specialiserade jordbruksmaskiner, medan

fakturan från Noesi avsåg teknisk hjälp som Noesi tillhandahållit Sonda inom ramen för projektet. Den omständigheten att Noesi till följd av svårigheter med dess verksamhetsledning begärt hjälp från Vela för att kunna genomföra vad Sonda uppdragit åt Noesi att utföra saknar betydelse, eftersom det inte har ifrågasatts huruvida dessa tjänster har utförts eller huruvida de varit rimliga i förhållande till de kostnader de medfört för projektet.

- 301 Vela har gjort gällande att samtliga mål som angivits i beslutet om stöd till Girasoleprojektet har uppnåtts eller överskridits och att alla åtgärder som föreskrivits har utförts enligt konstens alla regler.
- 302 Vela har vidare anfört att de underentreprenörer Sonda anlitat för genomförandet av Girasoleprojektet är utomstående i förhållande till den relation som upprättats mellan Sonda och kommissionen vid tidpunkten för beslutet om finansiering av projektet, och att deras kostnader och intäkter därför inte omfattas av kommissionens kontroll inom ramen för projektet.
- 303 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att, mot bakgrund av vad som anförts i punkt 260 ovan skall, om kommissionens i punkt 297 ovan återgivna påståenden om oegentligheter är riktiga, det anses ha förekommit oegentligheter i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.
- 304 Av de skäl som angivits i punkt 201 ovan är inte vad Vela anfört om att Girasoleprojektet genomförts korrekt i sak relevant med avseende på dessa påståenden, vilka här skall prövas mot bakgrund av vad Vela anfört.

- 305 Vela har inte bestridit att det etablerats ett avtalsförhållande mellan Sonda å ena sidan samt Faretra och Noesi å andra sidan, inom ramen för Girasoleprojektet, eller att detta innefattade ett krav på att dessa skulle tillhandahålla personal och tekniska resurser. Vela har, i motsats till kommissionen, gjort gällande att de belopp som fakturerats Sonda av dessa två bolag varit korrekta och motiverade.
- 306 Det har ovan fastslagits, såvitt avser fakturorna från Faretra, att detta bolag saknade egna resurser för att utföra de prestationer för vilka Sonda anlitat det (se punkt 270 ovan). Såväl under det administrativa förfarandet som under handläggningen av förevarande mål har Vela till svar på kommissionens påståenden på ett allmänt sätt hänvisat till räkenskaperna för Girasoleprojektet och hävdade att det enligt villkoren i de avtal som avses i föregående punkt inte varit otillåtet att anlita utomstående samarbetspartners för att uppfylla skyldigheterna gentemot Sonda. Vela har emellertid inte på något sätt visat att Faretra haft att utge ersättning till sådana utomstående samarbetspartners som det anlitat för att genomföra de prestationer som det överenskommit med Sonda om att utföra inom ramen för Girasoleprojektet.
- 307 Kommissionen har således haft skäl för sin bedömning att fakturorna från Faretra inom ramen för Girasoleprojektet saknat grund.
- 308 Vad beträffar de kostnader som Noesi fakturerat visar de handlingar som kommissionen ingivit i detta avseende att de ifrågavarande fakturorna, som utfärdats från juni 1994 till oktober 1995, avsåg tillhandahållande av datormateriel och teknisk assistans (upprättande av en meteorologisk station, data-tjänster, laboratorieprov och analys, upprättande av teknisk dokumentation, spridning av projektets resultat, färdigställande av en handbok för teknik och spridning, bland annat på CD-ROM, rådgivning...).

- 309 Det har ovan fastslagits att Noesi saknade såväl personal som egen utrustning för att kunna genomföra de prestationer man kommit överens om med Sonda (se punkt 207 ovan).
- 310 Kommissionen har således haft skäl att i det omtvistade beslutet i mål T-142/99 konstatera att Noesi saknade såväl den kunskap som den personal och utrustning som kunnat motivera att det anlätades för att genomföra Girasoleprojektet.
- 311 Det skall prövas huruvida kommissionen haft skäl att konstatera att Noesi inte haft sådana kostnader som motiverat fakturorna till Sonda.
- 312 Vela har därvid i sin replik gjort gällande att det haft att delta i genomförandet av Girasoleprojektet och utföra de prestationer som Noesi avtalat med Sonda om att utföra.
- 313 Det framgår av protokollet från kontrollen i november 1997 att ”av granskningen av Noesis räkenskaper... framgår det att bolaget har mottagit två fakturor från Vela (faktura nr 5 av den 13 februari 1995 på 291 550 000 ITL och nr 8 av den 27 februari 1995 på 351 050 000 ITL) avseende de prestationer som Noesi avtalat med Sonda om att utföra... och som Noesi uppdragit åt Vela att genomföra, vilket också framgår av skrivelserna av den 29 juli 1994 och den 10 november 1994” (sidan 6).
- 314 Även om förstainstansrätten, trots att det dels saknas uppgifter i de fakturor och skrivelser som avses i citatet i föregående punkt för att avgöra huruvida de belopp

som Vela fakturerat hade med genomförandet av Girasoleprojektet att göra, dels saknas uppgifter i Noesis fakturor till Sonda som kan knyta dessa fakturor till prestationer som Vela utfört för Noesis räkning, skulle godta att Noesi hade avtalat med Vela om att Vela skulle utföra prestationer inom ramen för Girasoleprojektet, har det konstaterats ovan att Vela saknade egna resurser för detta ändamål. Vela har dessutom inte anfört något som visar att det haft sådana utgifter för att anlita utomstående samarbetspartners för att utföra de prestationer det åtagit sig gentemot Noesi inom ramen för Girasoleprojektet att de skulle motivera dess fakturor till Noesi.

- 315 Kommissionen har således haft skäl att konstatera att de kostnader som Noesi fakturerat Sonda inom ramen för Girasoleprojektet saknat grund.
- 316 Avseende Velas invändning om att de underentreprenörer som Sonda anlitat är utomstående i förhållande till Sondas relation med kommissionen och således inte omfattas av kommissionens kontroll inom ramen för Girasoleprojektet hänvisar förstainstansrätten till den bedömning som angivits i punkt 270 ovan.
- 317 Vad slutligen avser vad Vela anfört om att kommissionen inte kunnat åberopa vad den konstaterat vid kontrollen i november 1997 till stöd för sina påståenden om oegentligheter, framhåller förstainstansrätten att denna kontroll, tvärtemot vad Vela gjort gällande, har utförts på ett korrekt sätt, och kommissionen har således kunnat stödja sin talan på sådana omständigheter. Den omständigheten att kommissionen inte ifrågasatt fakturorna vid olika utbetalningar av stöd till Girasoleprojektet föranleder inte någon annan bedömning än den som framgår av punkterna 303—315 ovan om att kommissionen haft skäl att konstatera att det förekommit oegentligheter i samband med de fakturor som avses i det i mål T-142/99 omtvistade beslutet. Av de skäl som angivits i punkt 236 ovan medför inte denna omständighet något förbud för kommissionen att åberopa de oegentligheter den konstaterat vid kontrollen i november 1997.

318 Vad Vela anfört avseende de oegentligheter som konstaterats i mål T-142/99 i samband med de fakturor som Faretra och Noesi tillställt Sonda skall således lämnas utan avseende.

— Vetiveriaprojektet

319 Vad gäller Vetiveriaprojektet har kommissionen åberopat en rad oegentligheter avseende oriktiga uppgifter som Tecnagrind lämnat i samband med ansökan om stöd till projektet, dess oförmåga att vid kontrollen i juni 1997 visa att det uppfyllt sin samfinansieringsskyldighet, skillnader mellan uppgifter i, å ena sidan, den ovannämnda ansökan eller den slutliga rapporten för projektet, och, å andra sidan, vad kommissionens tjänstemän kunnat konstatera vid kontroll på platsen eller vad som framgår av vissa fakturor, att belopp som angivits i budgeten utan vederbörligt tillstånd från kommissionen använts till annat än det ursprungliga ändamålet, och att vissa kostnader som upptagits i projektet inte är ersättningsgilla.

320 Förstainstansrätten hänvisar, avseende vad kommissionen konstaterat angående samfinansieringen av Vetiveriaprojektet, inledningsvis till vad som anförts i punkt 198—228 ovan, där det framgår att kommissionen haft skäl för dessa konstateranden, och att det förekommit oegentligheter i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.

321 De enda kostnader som är ersättningsgilla i ett projekt som finansieras av kommissionen är de som uttryckligen anges i beslutet om att bevilja stöd. Att utan vederbörligt tillstånd från kommissionen hänföra andra kostnader än dessa till projektet och att uppta kostnader som saknar samband med detta är ett grovt

åsidossättande av väsentliga villkor för stödet från EUGFJ. För det fall att ett sådant åsidossättande skall anses föreligga i förevarande mål skall det anses ha förekommit oegentligheter i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.

- 322 Sökande och mottagare av stöd är skyldiga att tillse att de lämnar riktiga uppgifter till kommissionen som inte missleder denna. Annars skulle det kontroll- och bevissystem som införts för att kontrollera att villkoren för beviljande av stöd är uppfyllda inte fungera på ett korrekt sätt. I avsaknad av tillförlitliga uppgifter riskerar projekt som inte uppfyller de ställda kraven att beviljas stöd. Härav följer att den informations- och lojalitetsplikt som åligger sökande och mottagare av stöd utgör en del av EUGFJ:s stödsystem och är viktig för dess funktion (se förstainstansrättens dom av den 12 oktober 1999 i mål T-216/96, *Conserve Italia* mot kommissionen, REG 1999, s. II-3139, punkt 71). Således skall de oklarheter kommissionen påtalat i de uppgifter som Tecnagrind lämnat avseende Vetiveria-projektet i ansökan om stöd och i genomföranderapporten, om de visas, anses utgöra oegentligheter i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.
- 323 Förstainstansrätten skall därför, mot bakgrund av vad Tecnagrind anför, pröva huruvida kommissionen haft skäl för sina påståenden om oegentligheter.
- 324 De oegentligheter kommissionen åberopat i det omtvistade beslutet i mål T-150/99 avser för det första att Tecnagrind har lämnat oriktiga uppgifter i ansökan om stöd för Vetiveria-projektet.

- 325 Kommissionen konstaterade att det i ansökan angivits att Tecnagrind "tillhandahåller tjänster inom jordbrukssektorn". Bolaget bildades emellertid den 25 januari 1993, det vill säga några månader innan ansökan lämnades in. Det bedrev inte någon verksamhet.
- 326 Tecnagrind har gjort gällande att tekniska och administrativa svårigheter försenade bolagets bildande. Det har anfört att det, när det väl bildats, haft tillgång till nödvändig kompetens för att driva Vetiveriprojektet, vilket det faktum att projektverksamheten har utförts på ett utmärkt sätt bekräftar.
- 327 Förstainstansrätten konstaterar att Tecnagrind i den ansökan om stöd till Vetiveriprojektet som det i september 1993 riktat till kommissionen uppgivit att det "tillhandahåller tjänster inom jordbrukssektorn" (sidan 10).
- 328 Tecnagrind har inte förnekat vad kommissionen anfört om att det bildades den 25 januari 1993, det vill säga några månader innan det lämnade in ansökan om stöd. Detta framgår också av den stiftelseurkund som ingivits av kommissionen. Det har heller inte förnekat att det inte bedrivit någon verksamhet från att det bildades tills ansökan lämnades in. Det har tvärtom i sin ansökan i målet anfört att det av formella skäl fortfarande var under bildande när ansökan om stöd lämnades in.
- 329 Den omständigheten att Tecnagrind efter att det bildats har kunnat få tillgång till all nödvändig kompetens för Vetiveriprojektets genomförande påverkar inte, även om det antas förhålla sig så, bedömningen att bolaget lämnat oriktiga uppgifter i ansökan om stöd.

- 330 Kommissionen har vidare anfört att Tecnagrind i ansökan omnämnt ett forsknings- och experimentsamarbete med institutionen för geofysik vid universitetet i Murcia och med inrättningen La Alberca i regionen Murcias jordbruksforskningsenhet. Marco Troglia, tjänsteman vid Tecnagrind och projektledare för Vetiveriprojektet, uppgav emellertid vid kontrollen i juli 1997 att Tecnagrind inte på något sätt deltagit i denna verksamhet.
- 331 Tecnagrind har invänt att det inte kände till det påstående kommissionen tillskrev Marco Troglia förrän det erhöll kommissionens skrivelse av den 3 april 1998, och således inte förmått framföra sina invändningar i tid. Tecnagrind har anfört att såvitt det känner till har Marco Troglia aldrig sagt något sådant, och att detta i vart fall är felaktigt. Tecnagrind har nämligen upprätthållit ett fortgående och framgångsrikt samarbete med universitetet i Murcia och med jordbruksforskningsenheten i regionen Murcia, vilket medfört att Vetiveriprojektet blivit internationellt känt och samtidigt behållit sin lokala förankring, i enlighet med villkoren i beslutet om stöd till projektet.
- 332 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att de uppgifter som tillskrivs Marco Troglia påstås ha lämnats vid kontrollen i juli 1997. Efter att i sin skrivelse av den 3 april 1998 ha konfronterat Tecnagrind med dessa uppgifter, har kommissionen gett Tecnagrind tillfälle att reagera på dem i god tid innan den antog det omtvistade beslutet i mål T-150/99.
- 333 Förstainstansrätten konstaterar vidare att de uppgifter kommissionen upptagit i det omtvistade beslutet i mål T-150/99 angående forskning och experimentverksamhet tillsammans med universitetet i Murcia och inrättningen La Alberca faktiskt förekom i ansökan om stöd till Vetiveriprojektet. Dessa omständigheter skall förstås så att de anförs för att, till stöd för Tecnagrinds ansökan om stöd, framhäva dess deltagande i forsknings- och experimentverksamhet med dessa organ.

334 Det är inte nödvändigt att undersöka huruvida Tecnagrinds syfte med att lämna de uppgifter som avses i föregående punkt var att framhäva de erfarenheter det, innan ansökan om stöd lämnades in, hade förvärvat inom forskning och experimentverksamhet på jordbruksområdet genom det samarbete som utvecklats med de organ som nämndes i dessa uppgifter eller att understryka dess strävan att inom ramen för Vetiveriprojektet utveckla sådan forsknings- och experimentverksamhet tillsammans med dessa organ. Det är heller inte nödvändigt att pröva Tecnagrinds invändning att den handling på vilken kommissionen grundat sitt påstående, att Marco Troglia uppgett att Tecnagrind inte deltagit i den ovannämnda forsknings- och experimentverksamheten, saknar bevisvärde. Det är nämligen tillräckligt att erinra om att Tecnagrind bildades några månader innan Vetiveriprojektet presenterades, och att Tecnagrind inte förnekat att det inte bedrivit någon verksamhet före denna presentation (se punkt 328 ovan). Det kan således uteslutas att Tecnagrind skulle ha deltagit i sådan verksamhet innan ansökan om stöd lämnades. Det har dessutom fastslagits att Tecnagrind inte haft någon egen personal under den tid som Vetiveriprojektet genomfördes (se punkt 208 ovan), och det kan således inte rimligen hävdas att det skulle ha deltagit i vetenskapligt samarbete under denna tid.

335 Tecnagrind har varken under det administrativa förfarandet eller under handläggningen av förevarande mål, trots kommissionens påståenden, på något sätt försökt visa att det skulle ha deltagit i forsknings- och experimentverksamhet. Det har hävdats att det upprätthållit ett samarbete med de organ som avses i punkt 330 ovan, vilka kontrollerat resultaten ifrån Vetiveriprojektet, och att detta har gett projektet internationell uppmärksamhet, samtidigt som den lokala förankringen bibehållits. Även om dessa påståenden skulle vara korrekta medför de inte att de uppgifter som Tecnagrind i samband med ansökan om stöd lämnat om dess eget deltagande i den forsknings- och experimentverksamhet som dessa organ bedrivit skall anses vara mindre felaktiga.

336 Kommissionen har vidare anfört att det i slutrapporten för Vetiveriprojektet angivits att den areal på vilken vetiveria odlats för produktion och destillering av

dess rötter uppgick till två hektar, medan kommissionens tjänstemän vid kontrollen i juli 1997 kunde konstatera att den endast uppgick till en halv hektar.

- 337 Tecnagrind har hänvisat till sin skrivelse till kommissionen av den 19 juni 1998 och gjort gällande att det uppstått ett skrivfel, och att skillnaden mellan den ursprungligen avsedda arealen för odling av vetiveria och den som kommit att användas till detta i vart fall inte påtagligt påverkat projektresultaten, då projektets syfte främst var att visa vetiveriaodlingens grundläggande roll för miljöskyddet.
- 338 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att kommissionens invändning inte, såsom Tecnagrind i sina skrivelser har uppgivit sig uppfatta det, avser skillnaden mellan den totala areal som ursprungligen varit avsedd för vetiveriaodling och den totala areal som faktiskt använts till detta, utan den avser skillnaden mellan de uppgifter som angivits i slutrapporten för Vetiveriaprojektet och dem som kommissionens tjänstemän konstaterat vid kontrollen i juli 1997 avseende odling av vetiveria för produktion och destillering av rötterna, vilket var en typ av vetiveriaodling som omfattades av Vetiveriaprojektet. Härav följer att vad Tecnagrind uppgivit under det skriftliga förfarandet och vid förhandlingen avseende skillnaden mellan den totala ytan för vetiveriaodling enligt ansökan om stöd för Vetiveriaprojektet, det vill säga 10 hektar, och den totala yta som använts för sådan odling inom ramen för Vetiveriaprojektet, det vill säga 9,28 hektar enligt uppgifterna i Tecnagrinds skrivelse till kommissionen av den 19 juni 1998, saknar relevans för bedömningen av kommissionens invändning.
- 339 Förstainstansrätten konstaterar att Tecnagrind inte förnekat att det, såvitt avser vetiveriaodling för produktion och destillering av rötterna, föreligger en skillnad på 1,5 hektar mellan den areal som uppgivits i slutrapporten för Vetiveriaprojektet, 2 hektar, och den areal som faktiskt använts för detta ändamål, det vill säga 0,5 hektar.

340 Tecnagrind har anfört att det i skrivelsen av den 19 juni 1998 uppstått ett skrivfel. I den slutrapport som avses i föregående punkt har av misstag uppgivits den yta som ursprungligen avsetts odlas, och inte den faktiskt odlade ytan, vilken var mindre till följd av tekniska problem i samband med att ett stort antal vetiveriaplantor dött. Tecnagrind har efter en skriftlig fråga från förstainstansrätten preciserat de delar av slutrapporten i vilka bolaget redogjort för dessa svårigheter.

341 Förstainstansrätten konstaterar emellertid att Tecnagrinds upplysningar på sin höjd förklarar varför endast 0,5 hektar odlats för produktion och destillering av vetiveriarötter, och inte 2 hektar, såsom angivits ursprungligen. Detta förklarar emellertid inte varför Tecnagrind i sin slutrapport för Vetiveriaprojektet lämnat felaktiga uppgifter till kommissionen avseende denna odlingsareal, och således underlåtit att uppfylla sin skyldighet att försäkra sig om att de uppgifter företaget lämnar till kommissionen är riktiga (se punkt 322 ovan).

342 Kommissionen har, för det tredje, gjort gällande att det av fakturorna från ägaren till den mark Tecnagrind arrenderat inom ramen för Vetiveriaprojektet framgår att dess yta uppgick till 4 hektar, och inte 10 hektar som Tecnagrind uppgivit i stödansökan och i slutrapporten för projektet. Vidare framgick det av de fakturor som presenterats för kommissionens tjänstemän vid kontrollen i juli 1997 att avgiften uppgått till 712 000 ESP, och inte 10 934 772 ESP som uppgivits i budgeten. Tecnagrind har, utan föregående tillstånd från kommissionen, använt överskottet för att täcka andra kostnader, vilket strider mot villkoren i punkt 1 i bilaga II till beslutet om stöd till Vetiveriaprojektet.

343 Tecnagrind har medgivit att bolaget endast betalat arrende för en yta på 4 hektar. Företaget har emellertid anfört att det odlat en annan lott på 6 hektar, vilken det

fått utan kostnad, och att de besparingar detta medfört använts till arrende av en handelsträdgård, vilket blivit nödvändigt till följd av förlusten av ett stort antal plantor, och till aktiviteter i samband med detta arrende.

- 344 Enligt Tecnagrind medförde denna åtgärd en förbättring av de tekniska villkoren för vetiveriaodling, utan att i väsentlig omfattning förändra Vetiveriprojektet. Det var således inte nödvändigt att erhålla något föregående tillstånd från kommissionen.
- 345 Förstainstansrätten framhåller inledningsvis att Tecnagrind inte har anfört någon invändning mot kommissionens påstående att det i ansökan om stöd till Vetiveriprojektet tagits upp en förväntad kostnad för arrende av ett 10 hektar stort markområde.
- 346 Tecnagrind har emellertid medgivit att den markareal som avgiften avsett uppgått till 4 hektar, och inte till 10 hektar. Det har heller inte förnekats att det i slutrapporten för Vetiveriprojektet angivits 10 hektar som den areal som arrenderats inom ramen för Vetiveriprojektet.
- 347 Tecnagrind har således inte uppfyllt sin skyldighet att på ett lojalt sätt informera om denna del i genomförandet av Vetiveriprojektet.
- 348 Tecnagrind har heller inte förnekats kommissionens uppgift om att avgiften för arrende inom ramen för Vetiveriprojektet uppgått till 712 000 ESP, och inte till 10 934 772 ESP såsom det angivits i projektbudgeten, eller att skillnaden mellan

dessa belopp använts till kostnader som inte omfattas av beslutet om stöd. Även om de uppgifter som Tecnagrind framfört enligt punkt 343 ovan skulle vara korrekta har företaget använt nästan hela det belopp som i budgeten för Vetiveriprojektet anslagits till arrende av 10 hektar för att arrendera en handelsträdgård, det vill säga för ett ändamål som inte omfattas av stödbeslutet. Tecnagrind har således, såsom kommissionen anfört, på ett väsentligt sätt avvikit från åtgärderna enligt bilaga I till beslutet om stöd till Vetiveriprojektet. Inför en sådan förändring skulle Tecnagrind ha erhållit föregående tillstånd från kommissionen, vilket företaget inte förnekat att det inte har erhållit.

349 Kommissionen har, för det fjärde, gjort gällande att det förekommit oegentligheter i form av kostnader som, utan att vara ersättningsgilla, hänförts till Vetiveriprojektet.

350 Kommissionen har närmare bestämt anfört att Tecnagrind med 50 procent tagit upp allmänna kostnader i företaget i projektbudgeten, såsom arvoden till en revisions- och skatterådgivningsbyrå och fakturor för mobiltelefon, utan att det varit motiverat.

351 Enligt Tecnagrind har detta varit korrekt enligt föreskrifter om budgeten i beslutet om stöd till Vetiveriprojektet, där det funnits utrymme för allmänna kostnader.

352 Förstainstansrätten konstaterar att Tecnagrind inte förnekat att det tagit upp sådana kostnader som avses i punkt 350 ovan, utan att företaget bestridit att detta skulle vara otillåtet.

- 353 Även om det i bilaga I till budgeten för Vetiveriprojektet tagits upp en utgiftspost för "Resekostnader och allmänna kostnader" (sidan 8), återfinns denna rubrik i avsnittet "exploateringsfas" (samma sida), vilken enligt samma bilaga motsvarar "förädlingsfasen" (sidan 6). Det finns emellertid inget i handlingarna i målet som tyder på att de kostnader som angivits i punkt 350 ovan har haft något med denna fas av Vetiveriprojektet att göra, och inte heller med någon annan fas av projektet. Kommissionens påpekande att dessa kostnader inte borde ha tagits upp i projektbudgeten är således korrekt.
- 354 Kommissionen har vidare anfört att fakturor för prestationer som utförts efter att projektet avslutats upptagits som kostnader i budgeten för Vetiveriprojektet. Dessa kostnader är inte ersättningsgilla inom ramen för samfinansieringen.
- 355 Efter en processledande åtgärd har kommissionen preciserat vilka fakturor den avsett med det i föregående punkt återgivna påståendet (se punkt 184 ovan). Det rör sig om fakturor som utfärdats av Codema mellan den 15 juli och den 10 december 1996, kvittenser utfärdade av Bertolini och Berlusconi den 16 september 1996, en kvittens från Mutti den 30 september 1996, anteckningar om utgifter för Tasia mellan den 22 och den 31 juli 1996 och för Marco Troglia mellan den 1 och den 31 juli, den 1 augusti och den 30 september samt den 13 och den 16 oktober 1996, hotellräkningar från den 13 juli och den 7 september 1996, samt fakturor från bolaget Medur av den 31 juli 1996, från budgeten Zyan av den 31 juli och den 10 september 1996 och från bolaget Elioprint av den 30 juli 1996.
- 356 Förstainstansrätten konstaterar efter en granskning av de kopior av dessa fakturor och anteckningar som givits in i målet att dessa utan undantag avser prestationer som utförts efter det att genomförandeperioden för Vetiveriprojektet enligt artikel 2 i beslutet om stöd till projektet löpt ut i juni 1996.

357 Mot denna bakgrund, och då Tecnagrind varken förnekat att de fakturor och anteckningar som avses i punkt 355 ovan upptagits som kostnad i Vetiveria-projektet eller fört fram någon omständighet till sitt försvar mot kommissionens påstående att dessa kostnader inte skulle anses omfattas av samfinansieringen, fastslår förstainstansrätten att påståendet om oegentligheter enligt punkt 354 ovan är korrekt.

358 Vad Tecnagrind anfört angående de påstådda oegentligheterna inom ramen för Vetiveriaprojektet skall således lämnas utan avseende.

— Ricinprojektet

359 Kommissionen har gjort gällande att kostnader avseende en mindre förädlingsanläggning som motsvarade jordbruksföretagens behov, vilken tagits upp i projektet, inte varit motiverade, att kostnader som hör till projektets spridningsfas tagits upp i inledningsfasen, och att Tecnagrind vid kontrollen i juli 1997 inte kunnat motivera att det tagit upp icke ersättningsgilla kostnader i projektet, och heller inte kunnat visa att det fullgjort sin samfinansieringsskyldighet.

360 Förstainstansrätten hänvisar inledningsvis, vad gäller kommissionens påstående avseende samfinansieringen av Ricinprojektet, till den bedömning som redovisats i punkterna 192—228 och 248—251 ovan, av vilka det framgår att detta påstående är korrekt och att detta utgör en oegentlighet i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.

- 361 Förstainstansrätten framhåller vidare att, mot bakgrund av vad som anförts i punkterna 260 och 321 ovan, övriga förseelser som kommissionen påstått, om de visas, utgör oegentligheter i den mening som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88.
- 362 Riktigheten av kommissionens påståenden skall bedömas utifrån vad Tecnagrind anfört.
- 363 Kommissionen har för det första gjort gällande att Marco Troglia, tjänsteman vid Tecnagrind och ansvarig för Ricinprojektet, vid kontrollen i juli 1997 uppgivit att Tecnagrind inte hade de nödvändiga kunskaperna för att skapa en mindre förädlingsanläggning som motsvarade jordbruksföretagens behov och att företaget därför uppdrog åt Vela att genomföra detta, och mer allmänt hela tillverkningsfasen i Ricinprojektet. Vid kontrollen i november 1997 visade det sig emellertid att Vela varken hade personal eller den specifika utrustning som behövs, och att det således inte hade de nödvändiga praktiska kunskaperna för att motivera dess inblandning i Ricinprojektet.
- 364 Tecnagrind har inledningsvis invänt att Marco Troglia, såvitt bolaget känner till, inte uttalat sig såsom kommissionen gjort gällande. Vidare har företaget invänt att, för det fall att Marco Troglia skulle ha uttalat sig på detta sätt, dessa uttalanden kan vederläggas genom inhämtande av ett sakkunnigutlåtande avseende genomförandet av Ricinprojektet. Tecnagrind har dessutom hänvisat till den delrapport som den lämnat till kommissionen i maj 1997 och till den dokumentation rörande Ricinprojektet som lämnats till kommissionen i juli 1997. Dessa dokument visar att Ricinprojektet genomförts i enlighet med vad som föreskrivits i beslutet om stöd, och att de företag som deltagit i genomförandet haft de nödvändiga resurserna och kunskaperna.
- 365 Förstainstansrätten konstaterar att Tecnagrind själv i sina skrivelser angett att det anlitat Vela för att genomföra tillverkningsfasen i Ricinprojektet och att det haft

kostnader på 151 000 ecu för detta ändamål. Det har ovan slagits fast att Vela saknat såväl personal som tekniska resurser för att genomföra det Tecnagrind anlitat Vela för att utföra (se punkterna 207 och 209 ovan). Tecnagrind har heller inte anfört någon omständighet till stöd för att Vela samarbetat med utomstående för att genomföra sina åtaganden gentemot Tecnagrind inom ramen för Ricinprojektet eller att det haft kostnader för detta som motiverat de fakturor som utställts i projektet.

366 Vad kommissionen anfört om att det inte visats att det var motiverat att blanda in Vela i genomförandet av Ricinprojektet är således riktigt. Den omständigheten som Tecnagrind anfört att projektet genomförts på ett korrekt sätt tills det avbröts efter kontrollen i juli 1997 medför, även om den skulle visa sig vara riktig, inte någon annan bedömning.

367 Kommissionen har, för det andra, anfört att diverse avtal slutits med De Bartolomeis och med Cedarcliff till ett totalt värde av 155 800 ecu, eller mer än 12 procent av den totala kostnaden för Ricinprojektet. Enligt Marco Troglia hänföde sig vad som uppdrogs åt Cedarcliff till projektets spridningsfas. Eftersom spridningen endast kan äga rum i slutskedet av projektet skall dessa kostnader inte hänföras till projektets inledning.

368 Tecnagrind har invänt att det förhållandet att de omtvistade fakturorna utfärdats trots att Ricinprojektets genomförandefas precis hade påbörjats förklaras av den långa tid under vilken marknadsföring av projekt måste bedrivas för att uppnå önskat resultat. Tecnagrind har gjort gällande att det i beslutet om stöd till Ricinprojektet föreskrivits att spridningen av resultaten skulle ske under olika faser i projektet. Eftersom spridningen skulle inledas i april 1997 var det nödvändigt att med kraft förbereda detta före den tidpunkten. Tecnagrind har hänvisat till en rad dokument i akten, vilka illustrerar det ansenliga arbetet med att samla in, klassificera och datorisera tekniska uppgifter (olika varianter av

ricin, odlingstekniker, tekniker och anläggningar för aromutvinning...) och marknadsuppgifter i samband med Ricinprojektet.

369 Förstainstansrätten framhåller att kommissionens påståenden enligt punkt 367 ovan avser att kostnader som enligt vad Marco Troglia uppgett hänför sig till spridningsfasen tagits upp trots att dess genomförande inte mer än påbörjats.

370 Kommissionen har till stöd för sina påståenden givit in en rad fakturor till Tecnagrind som utställts av De Bartolomeis respektive Cedarcliff, och Tecnagrind har inte förnekat att dessa motsvarar de fakturor som ifrågasatts i det omtvistade beslutet. Fakturorna har enligt dessa dokument upprättats mellan den 7 januari och den 18 februari 1997. Tecnagrind har heller inte förnekat de uppgifter Marco Troglia lämnat till kommissionen om att fakturorna hänfört sig till Ricinprojektets spridningsfas.

371 Enligt punkt 4.1 i bilaga I till beslutet om stöd till Ricinprojektet skulle projektet genomföras i fyra faser. Den fjärde och sista fasen avsåg spridning och dokumentation (sidan 8 i beslutet).

372 Under denna fas skulle följande aktiviteter genomföras (samma sida):

— Insamling och bearbetning av uppgifter, utarbetande och organisation av rapporter till kommissionen och för spridning av resultaten.

- Spridning av de resultat som uppnåtts på olika stadier under hela projektets löptid.

- Utarbetande av definitiva resultat och spridning av dessa till lokala offentliga organ, yrkesorganisationer och centra för forskning och teknisk utveckling genom specialiserade publikationer, organisering av seminarier och utarbetande av en kortfilm med information.

- Sammanställning av en handbok för spridning på olika språk till de delar av Europeiska unionen där intresse kan finnas.

373 I punkt 4.2 i samma bilaga, angående tidsplanen för åtgärderna, föreskrivs att dokumentation och spridning skulle inledas i april 1997 (sidan 9). Mot denna bakgrund kan det, utan att det är nödvändigt att pröva huruvida fakturorna från Cedarcliff och De Bartolomeis varit korrekta, slås fast att vad kommissionen anfört om att de fakturor som dessa i januari och februari 1997 ställt till Tecnagrind inte skulle ha tagits upp i Ricinprojektet, eftersom spridningsfasen enligt tidsplanen i beslutet om stöd ännu inte inletts.

374 Bedömningen ovan motsägs inte av vad Tecnagrind anfört om den påstådda skyldigheten att säkerställa spridningen av resultaten under olika stadier i Ricinprojektet och om omfattningen av de förberedande åtgärderna för att genomföra den slutliga spridningen.

375 Även med antagandet, att vad Tecnagrind hävdade om att hänvisningen på sidan 8 i bilaga I till beslutet om stöd till Ricinprojektet till ”spridningen av resultat som uppnåtts på olika stadier under hela projekttiden” skall tolkas som ett krav på att

åtgärder för successiv spridning av resultat skall vidtas löpande under projektets gång, konstaterar förstainstansrätten att enligt tidsplanen skulle arbetet med dokumentation och spridning av resultaten påbörjas först i april 1997, och inte i september 1996, vilket förklaras av att det under Ricinprojektets första månader inte var möjligt att uppnå några resultat som lämpade sig för spridning.

376 Det framgår dessutom av de uppgifter som återgivits i punkt 372 ovan att tidsplanen för Ricinprojektet, och i synnerhet dokumentations- och spridningsarbetets början, hade fastställts med hänsyn till att spridningen av resultat förutsatte insamling och bearbetning av uppgifter.

377 För det tredje har kommissionen konstaterat att allmänna kostnader för Tecnagrind, såsom arvode till en revisionsbyrå och fakturor för användning av mobiltelefon, upptagits med 50 procent i budgeten för Ricinprojektet utan att detta varit motiverat.

378 Tecnagrind har invänt att detta överensstämmer med de finansiella bestämmelserna i beslutet om stöd till Ricinprojektet, där det lämnats utrymme för en post för allmänna kostnader.

379 Förstainstansrätten konstaterar att Tecnagrind inte förnekat att det upptagit de kostnader som avses i punkt 377 ovan i sin redovisning för Ricinprojektet, utan att bolaget menar att detta varit i sin ordning.

380 Även om det i bilaga I till beslutet om stöd till Ricinprojektet upptagits en post för "Allmänna kostnader" i budgeten för detta projekt (punkt 7.1.2, sidan 11) skall denna post avse allmänna kostnader för genomförandet av Ricinprojektet. Gemenskapens strukturfonder skall nämligen inte användas till att betala kostnader som saknar samband med det projekt för vilket stödet har beviljats kostnader för personal och resor. Vidare kan det framhållas analogt att det i punkt 2 i bilaga II till beslutet föreskrivits att det skall ha "direkt samband med genomförandet av åtgärder" för genomförande av projektet.

381 Det finns inte någonting i målet som tyder på att de kostnader som avses i punkt 377 ovan har något samband med genomförandet av Ricinprojektet. Kommissionens konstaterande att det inte varit motiverat att ta upp dessa kostnader i projektredovisningen var således korrekt.

382 Vad Tecnagrind anfört om kommissionens konstateranden om oegentligheter inom ramen för Ricinprojektet skall således lämnas utan avseende.

383 Mot bakgrund av vad som ovan anförts skall Tecnagrinds talan inte bifallas med stöd av den andra delen av den andra grunden, som således helt skall lämnas utan avseende.

III — Den tredje grunden, rörande åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och skyddet för berättigade förväntningar

384 Sökandena har som tredje grund åberopat att de omtvistade besluten inte är förenliga med principerna om rättssäkerhet och skydd för berättigade förväntningar.

- 385 De har gjort gällande att de genomfört de åtgärder som anges i besluten om stöd, och att de har burit de kostnader som anges i dessa. De positiva utvärderingar som kommissionen gjort efter kontrollerna av Luffaprojektet i juli 1993 och i juli 1996 och som revisionsrätten gjort efter sin kontroll av Girasoleprojektet i januari 1997, samt betalningen av det återstående stödet till Luffaprojektet och Girasoleprojektet har skapat berättigade förväntningar hos mottagarna av detta stöd om att deras genomförande av projekten bedömts som korrekta. Vela har, i målen T-141/99 och T-142/99, understrukit att det i andra och tredje strecksatsen i punkt 4 i bilaga II till besluten om stöd till Luffa- och Girasoleprojekten föreskrivits att kommissionen skulle vara övertygad om att projekten genomfördes på ett korrekt sätt och att villkoren i besluten, i synnerhet de finansiella villkoren, iakttagits, innan den utbetalade den andra delen respektive återstoden av stödet.
- 386 Sökandena har anfört att kommissionen visste eller rimligen borde ha vetat att mottagarna vid denna tid lämnat genomförandet av projektet på entreprenad till anknutna företag. Kommissionen kände likaledes till de metoder för samfinansiering som sökandena använt inom ramen för dessa projekt. Såväl användningen av underentreprenörer som metoden för samfinansiering bedömdes av kommissionen enligt bestämmelserna i stödbesluten. Genom att låtsas att den upptäckte omständigheter den alltid känt till eller borde ha känt till har kommissionen åsidosatt principen om rättssäkerhet.
- 387 Förstainstansrätten framhåller att enligt fast rättspraxis har varje ekonomisk aktör hos vilken en institution har väckt välgrundade förhoppningar rätt att åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar (förstainstansrättens dom av den 14 juli 1997 i mål T-81/95, Interhotel mot kommissionen, REG 1997, s. II-1265, punkt 45, och av den 29 september 1999 i mål T-126/97, Sonasa mot kommissionen, REG 1999, s. II-2793, punkt 33).
- 388 Enligt fast rättspraxis kan principen om skydd för berättigade förväntningar emellertid inte åberopas av ett företag som gjort sig skyldigt till en uppenbar överträdelse av gällande bestämmelser (se domstolens dom av den 12 december 1985 i mål 67/84, Sideradria mot kommissionen, REG 1985,

s. 3983, punkt 21, samt förstainstansrättens domar i de ovannämnda målen Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen, punkt 76, och Sonasa mot kommissionen, punkt 34).

389 I förevarande mål har det slagits fast, vid bedömningen av sökandenas andra grund, att Vela, Sonda och Tecnagrind har begått en rad oegentligheter i den mening som avses i artikel 24.2 i förordning nr 4253/88 inom ramen för Luffaprojektet, Girasoleprojektet, Vetiveriprojektet och Ricinprojektet. De har genom ett system med fiktiva underentreprenader och falska fakturor kringgått sin samfinansieringsskyldighet enligt stödbesluten, och de har tagit upp kostnader som inte är motiverade eller ersättningsgilla i redovisningen. Detta är allvarliga överträdelse av villkoren för stöden i fråga, och således också av de tillämpliga bestämmelserna. I mål T-150/99 har Tecnagrind dessutom underlåtit att lämna korrekt information till kommissionen i ansökan om stöd och i slutrapporten för Vetiveriprojektet, trots att informationsskyldigheten och lojalitetsplikten är en del av systemet för stöd från EUGFJ och är väsentlig för att detta system skall fungera väl. Tecnagrind har vidare utan föregående tillstånd från kommissionen och i strid med stödvillkoren väsentligt förändrat villkoren för genomförande av Vetiveriprojektet.

390 Vela, Sonda och Tecnagrind har således gjort sig skyldiga till uppenbara överträdelse av de tillämpliga bestämmelserna. Utan att det är nödvändigt att ta ställning till sökandenas argument rörande kommissionens agerande före kontrollerna i juli och i november 1997, konstaterar förstainstansrätten således att Vela, Sonda och Tecnagrind inte i förevarande mål kan åberopa principen om skydd för berättigade förväntningar till stöd för en talan om ogiltigförklaring av de omtvistade besluten.

391 Sökandena kan inte heller åberopa rättssäkerhetsprincipen till stöd för yrkandet att de omtvistade besluten skall ogiltigförklaras. Det kan nämligen inte anses att denna princip, som kräver att rättsregler skall vara klara och precisa och som syftar till att säkerställa förutsebarheten rörande de situationer och rättsliga

relationer som omfattas av gemenskapsrätten (domstolens dom av den 15 februari 1996 i mål C-63/93, Duff m.fl., REG 1996, s. I-569, punkt 20), har åsidosatts i detta fall, när det enligt de tillämpliga föreskrifterna uttryckligen finns en möjlighet för kommissionen att kräva tillbaka finansiellt stöd när oegentligheter konstaterats (domen i de ovannämnda målen Interhotel mot kommissionen, punkt 61, och Sonasa mot kommissionen, punkt 47). Första instansrätten framhåller att Vela, Sonda och Tecnagrind i punkt 10 i bilaga II till stödbesluten uppmärksammas på följderna av att inte iaktta villkoren i dessa beslut (se punkterna 19, 32, 42, och 54 ovan).

392 Talan skall således inte bifallas på den tredje grunden.

IV — *Den fjärde grunden, om åsidosättande av proportionalitetsprincipen*

393 Sökandena har som följande grund gjort gällande att kommissionen genom de omtvistade besluten åsidosatt proportionalitetsprincipen.

394 De har hävdats att upphävandet av stödet utgör en alltför kraftig påföljd, eftersom de oegentligheter som påtalats endast är av administrativ art och inte utgör resultatet av bedrägliga avsikter eller oaktsamhet. En sådan sanktion stöds heller inte av de tillämpliga bestämmelserna, enligt vilka kommissionen endast får upphäva stöd när det förekommit så allvarliga överträdelser att projektets genomförande äventyrats eller så omfattande förändringar att projektets art eller existens äventyrats. Så har inte skett i förevarande mål, eftersom projekten förlöpt med iakttagande av samtliga villkor i stödbesluten, och har utmynnat i resultat som överträffat de ursprungligen avsedda, och eftersom kommissionen varit fortlöpande informerad om metoderna för redovisning och administration, i synnerhet vad avser frågan om samfinansiering, och godkänt dessa utan reservationer.

- 395 Vela har i mål T-141/99 gjort gällande att även om det skulle visas att det förekommit oegentligheter avseende fakturorna från Magenta Finance, Detentor och Cedarcliff, skulle det ändå inte finnas skäl att upphäva stödet, utan endast att minska stödet med ett belopp som fastställs utifrån skillnaden mellan det belopp som upptagits i redovisningen för projektet och ett belopp som fastställs under förfarandet. Enligt rättspraxis skall detta belopp bestämmas så att det återspeglar graden av allvar i den konstaterade överträdelsen (dom av den 24 september 1985 i mål 181/84, Man (Sugar) mot IBAP, REG 1985, s. 2889 och dom av den 27 november 1986 i mål 21/85, Maas, REG 1986, s. 3537). Denna praxis har åberopats av Vela också i mål T-142/99 och av Tecnagrind i målen T-150/99 och T-151/99.
- 396 Enligt fast rättspraxis krävs enligt proportionalitetsprincipen att gemenskapsinstitutionernas rättsakter inte går utöver vad som är ändamålsenligt och nödvändigt för att uppnå det eftersträvade målet (se exempelvis domstolens dom av den 17 maj 1984 i mål 15/83, Denkavit Nederland, REG 1984, s. 2171, punkt 25, och förstainstansrättens dom av den 19 juni 1997 i mål T-260/94, Air Inter mot kommissionen, REG 1997, s. II-997, punkt 144).
- 397 Det följer också av fast rättspraxis att iakttagandet av förpliktelser, vars uppfyllande är av grundläggande betydelse för att ett gemenskapsrättsligt system skall fungera tillfredsställande, får upprätthållas genom en påföljd som innebär förlust av en rättighet — som till exempel rätten till stöd — som har uppkommit till följd av gemenskapsrättsliga bestämmelser (se domstolens dom av den 12 oktober 1995 i mål C-104/94, Cereol Italia, REG 1995, s. I-2983, punkt 24, och där angiven rättspraxis).
- 398 I förevarande mål understryker förstainstansrätten att förordning nr 2052/88 och förordningarna nr 4253/88 och nr 4256/88 om tillämpningen av densamma syftar till att med hjälp av stöd via EUGFJ och, inom ramen för ekonomisk och social sammanhållning, med avseende på en reform av gemenskapens jordbruks-

politik främja strukturell utveckling av jordbruket och utveckling av glesbygdsområden. Lagstiftaren har, vilket framgår av tjugonde skälet och artikel 23 i förordning nr 4253/88, mot denna bakgrund avsett införa ett effektivt kontrollsystem för att säkerställa att mottagarna av stöd från EUGFJ iakttar villkoren för detta, i syfte att förverkliga de ovannämnda målen på ett korrekt sätt.

399 Förstainstansrätten påminner vidare om att den i domen i det ovannämnda målet *Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen*, punkt 160, uttalat att med hänsyn till själva beskaffenheten av det finansiella stöd som beviljas av gemenskapen utgör skyldigheten att iaktta de finansiella villkoren för investeringen, såsom dessa har angivits i beslutet att bevilja stöd, en av mottagarens grundläggande skyldigheter — på samma sätt som skyldigheten att i praktiken genomföra investeringen — och den utgör därigenom en förutsättning för tilldelningen av gemenskapsstöd.

400 Såsom framhållits i punkt 322 ovan är sökande och mottagare av stöd skyldiga att lämna riktiga uppgifter till kommissionen som inte missleder denna, för att det kontroll- och bevisssystem som införts för att kontrollera att villkoren för beviljande av stöd är uppfyllda skall fungera på ett korrekt sätt.

401 Såsom angivits vid prövningen av sökandenas andra grund har de gjort sig skyldiga till oegentligheter avseende samfinansieringen av projekten och tagit upp poster i redovisningen som inte varit motiverade eller ersättningsgilla. I mål T-150/99 har Tecnagrind lämnat felaktiga uppgifter i såväl ansökan som slutrapporten avseende Vetiveriprojektet. Dessutom har Tecnagrind utan föregående tillstånd från kommissionen ändrat villkoren för genomförande av

det projektet, i strid med föreskrifterna i stödbeslutet. Dessa handlingar utgör, tvärtom vad sökandena uppgett, inte några mindre allvarliga överträdelse av administrativ art, utan allvarliga överträdelse av en stödmottagares grundläggande skyldigheter som kan motivera att stödet i fråga upphävs.

- 402 Dessa överträdelse är så allvarliga att kommissionen skäligen kunde anse att varje annan påföljd än ett totalt upphävande av stödet och återbetalning av vad som EUGFJ utgett riskerade att utgöra en inbjudan till bedrägeri, eftersom de som ansöker om gemenskapsstöd skulle kunna frestas att göra konstruerade höjningar av de kostnader de hänför till ett projekt för att undkomma sin samfinansieringsskyldighet och erhålla den maximala nivå av stöd från EUGFJ som fastslagits i stödbeslutet, eller att lämna falsk information eller förtiga vissa omständigheter för att erhålla stöd eller höja nivån på det sökta stödet, och därvid endast riskera att stödet sänks till den nivå det skulle haft om det grundats på uppgifter om sökandens verkliga kostnader eller om de uppgifter sökanden lämnat hade varit riktiga (se, för ett motsvarande resonemang, domen i det ovannämnda målet *Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen*, punkt 163).

- 403 Förstainstansrätten framhåller att det, i strid med vad sökandena gjort gällande, inte finns något stöd för att ett sådant upphävande och krav på återbetalning som avses i artikel 24 i förordning nr 4253/88 endast skall ske när det förekommit oegentligheter som äventyrat projektets genomförande, eller vid förändringar som är så omfattande att projektets art förändras eller att projektets existens äventyras. Mot bakgrund av vad som anförts i punkterna 398—400 ovan och i enlighet med ordalydelsen i artikel 24.2 i den ovannämnda förordningen gäller dessa sanktioner tvärtom för alla typer av oegentligheter, inklusive sådana som kommissionen konstaterat i de omtvistade besluten.

404 Sökandena har således inte visat att proportionalitetsprincipen åsidosatts. Talan kan därför inte bifallas med stöd av sökandenas fjärde grund.

Sökandenas yrkande om åtgärder för processledning

405 Sökandena har begärt att förstainstansrätten skall ålägga kommissionen att förete en rad handlingar rörande de ifrågavarande projekten.

406 De har också begärt att det skall tillsättas tekniskt och ekonomiskt sakkunniga, i syfte dels att bedöma huruvida de ifrågavarande projekten genomförts korrekt, dels att visa att sökandena uppfyllt sin respektive samfinansieringsskyldighet.

407 De har dessutom begärt att en rad personer (tjänstemän vid kommissionen som deltagit i kontrollerna i juli 1993, i juli 1996 samt i juli och i november 1997 och personer som varit inblandade i projektens genomförande) skall höras angående vissa angivna frågor. Såvitt avser Luffaprojektet rör dessa frågor den positiva bedömning som kommissionens tjänstemän gjort vid kontrollerna i juli 1993 och i juli 1996 av projektets genomförande, särskilt de tjänster som uppgavs ha tillhandahållits av Faretra, AITEC, Sonda och Magenta Finance, och av projektets bokföring och administration. Såvitt avser Girasoleprojektet rör frågorna den positiva bedömning som tjänstemannen vid revisionsrätten gjort vid kontrollen i januari 1997 avseende bokföring och administration och avseende projektets resultat. Beträffande Vetiveriprojektet rör frågorna omfattningen av den odlade ytan, hur mycket essens som framställts från vetiveriaodlingen, att de åtgärder som föreskrivits i stödbeslutet genomförts, och skälen till varför Tecnagrind tagit hjälp av handelsträdgårdar. Vad avser Ricinprojektet rör frågorna den detaljerade arten av de förklaringar som Tecnagrind lämnat kommissionens tjänstemän vid kontrollen i juli 1997 angående databasen på

CD-ROM för projektet och angående vad kommissionen vid kontrollen konstaterat avseende omfattningen av ricinodlingen och den omsorg som ägnats denna inom ramen för projektet.

408 Förstainstansrätten framhåller att det vid bedömningen av en begäran om processledande åtgärder ankommer på förstainstansrätten att bedöma begärens relevans i förhållande till bland annat tvistens föremål (se domstolens dom av den 17 december 1998 i mål C-185/95 P, Baustahlgewebe mot kommissionen, REG 1998, s. I-8417, punkt 70, och förstainstansrättens dom i det ovannämnda målet *Industrias Pesqueras Campos m.fl. mot kommissionen*, punkt 47).

409 Vad avser begäran om företeende av handlingar i förevarande mål konstaterar förstainstansrätten att vissa av de dokument sökandenas begäran avser fogats som bilagor till kommissionens skrivelser på dess eget initiativ. Kommissionen har vidare företett en rad handlingar inom ramen för de processledande åtgärder förstainstansrätten beslutat enligt artikel 64.2 i förstainstansrättens rättegångsregler för att underlätta bevisupptagningen och för att bedöma huruvida talan skall bifallas. Förstainstansrätten konstaterar beträffande övriga handlingar att det, mot bakgrund av utformningen av sökandenas grunder för yrkandena om ogiltigförklaring av besluten, inte är nödvändigt för bedömningen av målet att ta del av de övriga handlingar som omfattas av sökandenas begäran.

410 Vad avser begäran om sakkunnigutlåtande beträffande det korrekta genomförandet av projekten påminner förstainstansrätten om att kommissionens kritik inte innefattat något påstående om att projekten inte genomförts korrekt, och att ett sakkunnigutlåtande om att så har skett, av de skäl som anförts i punkt 201 ovan, därför skulle vara irrelevant i förhållande till kommissionens påståenden om oegentligheter av huvudsakligen ekonomisk och redovisningsteknisk art i de omtvistade besluten. Vad avser begäran om sakkunnigutlåtande rörande redovisningen skulle ett sådant inte påverka bedömningen av kommissionens preciserade

och väl underbyggda påståenden om specifika oegentligheter avseende vissa kostnader i de omtvistade besluten, vilka inte tillbakavisats genom något av de påståenden sökandena anfört till sitt försvar under vare sig det administrativa förfarandet eller vid handläggningen av förevarande mål.

- 411 Vad slutligen avser begäran om vittnesförhör syftar vissa av dessa till att visa att projekten genomförts korrekt. Denna omständighet är av de skäl som anförts i punkt 201 ovan irrelevant i förhållande till de oegentligheter som konstaterats i de omtvistade besluten. Övriga förhör syftar till att visa att kommissionen och revisionsrätten före kontrollerna i juli och i november 1997 bedömt redovisningen av projekten vara tillfredsställande. Även om så skulle visas, medför inte en sådan omständighet någon annan bedömning av förekomsten av de i de omtvistade besluten konstaterade oegentligheterna eller att kommissionen inte haft rätt att påtala dessa efter de ifrågavarande kontrollerna.
- 412 Sökandenas talan om ogiltigförklaring skall således ogillas i dess helhet.

Rättegångskostnader

- 413 Enligt artikel 87.2 i rättegångsreglerna skall tappande part förpliktas att ersätta rättegångskostnaderna, om detta har yrkats. Eftersom sökandena har tappat målet, skall kommissionens yrkande bifallas.

På dessa grunder beslutar

FÖRSTAINSTANSRÄTTEN (tredje avdelningen)

följande dom:

- 1) Talan ogillas.

- 2) Sökandena skall i vart och ett av målen bära sina rättegångskostnader och ersätta kommissionens rättegångskostnad.

Jaeger

Lenaerts

Azizi

Avkunnad vid offentligt sammanträde i Luxemburg den 7 november 2002.

H. Jung

Justitiesekreterare

M. Jaeger

Ordförande